

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADİYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NİNE

Özel Sayı: 11 / Mart 1987 / 3.-DM

1987 NEWROZ ATILIMI ULUSAL DİRENİŞ MÜCADELEMİZDE YENİ BİR GELİŞME DÖNEMİ AÇMIŞTIR

NEWROZ

ERNK'nin 3. Yılı Halkımıza Kutlu Olsun

1987 NEWROZ KAMPANYASI: ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZDE GÜÇLÜ BİR EYLEMLİLİK DÖNEMİ

15 Ağustos Eruh ve Şemdinli eylemleriyle başlayan 1984-86 dönemi ulusal direniş mücadelemizde bir kahramanlık dönemi olmuştur. Bugün Türk faşist sömürgeciliğinin panik ve telaş içinde her türlü karşı-devrimci olanaklarını kullanarak engellemeye çalıştığı, fakat her gün daha büyük, daha da güçlü mevzilerin elde edildiği zafer üstüne zaferlerin kazanıldığı bir mücadele seviyesine ulaşılmışsa; bunun temelinde 15 Ağustos eylemleriyle başlayan ve gelişen gelişmeler, dökülen kanlar, çekilen acı ve ızdıraplar ve görkemli bir kahramanlık yatmaktadır. Faşist Türk sömürgeciliğinin baskı ve şiddetle insanlık dışı bir yaşamı, boyun eğmeci ve işbirlikçi bir kişiliği tüm topluma egemen kılmaya ve karşı-devrimci otorite altında susmuş bir insan tipini yaratmaya çalıştığı bir ortamda, Kürdistan'da silahlı kurtuluşçu güçlerimizin geliştirdiği eylemler; halk kitlelerinin biriken kin ve öfkesinin şahlanışı, her türden ihanet ve işbirlikçiliğe vurulmuş bir şamar, düşmanın üzerine yürümede cesaret ve güç yaratmanın bir kaynağı olmuştur. Kürdistan'da patlayan silahlar ve geliştirilen direniş sadece Kürdistan halkına cesaret ve güç vermekle sınırlı kalmamış, dışardan geliştirilecek direnişten umutlu bir bekleyiş içinde olan tutuklu savaş esirlerine, Türkiyeli emekçilere de direnişçi bir ruhun yansıtılmasında yol gösterici olmuştur. Kürdistan halkının PKK önderliğinde mücadele etmekte ısrarlı olduğunu, boyun eğmeyeceğini, direnişten başka bir yolu kabul etmeyeceğini bir mesaj olarak tüm dünya insanlığına da duyuran ve Kürdistan çapında yaygınlaşan, halk kitlelerinin desteğini kazanarak gelişen 1984-86 dönemindeki eylemler ulusal kurtuluş cephesi ERNK'nin ilanına yol açan bir gelişmeyi de sağlamıştır.

Bir kıvılcım olarak Eruh ve Şemdinli'de başlayan ve etkileri tüm dünyaya yansıyan ve Kürdistan'ın dört bir tarafında yaygınlaştırılan 15 Ağustos devrimci eylemliliği; devrimci çizginin kesin zaferi, Parti taktiğinin bir kez daha pratikte sınanması, halkımız için bir inanç ve birliğin pekiştirilmesi, mücadelemizin uluslararası kamuoyuna da yansıması, düşman saflarında panik ve telaşın geliştirilmesi, teslimiyet ve işbirlikçiliğin ezilmesi gibi gelişmelere neden oldu. Karşı-devrimci güçlere darbe vurulması ve ezilmesi temelinde ancak halkımızın birlik ve bütünlüğünü sağlamanın mümkün olabileceğini, bu temelde ancak kitleleri örgütlemenin olanaklı olabileceğini bu eylemlilik sürecinin pratiği kanıtlamıştır. 1984-86 döneminde faşist Türk devletinin almış olduğu bütün önlemlere rağmen birçok şehidin kanı pahasına da olsa büyük mevziler kazanıldı. En başta mücadelemiz halkın içinde kök saldı. Halk kitlelerinin güçlü maddi ve manevi desteği ülkede ve yurt dışında kazanılabildi. Verilen kayıpların yerlerine yenileri yaratıldı. Savaş içinde yoğrulan savaşçılar önemli deney ve tecrübeler kazandılar. Düşmanın kofluğu ve gerçek niteliği, taktikleri pratik yaşam içinde daha iyi kavranıldı. Türk faşist devletinin işkenceci asker ve polisinden yüzlercesi, yerli ajan ve muhbirlerden yüzlercesi cezalandırıldı. Sömürgeci devletin ekonomik kaynakları tahrip edildi, ekonomik değerlere el konuldu. Savaş insiyatifi ele geçirilerek, düşman savunmaya zorlandı. Bu savaşta düşman tüm karşı-devrimci önlemlere başvurdu. "Köy koruculuğu", "Pişmanlık Yasası", "Stratejik köyler", "Vurucu özel timler" vb. özel savaş tedbirleri alındı. Bütün basın-yayın organlarında çarpıtıcı, yalan haberler geliştirilerek, gelişmeler gizlenmeye ve farklı yansıtılmaya çalışıldı. Fakat bütün bunlar mücadelemizi daha güçlü gelişmeler sağlamaktan alıkoyamadı. Özellikle 1985 sonlarına kadar Parti taktiğinin doğ-

ru ve yeterli uygulanmamasına rağmen sağlanan güçlü gelişmelerle Partimizin III. Kongresi'ne gidildi.

Parti III. Kongresi'nin en çok ele alıp tartıştığı hususlardan birisi de silahlı mücadele oldu. Geçmiş dört yıllık (1982-86) silahlı direniş mücadelemizin sağladığı gelişmeler, ortaya çıkan yetersizlikler çok yönlü ele alınıp tartışıldı, gelecek döneme ilişkin kararlar alındı. Geçmiş dönem pratiğinde silahlı mücadele taktiğinin doğruluğunu kanıtladığı, halkımızın Cephe içinde örgütlendirilmesinde, birliğinin sağlanmasında bu aracın temel alınması gerektiği, kitlelerin silahlı mücadeleyi desteklemekte kararlı olduğu gerçekliğine bir kez daha parmak basıldı.

Kürdistan çapında ve yurt dışında önemli bir kitlesel güce sahip olduğumuz, önemli oranda bir savaşçı birikimine, teknik araç, gerece sahip olduğumuz, geçmiş dört yıllık pratiğin kazandırdığı çok güçlü deney ve tecrübelerin olduğu dikkate alınarak silahlı mücadelemizin daha üst bir aşamasına geçilmesini, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'nun örgütlendirilmesini III. Kongre karar altına aldı. Halk Kurtuluş Ordusu'nun yönetmeliği çıkarıldı. Yeni bir hamle olan Ordunun örgütlendirilmesi sorunları ele alındı, tartışıldı ve karara bağlandı. Halkın ulusal kurtuluş cephesi içinde siyasal örgütlendirilmesinde rol oynayacak olan yaygın gerillanın tüm ülke çapında örgütlendirilmesi, tüm halkın orduyu güçlendirmesi gerektiği, yaratılacak siyasal oluşumların halk savaşını desteklemeyi temel alması gerektiği üzerinde duruldu. 1987 yılının yeni bir hamle ve direniş yılı olarak ele alınması, buna göre bir planlamanın yapılması ve pratiğe geçirilmesi tartışıldı. III. Kongre, 15 Ağustos'la başlayan silahlı direniş mücadelemizin sağladığı kazanımlar temelinde, halk savaşının daha gelişkin bir aşamasına geçilmesini ve ARGK'nin örgütlendirilmesini karar altına almıştır. Kongre sonrası 1987 Kış döneminde faşist-sömürgeci birliklere ve ajan-milis çetelere vurulan ağır darbeler, alınan kararların pratiğe geçirilmesinin bir başlangıcıdır.

Silahlı direniş kuvvetlerinin sınırlı darbeleri karşısında ordusu işlemez hale gelen faşist Türk devleti yerli ajan-milis çetelerini, "köy korucuları" adıyla silahlandırmış, bunlar eliyle gelişmelerin önüne geçmek istemiştir. 1987 öncesi dönemde mücadelemize karşı bilinçlice suç işleyen bu yerli milis-ajan kesimine vurulan darbeler sonucu büyük oranda güçleri dağıtılmış, bilinçlice bu görevi kabullenmeyenler ise vazgeçirilmiş, silahlı kurtuluş kuvvetlerine teslim olmuşlardır. Ancak tüm uyarılara rağmen ailece düşmana gönüllüce uşaklık yapmaktan vazgeçmeyen, silahlı güçlerimize kurşun sıkan, halk kitlelerini ihbar eden kaşarlanmış bir avuç halk düşmanı kesim de mücadelenin önünde engel olmaya devam etmişlerdir. Faşist-sömürgeci saldırgan güçlerden daha çok saldırganlaşan ve silahlandırılan bu güçler bu konumlarıyla mücadelemizin önünde birincil derecede engelleyici bir rol oynamış ve oynamakta, silahlı güçlerimizin esas hedefleri durumundadırlar.

Partimizin III. Kongresi, mücadelemizin önünde engel olan, bilinçlice suç işleyen, ihanet ve uşaklıktan vazgeçmeyen ve bu konumlarıyla halkımızın kanına elini bulayanlar yaşı ve cinsiyeti ne olursa olsun ezilmesini, engel olmaktan çıkarılmasını karar altına almıştır. İşte bu karar 1987 atılımında gerçekleştirilen bir dizi eylemle hayata geçirilmiş ve geçirilmeye devam edilmektedir. Bu eylemsel atılım bir temizlik harekatını başlatmıştır. Namuslu olanlar, dürüst olanlar düşmana hizmet etmez, mücadelemizin yanında yerlerini alır. Aksi taktirde bilerekten ihanet ve uşaklık yolunu seçenleri de artık Kürdistan halkı ve onu temsil eden ARGK'nin silahlı güçleri affetmeyecektir. Kış döneminde gerçekleştirilen eylemler, bunu kanıtlamaktadır. Kışın engelleyici koşullarına rağmen, faşist Türk devletinin çapulcu ordusunu, özel timlerini, köy korucularını, o çokça övdüğü fiziki engel ve teknik gücünü harekete geçirdiği bir durumda, darbe üstüne darbe yemekten kurtulamaması ve kış dönemi taarruz eylemlerinin başarılı geçmesi gelecekte daha güçlü mevzileri kazanmanın mutlak bir göstergesi, faşist sömürgecilerin ise yenilgilerden kurtulamayacaklarının açık bir işaretidir. Halkımız açısından ise korku, telaş ve boşa çıkaramayacaklarının, engelleyemeyeceklerinin itirafına yol açan kış dönemi devrimci eylemlerimizin yankılarını ülkenin dört bir tarafına ve ülke dışı alanlarına yansıtmış, mücadelemizin meşruluğunu tüm dünyaya bir kez daha duyurmuştur.

Yeni dönem Kış Taarruzu eylemleri Halk Ordusu'nun inşasında atılan başarılı bir adım olarak zaferi garantilemiş olması itibarıyla sadece faşist Türk devleti ve her türden işbirlikçilerinin saldırılarına maruz kalmakla sınırlı olmamakta, aynı zamanda dünya gericiliğinin de ciddi bir sorun olarak gördüğü, tartışma konusu ettiği ve engelleme çabasında olduğu bir öneme sahiptir. Bunun için de gelişen eylemlerin bilançosunu vererek, bu kampanyanın yankılarını ve yaratılan siyasal ortamı kavramak mümkündür.

1987 yeni atılım ve direniş yılında, silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz, ajan-milis ağının başını çeken, sömürgeci barbar askerpolis güçleriyle sürekli operasyonlara katılan, halkımıza kendi elleriyle köy meydanlarında işkence yapan, devrimci ve yurtseverlerin katilleri durumunda bulunan, geçmişte yapılan uyarılara rağmen tüm aile fertlerini de böylesi bir ağ içinde tutarak mücadeleye karşı kullanan, kitlelerin kin ve öfkesini üzerine çeken, gelişmenin önünde engel durumunda bulunan devrim ve halk düşmanı güçlere karşı bir dizi saldırı geliştirdi. Bu saldırılar sonucunda ajan-milis takımının toplantı halinde oldukları evler toptan imha edildi. Halka karşı işlenen ağır suçların cezası, bu suçlara iştirak edenler ve tüm aile fertleri ölümle cezalandırıldı. Yine "köy korucuları" korumakla görevli bulunan sömürgeci ordunun askerleri ölümle cezalandırıldı. Sömürgecilerin ekonomik kaynakları tahrip edildi.

1987 Ocak ayının başından itibaren ARGK'ye bağlı silahlı kurtuluş kuvvetlerinin geliştirdiği eylemler ve sonuçları şöyledir:

1) 10 Ocak 1987'de Siirt'in dağlık kesiminde operasyon birliklerinin yolunu açan dozerler ve kar makineleri yakılmıştır.

2) 17 Ocak 1987 günü Mardin'in Gercüş ilçesine bağlı Seki köyünde köy korucularının toplantı yaptığı ev basılmış, olayda halk düşmanı 10 ajan-milis ölümle cezalandırılırken, çok sayıda hain de yaralanmıştır.

3) 22 Ocak'ta Hakkari-Uludere'nin Ortabağ köyüne yönelik yapılan bir dizi seri operasyonda 8 civarında köy korucusu ölümle cezalandırılırken, 10'un üstünde de yaralanan olmuştur.

4) 23 Ocak'ta Mardin-Midyat ilçesine bağlı Başyurt köyü Gündikkörte mezrasına yapılan baskında 10 ajan-milis ölümle cezalandırılırken, olayda çok sayıda hain de yaralanmıştır. Bu olaydan sonra çıkan çatışmada faşist çapulcu askerlerden altısı öldürülmüştür.

5) 19 Şubat'ta Siirt'in Eruh ilçesine bağlı Çimencik köyü muhtarının evinde köy korucularının yaptığı toplantı basılmış, olayda 2 halk düşmanı cezalandırılmış, çok sayıda yaralananlar da olmuştur.

6) 22 Şubat'ta Hakkari-Uludere'nin Taşdelen köyünde ajanmilislerin toplantı yaptıkları ev basılmış, 14 kişi ölümle, 9 kişi ise yaralanmak üzere hakettikleri cezaya çarptırılmışlardır.

Gece-gündüz demeden kadın, çocuk bütün aile fertleriyle sömürgeci faşistlerle içiçe yaşayarak ulusal bağımsızlık mücadelemize karşı en büyük suçu işleyen bu ajan-milis takımına yönelik gerçekleştirilen eylemler, TC'nin gerici basınında "masum kadın ve çocuklar vuruldu" biçiminde yansıtılarak gerçekler çarpıtılmaya, kamuoyu olumsuz yönde etkilenmeye çalışıldı. Aslında silahlı kurtuluş kuvvetlerinin vurduğu darbeler altında ne faşist TC'nin oluşturduğu "köy korucuları" kendilerini koruyabildi, ne de onlar "köy korucuları" koruyabildiler. Bir halkın direnişi karşısında, karşı-devrimci saflarda doğan panik ve şaşkınlık ortamında birbirlerini koruyamaz gafletiyle karşı karşıya kalan sömürgeci çapulcular, günlerce yaptıkları hava saldırıla-

rıyla acizliklerini bir kez daha ortaya koydular ve yenilgilerini kabullendiler. En yetkililerinden biri olan faşist İçişleri Bakanı, *"Her türlü yöntemi denedik, başka yöntem varsa bilen gelsin söylesin"* biçiminde yaptığı itiraflar, halkımızın daha binlerce yöntemle geliştireceği halk savaşı karşısında yenilgilerini, halkımızın ise zaferini ilan etmiştir.

Ordumuz ARGK'ye bağlı silahlı kuvvetlerimizin geliştirdiği eylemler, halkımız ve dünya ilericiliği arasında sevinç ve gururla karşılandı. Etkileri bütün dünyaya yayıldı. Çünkü III. Kongre sonrası en zor olan kış mevsiminde bu düzeyde başarılı eylemlerin geliştirilmesi Kürdistan'da Halk Ordusunu geliştirip güçlendirmenin ve zafere ulaşmanın olanaklı olduğunu, III. Kongre kararlarının isabetliliğini göstermekteydi. Yaratılan olumlu etkileri kırmak ve ulusal kahramanlık ayı olan Mart ayında gelişebilecek eylemleri engellemek için faşist çapulcu Türk ordusu karadan ve havadan tüm gücünü harekete geçirdi. Savunmaya geçerek darbelere hedef olabilecek hedefleri koruma altında tuttu. Yine basın ve yayın organlarında başvurulan çürümüş yalan-sahte ve demagojilerle eylemcilerin ülke dışından, sınır ötesinden gelip, döndüklerini yaymaya başladılar. Kısa sürede kendi çapulcu deyimleriyle "teröristleri" yakalayacakları yaygarasına kapıldılar. Karadan yapılan operasyonlarda, halkımıza yapılan tüm baskı ve işkencelere rağmen, sonuç alamayan faşist sürüler havadan rastgele sivil halk kesimlerine yönelik saldırılarda bulundular. Bu saldırılarda "PKK'nin kamplarını imha ettik" biçiminde açıklamalarda bulunarak, eylemlerin yarattığı ektileri kırmaya, panik ve korkuyu hakim kılmaya, içine düştükleri başarısızlıklar karşısında moral takviye etmeye çalıştılar. Halbuki hava saldırılarında Kuzey ve Güney Kürdistan'da rastgele masum halkımızın yaşadığı alanlar bombalandı. Bahsettikleri alanlarda PKK'nin kamplarının olmadığını, bu hava saldırılarında silahlı güçlerimizin en ufak bir darbe yemediğini hemen belirtelim. PKK bugün Kürdistan halkının desteğine kavuşmuş bir güçtür. Partimiz önderliğinde ordumuz ARGK ve cephemiz ERNK saflarında bir halk mücadele ediyor. Halkımızın yaşadığı her alanda, ülkede ve ülke dışında mücadeleye destek sunan Kürdistanlı her yurtseverin evi Türk sömürgeciliğine karşı kullanılacak bir kamp, her aile ferdi ise bir savaşçı olarak anlaşılmalıdır. Halkımızın inancını pekiştirmiş, güvenini kazanmış, beyin ve yüreğini kazanmış olan Partimizin kimin desteğine dayandığını, gücünü kimden aldığını sürdürülen savaş pratiği ispatlamaktadır.

Faşist Türk devletinin tüm ordu gücünü alarma geçirdiği, karada ve havada geliştirilen operasyonlarla —bu operasyonlar direkmen Genelkurmay Başkanlığınca yönetiliyor— muhtemel eylemlerimizi engellemeye çalıştığı bir durumda, çapulcu ordunun hava saldırılarına misilleme amacıyla silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından bir dizi eylem daha gerçekleştirildi.

Hava saldırılarına karşı gerçekleştirilen misilleme eylemleri şunlardır:

1) 3 Mart 1987 günü, Diyarbakır'a bağlı Eğil'de jandarma karakoluna yapılan baskında çok sayıda asker ölümle cezalandırıldı, birçoğu yaralandı.

2) 4 Mart'ta Viranşehir'de bir gösteri yapıldı ve Atatürk büstü tahrip edildi.

3) 5 Mart'ta Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği'ne yapılan baskında 100'lerce traktör ve diğer araç ve gereçler yakıldı. Bu eylemde milyarlarca maddi hasar meydana geldi.

4) 7 Mart günü Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Açıkyol köyüne yapılan baskında köy korucularına vurulan darbede ajan-milis takımından 8 kişi ölümle cezalandırılırken, çok sayıda kişi de yaralandı.

5) Mardin, Hakkari'de sürekli çatışmaların olduğu, bu çatışmalarda sayısı bilinmeyen çok sayıda sömürgeci askerin öldürüldüğü veya yaralandığı bilinmektedir.

6) 13 Mart'ta Afşin-Elbistan termik santraline sabotaj eylemi düzenlenmiştir.

Bu Eylemlerle halkımızın katledilmesine, baskı, işkence ve sürgüne göz yumulamayacağı, yapılan yalan ve çarpıtmaların gerçek dışı olduğu, sömürgeci güçlerin yetkili ağızların belirttiği, *"Bunlar sınır ötesinden gelip eylem yapıyorlar, tekrar gidiyorlar"* iddiasının aldatmaca olduğu, kurtuluş kuvvetlerinin iç alanlarda eylem yapma gücünde olduğu, halkımızın desteğine dayanıldığı, açıkçası düşmana karşı bir halkın savaştığını, artık halkımızın hesap sorma gücünde olduğu, ihanete ve uşaklığa fırsat verilemeyeceğini, halkımız açısından zaferin kesinleştiği, sömürgeciler için ise yenilginin kesinleştiği bütün çıplaklığıyla gözler önüne serilmiştir.

Kış döneminde yoğun eylemliliğin yaşandığı bir alan da Avrupa oldu. Avrupa zemininde de Kürdistanlı yurtseverler ve ilerici kamuoyu gelişmeler karşısında duyarlı davrandı. Halkımız bu alanda da sömürgeci güçlerin açmış olduğu savaşa seyirci kalmadı. Halkımızın direniş ve eylemci ruhu burada da yaşatıldı. Yapılan gece, yürüyüş, işgal, ulaşımı engelleme, basın toplantıları vb. eylemlere binlerce yaşlı, kadın, çocuk katıldı. Eylemci her yurtsever kin ve öfkesini haykırdı. Emperyalizmin güvenlik güçlerinin saldırılarına ve engellemelerine boyun eğilmedi. TC'nin ve emperyalizmin milis-ajan takımının mücadelemizi yaşamlarını örgütlemenin bir aracı olarak görmelerine fırsat verilmedi. Bu uğurda Cephemizin kahraman savaşçısı olan Ahmet AYDIN yoldaş şehit verildi. Bağımsız ve Kürdistan uğruna her türlü fedakarlığı Avrupa zemininde de göstereceğini kanıtlayan kitlesel eylemlerimiz, uluslararası kamuoyunda önemli etkilere neden oldu.

Avrupa'da başvurulan eylemlerde, Adana cezaevinde tutuklu yoldaşlarımızın başlattıkları açlık grevi ile dayanışma gösterildi. Yine başta Diyarbakır olmak üzere diğer cezaevlerinde sürdürülen insanlık dışı baskı ve işkenceler protesto edildi, bu yoldaşlarımızın direnişi ile dayanışma içinde olunduğu kamuoyuna yansıtılmaya çalışıldı.

Faşist Türk devletinin Dersim ve Kürdistan'ın diğer alanlarında başvurduğu sürgün uygulamaları, sürdürdüğü kara ve hava operasyonları ve saldırıları, yürüttüğü özel savaşa karşı tavır alındı, durum protesto edildi. İsveç devletinin Kürdistanlı yurtseverlere yönelik tutumu protesto edildi. Alman devletinin TC'ye sunduğu askeri yardımların halkımıza karşı bir imha aracı olarak kullanıldığı, bunu yapmakla Alman devletinin de bu suça ortak olduğu belirtildi, durum protesto edildi. Kış ve ilkbahar eylemsel atılımının, Avrupa'da geliştirilmesi, uluslararası kamuoyunda büyük yankılar yarattı. Bu eylemlerin niteliği ve yarattığı sonuçlar şöyledir:

17 Ocak 1987 günü Bonn'da basın toplantısı, 10 Şubat İsveç'te İnsan Hakları bürosuna başvurma ve İsveç devletinin uygulamalarını protesto etme, 17 Şubat Bonn basın toplantısı, Bonn İsveç konsolosluğunun işgal edilmesi, 19 Şubat Münih'te İsveç konsolosluğunun işgal edilmesi, 20 Şubat Düsseldof'da İsveç konsolosluğunun işgal edilmesi, 21 Şubat'ta Berlin'de BBC ve DPA merkez bürolarının işgal edilmesi, 22 Şubat Danimarka-Kopenhag'ta BM şubesinin işgali, 25 Şubat günü Den Haag Türk konsolosluğu, Köln Dom kilisesinin işgali, Den Haag Türk konsolosu önünde gösteri, 26 Şubat Hamburg Türk konsolosluğu önünde gösteri, 26 Şubat Frankfurt'ta yürüyüş eylemleri gerçekleştirilmiştir. Bu eylemlerin ağırlıklı bir kesimi İsveç devletinin tutumunu protesto etme, diğer bir kesimi de faşist Türk sömürgeciliğini protesto eden eylemler olmuştur.

3 Mart günü, Hamburg Türk Hava Yolları bürosu, Berlin THY bürosu, Stuttgart Radyoevi, Hannover Belediye binası, Bielefeld Türk bankası, Duisburg THY bürosu, Dortmund THY acentası, Hollanda Dışişleri Bakanlığı işgal edilmiş, Avusturya-Viyana'da basın toplantısı gerçekleştirilmiştir.

5 Mart'ta Avusturya-Viyana'da üç günlük açlık grevi, 6 Mart'ta Bonn basın toplantısı, 17 Mart İsviçre'de yürüyüş, Nürnberg Türk konsolosluğunun işgali, Hollanda'da yürüyüş eylemleri yapılmıştır.

9 Mart günü Belçika-Brüksel'de Türk konsolosluğunun işgal edilmesi, 10 Mart'ta Hannover'de yürüyüş, Belçika'da basın toplantısı, Strasbourg Türk konsolosluğu önünde gösteri, Avrupa Parlamentosuna doğru yürüyüş, Hollanda'da ulaşımı engelleme, Hamburg'da gösteri eylemleri, 12 Mart günü Paris'te iki işgal eylemi, Bonn Dışişleri Bakanlığının işgali, Duisburg otobanını ulaşıma kapatma, Frankfurt'ta S-Bahn ulaşım hatını ulaşıma kapatma, Türk konsolosluğu önünde gösteri, Hamburg'da ulaşımı engelleme eylemleri gerçekleştirilmiştir. Sonuçları elimize ulaşmayan ve devam eden bu nitelikli birçok eylem geliştirilmiştir.

Mart ayında yapılan eylemler faşist Türk devletinin sürgün, operasyon, işkence ve hava saldırılarını protesto etme amacını taşırken, yine Alman devletinin Türk devletine yapmış olduğu yardımları protesto amacını taşıyan eylemler de gerçekleştirilmiştir.

Sömürgecileri ve işbirlikçilerini teşhir etmede önemli bir rol oynayan Newroz direniş geceleri, şimdiye kadar Avrupa'nın değişik alanlarında 8 yerde gerçekleştirilmiş, bu gecelere 10 bini aşkın kitle katılımı sağlanmıştır.

1987 yılının başlangıcında gelişen direniş eylemlerimizin yarattığı siyasal gelişmeler büyük olmuştur. Bütün dünya Partimizin III. Kongresi sonrasında doğacak gelişmeleri bekliyordu. Böylesi bir bekleyişin olduğu bir dönemde gerçekleşen eylemlerin yankıları bir 15 Ağustos'un başlangıcı kadar büyük oldu. Herkes, tüm gerici ve ilerici dünya basın ve yayını gelişmelere yer verdi. Yoğun tartışmalar ve yorumlar gelişti ve gelişmeye devam ediyor.

Ülkede ve ülke dışında halk kitleleri bu eylemlerle birlikte mücadelemizin güçlülüğünü daha iyi kavradılar. Kitleler daha çok güven ve cesaret edindi. Mücadeleye ilgi artmaya başladı. Düşmana karşı ise kin ve öfke daha da gelişti. Herkes, "Devrim yapabilecek tek güç PKK'dir" biçiminde yorumlar yaptı. Bu kanı egemen oldu.

Türk faşizminin gerici basını da çeşitli yorumlar içine girdi. Bazıları, "Kürt sorunu"ndan bahsetmeye başladılar. Olayın önlenmesi gerektiği, ezilmesi gerektiği noktasında TC'nin tüm siyasal güçleri birleştiler. Ortak amaçlı, farklı çözüm yolları önerdiler. Kürdistan'daki gelişmeler üzerinde özel toplantılar düzenlendi. TC'nin saflarında büyük telaş ve tedirginlik başladı. Çok yönlü tartışmalar gelişti.

Faşist-sömürgeci Türk devletinin baskı ve işkenceleri ve Kürdistan'da başvurduğu sürgün, operasyon ve hava saldırıları dünya ilerici kamuoyunda tepki ile karşılandı. Kürt halkının varlığı, haklılığı Avrupalı güçler arasında da tartışmalara yol açtı. Farklı yorum ve yaklaşımlara varan gelişmeler sözkonusu oldu.

Türk ve Kürt solu geçinenler ise gelişmeler karşısında işbirlikçi karakterlerini bir kez daha tekrarladılar. Kürdistan'dan bahsettiler, ama Kürdistan'daki gelişmeyi yaratan gücü inkar etmeye, onu efendileri TC'den bile daha olumsuz değerlendirme geleneğinden vazgeçmediler. Partimizin militanları katledilirken, halkımıza süreklileşen baskı ve işkenceler uygulanırken, sessiz kalan bu işbirlikçi takımı, ne zamanki bir hava saldırısı gelişiyorsa bu saldırıyı sadece Güney Kürdistan'a yapılan bir saldırı olarak değerlendirip Partimizin rolünü inkara ve çarpıtmaya kalkışan bir tutum içine giriyorlar. Avrupa zemininde mücadelemizin yarattığı elverişli ortamdan, "solculuk" ve "Kürtlük" adına yararlanmaya çalışıyorlar. Bu eylemlerle birlikte bu uşak takımının iştahı uluslararası çapta daha çok kabarmaya başladı, Partimizin geliştirdiği mücadeleyi TC'den daha çok inkar ediyor ve düşmanlıklarında ısrarlı davranmaktadırlar.

Mücadelemiz lehine elverişli koşullar ve olumlu siyasal gelişmelere yol açan yeni dönem eylemleri ardından çeşitli güçlerin sorununa yaklaşımını incelemek gerekiyor.

★

Şanlı Newroz Atılımı Kemalist Sömürgeciliğin İnkarcı Tutumunu Kırdı

BURJUVA BASINI FAŞİST TÜRK SÖMÜRGECİLİĞİNİN YENİLGİSİNİ BELGELİYOR

1987 yılına görkemli bir tarzda giren ulusal kurtuluş mücadelemiz, bu yılın ilk iki ayında yaratılan gelişmeler ve sağlanan kazanımlarla daha ileri ve önemli bir konuma gelmiş bulunmaktadır. Yüce Marksizm-Leninizm öğretisinin ışığında, 9 yıllık Parti tarihimiz ve son üç yıllık çetin mücadele pratiğimizin zengin deneyimlerinden yararlanarak atılan bu güçlü adım, halkımız için tarihi bir anlam ifade ettiği gibi, başta Türkiye halkı olmak üzere diğer bölge halkları için de büyük bir önem arzetmektedir.

En ağır ve olumsuz kış koşullarına rağmen, ülkemizin dörtbir yanında düşmana vurulan darbeler ve yaratılan 1987 Kış eylemliliği, mücadelemiz açısından birçok yönüyle bir dönüm noktası teşkil ederken, direniş savaşımızda da güçlü bir atılım niteliğindedir. Gerek savaşın günümüzde varmış olduğu boyutlar ve gerekse bu savaşın içte ve dışta yol açtığı gelişmeler ve yarattığı sonuçlar itibarıyla Kürdistan'da bugün anlamı ve önemi büyük tarihi bir süreç yaşanmaktadır. Denilebilir ki, Kürdistan tarihinde ilk kez böylesi durumlar yaşanıyor. Ülke içinde, sömürgeciler tarafından uzun yıllar boyunca sistemli bir şekilde beynine ve ruhuna korku ve umutsuzluk işlenerek sindirilen, benliğinden uzaklaştırılan halkımız artık bu utanılası durumdan kurtulmak, sırtına zorla geçirilmiş olan kölelik gömleğini söküp atmak için sabırsızlanmaktadır. Çünkü o, yıllardan beri beklediği öncüsüne kavuştuğu inancındadır. Gerçek bir öncüden yoksun olmanın ne demek olduğunu, Kürdistan halkından daha iyi duyan, bilen bir halk var mıdır şu yeryüzünde? Bilinmektedir ki, halkımız tarihin her döneminde işgalci, istilacı, sömürgeci güçlere karşı birçok kez başkaldırmış, isyan etmiştir ama, her seferinde de katliamlarla karşılaşarak oluk oluk kan akıtmış ve sanuçta başarıya ulaşamamıştır. En son 1925 ve 1938'de de acıyla yaşandığı gibi, başarıya ulaşamamasının başta gelen nedeni çağa uygun ve etkin bir önderlikten yoksun olmaktı. Gerçekten de etkin bir öncüden yoksunluk, deyim yerindeyse, kendisine çok pahalıya mal olduğu için halkımız, her fırsatta "Hükümete karşı hükümet gereklidir" sözleriyle aslında örgütlü bir öncü güce olan gereksinmeyi ve bu yönlü özlemlerini dile getirmiştir. Bu nedenle ve yetkin olmayan öncülerin peşisıra çok kan döktüğü için halkımız öncülük iddiasıyla ortaya çıkan güçlere çoğu kez temkinli yaklaşmış ve iyice ölçüp biçme gereğini duymuştur. Bundan ötürü de, Partimiz PKK'nin ortaya çıkışına kadar, çok büyük iddialarla da olsa ortaya çıkan hiçbir güce inanmamış ve güvenmemiştir. Ancak PKK'nin mücadele alanına görkemli çıkışıyladır ki, Kürdistan halkı gerçek öncü gücüne ve kurtarıcısına inanmış ve Partimize umut bağlamıştır.

PKK ise, 9 yıllık mücadele tarihinde büyük fedakarlıkar ve acılar pahasına soylu kahramanlık örnekleri sergileyerek nice badirelerden geçmiş ve halkın kendisine bağladığı umudu hiçbir zaman karartmamıştır. Özellikle 15 Ağustos 1984 tarihinden bu yana öncü, verdiği zorlu ve başarılı sınavla halkın gönlünde daha yaygın ve derin yer edinmiştir.

İşte 1987 Kış eylemliliği, halkımızla Partimiz arasında bu tarihi anlamı büyük ve gün geçtikçe sağlamlaşan bağı, artık hiçbir gücün koparamayacağı düzeye ulaştırmış; halkın öncüye duyduğu inancı ve güveni sarsılmaz bir biçimde pekiştirmiştir. Kısacası, sömürgeci otoriteyi sarsarak yerine, Kürdistan'da ulusal kurtuluşçu otoriteyi geçerli kılan devrimci direniş hareketimiz, örgütsel gücünün ulaştığı düzeyle halkımızın, "Hükümete karşı hükümet" istemine yanıt verir konuma yükselmiş bulunmaktadır. '87 atılımı halkımıza bu gerçekliği daha iyi kavratmıştır.

Öte yandan aşağıda TC yetkililerinin ağızlarından dökülen itiraflar ve burjuva basınında yer alan görüşlerden seçilen bazı somut örneklerden de açıkça anlaşılacağı gibi KUKM, başta Türkiye olmak üzere tüm dünyada da ilk kez bu boyutlarda ele alınarak konuşulur, tartışılır olmuştur. Artık açıkça ve genişçe gündeme gelen bağımsız bir Kürdistan düşüncesi karşısında çeşitli güçlerin tavır belirlemeleri giderek bir zorunluluk halini almaktadır. Kürdistan'da bugün PKK öncülüğünde halkımızla, sömürgeciler arasında geçen savaş vardığı düzeyiyle bunu dayatmaktadır.

İçte ve dışta böylesine tarihi gelişmelere yol açarak Kürdistan tarihinde ilk kez yaşanmakta olan önemli olgular yaratan 1987 Kış eylemliliğinin gerçekleştirilebilmesi kuşkusuz III. Kongre'den alınan bilinç ve güçle mümkün olabilmiştir. III. Kongre'de en başta kendi gerçekliğini gözden geçiren Parti, öz olanla sahte olanı, yaşamaya hakkı olanla olmayanı en net şekilde ortaya koymuştur. Güncel ve tarihsel yönleriyle çağ, ülke ve halk gerçekliğimizi derin bir bilinçle ele alıp yorumlayan PKK III. Kongresi, bu geniş yorumlar ışığında öncünün zayıf ve güçlü yanlarını da ortaya çıkarak zayıflıkları giderme, mahkum etme ve güçlü yanlarını geliştirme doğrultusunda önemli kararlar almış ve böylelikle öncü yetkin bir iradeye sahip kılınmıştır. III. Kongre'de alınan güçlü kararlar konusunda Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş 1987 yılına girdiğimizde yaptığı yeni yıl değerlendirmesinde şunları söylüyordu:

"İşte 1986'yı biz böyle kararlarla kapatıyoruz. Halkımızın direniş tarihinin içinden süzülüp gelen ve onun pekişen iradesini, savaşma düzeyini temsil eden bu kararlarla 1987'yi başlatıyoruz. Açık ki, '87 ve sonrası bizim için gelişen, karar düzeyimize uygun olarak eylemliliğimizin yükseleceği yıllar olacaktır. Kararlar bu kadar güçlü ve görkemli olduğuna göre, eğer ardından pratik çalışma uygun savaşın tarzlarıyla benimsenmişse pratik eylemin yükselişi kaçınılmazdır.

"... Savaş alanına kesinlikle hesap sormak, nihai zafere doğru gelişen adımlarla yürümek için çıkıyoruz. Burada çok kan dökülebilir. Bu kadar çarpıcı bir umut ve yüce bir gelecek içinse ölümlerde sadece yaşam vardır. Dolayısıyla bundan korkulmaz ve çekinilmez. Halkın yeteneği birleşip örgütlendi mi ve eyleme kalktı mı, karşısındaki en yaman teknikleri bile yerle bir edebilir... O halde önümüzdeki dönem nihai zafer yolunda büyük atılımlarla geçecektir." (Serxwebûn sayı 61)

Kuşkusuz 1987 Kış eylemliliğiyle gerçekleştirilen atılım, bu sözlerin ve alınan kararların pratikte somut olarak ifadesini bulmasıdır. Yine '87 Kış eylemliliği örgütlenip eyleme kalkan bir halkın yeteneği ve iradesi karşısında tekniğin fazla bir şey yapamayacağının da en açık kanıtı olmuştur. Şimdi, 1987 Kış eylemliliğinin anlam ve önemini, özellikle ağır kış koşullarında gerillanın eylem yapma yeteneğine kavuşmasının ve eylemliliği böylesine üst boyutlara vardırmasının ne ifade ettiğini; ayrıca bu gelişmelerin düşman cephesinde ne tür etkiler yarattığını ve faşist rejimi neden bu denli sarstığını, yarattığı bazı sonuçları bizzat rejimin sözcüleri ile en üst düzey yetkililerinin açıklamalarından —buna itiraflarından demek daha doğru olacak— ve burjuva basının boyalı sayfalarında yer alan örneklerden izlemeye çalışalım.

1987'ye Girerken Sömürgeci-Faşist Rejim Neyin Hazırlığını Yapıyordu? Neyle Karşılaştı?

Silahlı direniş mücadelemizin 1986 yılı boyunca kazandığı mevzilerin faşist Türk sömürgecilerini ne denli güç durumlarda bıraktığı ve kaçınılmaz sonuna doğru nasıl sürüklediği bilinmektedir. '86 yılı boyunca kesintisiz olarak süren eylemliliğin, 12 Ağustos Uludere eylemiyle zirveye ulaşması ve ardından yaşanan gelişmeler faşist rejimin çıkmazını daha da derinleştirdi. Öte yandan, tüm bu gelişmelerden sonra bir de PKK'nin III. Kongresi'nden söz edilir oldu. Düşman bu tarihi toplantının gerçekleşmesinin ne anlama geleceğini az çok biliyordu. O nedenle de boş durmadı, her zaman başvurduğu türden ama özelikle bu tarihi adıma yönelik yalan ve demagojiye dayalı saldırılar yöneltmekte gecikmedi. Bu süreç içerisinde çeşitli sansasyonel haberler yayarak, yalan ve uyduruk görüşler öne sürerek kitlelerin kafasını bulandırmaya çalıştı. Bu amaçla toplantının yapılacağı yer ve tarih hakkında çeşitli 'kehanetlerde' bulundu, PKK'nin "bölündüğü", "parçalandığı" masalları ortaya atılarak toplantının yapılamayacağı vb. ipe sapa gelmez görüşler öne sürüldü. Fakat bu çaba ve çırpınışlar uzun sürmedi, PKK III. Kongresi'nin 25-30 Ekim 1986 tarihinde gerçekleştirildiğinin ilan edilişiyle birlikte faşist rejimin sözcüleri adeta dillerini yuttular. Çünkü III. Kongre gerçekliğiyle nasıl bir darbe yedikleririn farkındaydılar.

Böylelikle 1987 Kışına girilirordu. Faşist Türk sömürgecileri, tüm çaba ve çırpınmalarına rağmen, 1986'yı bir zafer yılına dönüştüren, üstelik bunu PKK III. Kongre gerçekliğiyle de taçlandıran KUKM'nin çok daha güçlü atılımların eşiğinde bulunduğunu sezmekteydi. Bu nedenle dışa yönelik açıklamalarında mücadelemizi küçük ve önemsiz göstermeye çalışırken, aslında mücadelenin atacağı yeni ve güçlü adımların korkusuyla sancıları artmış ve bu güçlü adımları engellemenin yol ve yöntemlerini araştırmak için kolları sıvamıştı. Faşist rejimin hesaplarına göre kurtuluş kuvvetlerinin saldırıları 1987 baharında, Newroz döneminde başlayacaktı. Rejimin her alanda giriştiği çok yönlü ve kapsamlı hazırlıklar bu tarihe yönelik olmakla birlikte, daha yeni yıla girerken, düşmanın propaganda saldırıları boy vermeye başladı. Bir "irtica sorunu" ortaya atılarak dikkatler başka yöne çekilmeye çalışılırken, bir yandan da çeşitli yalan ve karalamalarla PKK'ye çamur atılmaya başlandı. Burjuva basının sayfalarında karşı-propaganda amaçlı uydurma haberlerin birbirini izlediği görüldü.

Gün geçtikçe daha yoğun bir biçimde sürdürülen bu kampanyanın yanısıra, askeri hazırlıklara da bir yandan hız verilmekteydi. Almanya vb. ülkelerde yüzlerce "özel tim" elemanı yetiştirilip gerilla birliklerimize karşı çıkarılmak üzere hazırlanırken, faşist ordu sürülerine de Kürdistan'da KUKM'ni engellemenin tatbikatları yaptırılıyordu. O tarihlerde Ağrı'da yapılan bir tatbikatla ilgili olarak Hürriyet gazetesinde şu haber yer alıyordu: *"Ağrı'da Kış-87 Tatbikatı başladı... Düşman, Güneydoğu'dan geldi. Sıfırın altında 8 derece soğukta gerçekleştirilen tatbikatta, düşman kuvvetlerinin her zaman olduğu gibi kuzey ya da kuzeydoğudan gelmediği gözlendi."* Uzun yıllar Sovyetler'den duyulan korku nedeniyle TC ordusunun bu tür tatbikatlarında düşman hep 'kuzey'den gelecek varsayılıyordu. Oysa bugün faşist rejimin varlığını tehdit eden güçlerin başında KUKM gelmektedir. Rejim kendisine baş düşman olarak Kürt halkını görmektedir. Bunun için de ulusal kurtuluş mücadelemizi engellemeye yönelik tatbikatlara hız vermektedir.

İşte sömürgeci-faşist rejimin 1987 baharına yönelik bu hummalı faaliyetleri sürerken ve ağır kış koşullarına güvenerek kendilerini nisbeten güvenlikte ve rahat hissettikleri bir ortamda Dersim, Gercüş, Uludere, Midyat ve İdil-de peşpeşe patlayan ses, sömürgecileri tam bir şaşkınlığa ve paniğe düşürerek tüm hesaplarını da bir anda altüst etmeye yetti. Ocak ayında gerçekleştirilen bu eylemlerin düşman cephede nasıl bir bozgun yarattığını kendi dillerinden bazı örneklerle Ocak ve Şubat sayımızda okuyucularımıza sunduk.

Anımsanacak olursa, bu ilk eylemlerin ardından Kürdistan'-daki savaş artık gözlerden saklanamaz boyutlara ulaştı. Faşist Türk sömürgecileri her türlü teknikle donattıkları yüzbinlerce gücü savaşa sürdü. Siirt, Mardin, Hakkari gibi sıcak savaş alanlarında günlük yaşamı dahi kendi isteklerine ve savaşın durumuna göre biçimlendirmeye çalışarak bu alanların dışarıyla —telefon dahil— her türlü irtibatını kesti ve adeta yaşamı dondurdu. Faşist rejim Kürdistan halkına tümden düşman gözüyle bakıyordu. Çünkü halkın geniş desteği olmadan, gerillanın karakış ortamında böylesi bir eylemliliği yaratmasının olanaksız olduğunu biliyordu. Gerilla eylemlerinin etkinliği o kadar büyük, savaşın boyutları o kadar genişti ki, kamuoyunda, faşist rejimin Kürdistan üzerindeki otoritesinin yitirdiği izlenimleri uyanmıştı. Bunun üzerine rejimin yetkili ve sözcüleri tekrar tekrar ve yeminlerle "bölge hakimiyetinin" kendi ellerinde olduklarını açıklamaya çalışıyordu.

Fakat her şeye rağmen, sömürgecilerin gücü savaşı durdurmaya, engellemeye yetmedi, savaş tüm şiddetiyle sürdü; Kurtuluş Ordusu kuvvetleri her geçen gün düşmana daha ağır darbeler vurdu. Düşmanın çok büyük bir güçle konumlandığı alanlarda eylem haberleri yeniden yükselmeye başladı. 19 Şubat'ta Eruh'ta, 22 Şubat'ta Uludere-Taşdelen'de, 2 Mart'ta Diyarbakır-Eğil'de ajan-milis çetelere ve faşist ordu sürülerine ağır kayıplar verdirildi. Bu gelişmeler karşısında çılgına dönen düşman, korkusunu ve acizliğini örtmek için savaş uçaklarını havalandırarak Güney ve Kuzey'-deki Kürdistan köylerini bombalamaya giriştiler. Öte yandan gerillanın barındığını sandıkları dağlara ve vadilere tonlarca bomba yağdırarak "eşkiyanın kökünü kuruttuklarından" dem vurmaya başladılar.

Ne var ki, TC yetkililerinin hava saldırısını resmen açıklayarak, "eşkiyanın kökünün kurutulduğunu" ilan ettikleri 4 Mart gününden bir gün sonra 5 Mart 1987'de Ceylanpınar'da 250 traktörün ateşe verilmesi, 7 Mart günü Nusaybin-Açıkyol'da 15'i aşkın faşist devlet yetkilisi ile çetenin öldürülmesi, ardından Cizre vb. alanlardan gelen eylem haberleriyle açıkça kanıtlandı ki; ulusal kurtuluş mücadelemizde bir dönüm noktası olan 1987 Kış eylemliliği, siyasi anlamda zaten çürümüş-tükenmiş olan 12 Eylül faşizminin askeri alanda da tam anlamıyla iflasının ve çöküşünün açık bir kanıtı oldu.

Bu görkemli atılımın ardından KUKM, artık değişik ve yeni boyutlarda ele alınmaya başlandı. Bu tür tartışmalar en çok da bozguna uğrayan düşman cephede yoğunlaştı.

Dayatılan Uzun Süreli Halk Savaşımızı Kabul ve İtiraf Etmek Zorunda Kalan Düşman, KUKM'ni Yeni Boyutlarda Tartışmaya Başladı

Savaşın tüm şiddetiyle sürdüğü günlerde bir burjuva gazetesinde durum aynen şu sözlerle veriliyordu: *"Çankaya'da Olağanüstü zirve. Kritik gün... Hakkari'nin Uludere ilçesine bağlı Taşdelen köyüne yapılan PKK baskınında, 14 yurttaşın öldürülmesi Ankara'yı sarstı."* (Milliyet, 25 Şubat 1987)

Gerçekten de '87 Kış Atılımı sömürgeci Türk devletini öylesine sarstı ki, kırılıp dökülmeler, itiraflar birbirini izlerken, şimdiye dek yürütülen politikanın, alınan önlemlerin iflası da açıkça ortaya çıktı. Şimdiye kadar Kürdistan konusunda katı bir inkarcı politika güden TC'nin tarihinde sorun ilk kez bu denli açıklıkla tartışılır oldu. Öyle ki, reformistlerin yıllar yılı söyleyip yazmaktan ürktükleri sözcüklerden-deyimlerden geçilmez oldu. TC ile PKK arasındaki savaştan, kurtarılmış bölgelerden, hafife alınamayacak olan sorunun askeri operasyonlarla halledilemeyeceğinden, federal Kürt cumhuriyetinden söz edilmeye başlandı.

Şubat ayında, sömürgecilerin en çok güç konumlandırdığı alanlarda gelişerek süren gerilla eylemleri karşısında burjuva basında şu tür ilginç yorumlar ortaya atıldı:

"Hadiseye soğukkanlılıkla bakmak gerekiyor. Eylemlerin sürüp gitmesi, PKK'nin gücünden ve Türkiye'nin başarısızlığından değil, kavganın niteliğinden doğmaktadır. Karşımızda nizami bir düşman ordusu yoktur. Nerede, ne zaman, ne yapacağı belli olmayan bir eşkıya vardır. Coğrafi şartlar eşkıya eylemlerini kolaylaştırmakta, köylerin çok dağınık, ulaşımın zor, kaçıp gizlenmenin kolay olması PKK'ya avantaj sağlamaktadır.

*Ancak bu avantajlar PKK'nın hain ve kanlı hayallerini gerçekleştirmeye yetmeyecektir. Çünkü, hiçbir gayrinizami kuvvet bir harbi kazanamaz. Zaten PKK'nın amacı da Çin, Vietnam ve kısmen de Filistin örneklerinde görüldüğü gibi, geniş bir **"kurtarılmış bölge"** oluşturup burada zamanla bir nizami ordu ihdas etmektir. PKK'nın Türk güvenlik kuvvetlerinden sonra şimdi de köy korucularını taktik hedef olarak seçmesi bölge halkını sindirmek, terörle hakimiyet altına almak ve böylece bir "kurtarılmış bölge" meydana getirmektir...*

Bu kanlı katillerin kesin bir yanılma içinde bulundukları muhakkaktır. Gayrinizami usullerle... bir "kurtarılmış bölge" oluşturamayacaklardır. Zaten özendikleri örneklerde "kurtarılmış bölge"ler, iki şarta bağlı olarak gerçekleşmiştir: Devletin nizami ordusu çözülmüş bulunuyordu, halk gerillaları destekliyordu...

Türk devleti mutlaka kazanacaktır." (Taha Akyol, Tercüman, 26 Şubat 1987)

Bu örümcek beyinli faşist de çok iyi görüyor ki, halk savaşımız artık kurtarılmış bölgeler oluşturma safhasındadır. Bu nedenle de şimdi oklarını bu hedefe yöneltmektedirler. Daha düne kadar PKK'nin varlığını ve Kürdistan'daki savaşın ciddiyetini bile anlamaz gözüken bu çevrelerin, bugün PKK ile TC'nin savaştaki zayıf ve güçlü yanlarını ve kurtarılmış bölgelerini tartışması gerçeği bile, zamanın kimin lehine işlediğini ve kimin kazanacağını açıkça gösteren bir kanıt niteliğindedir. "Hiçbir gayrinizami kuvvet bir harbi kazanamaz" diyen bu faşist, bizzat kendi verdiği Çin ve Vietnam örneklerinin sonucuna bakarsa sonuçta kimin kazanacağını çok iyi görecektir.

Aynı tarihli Milliyet gazetesinde ise Teoman Erel, *"Askersel Belleklerden Sivil Zeminlere"* başlığı altında şunları yazıyor:

"Hücum nereden geliyor? Ana muhalefetin bu sorusu önemli. Güneydoğu'da yükselen harareti, 'Köy korucularının yararı ya da zararı' üzerindeki bir tartışma çözmez.

*"... Emekli Amiral Vedii Bilget hatırlatıyor: '1965 yılında, ABD'nin dönemin başbakanının —Süleyman Demirel'in— ağzını aradığı ve **İran-Irak-Türkiye Kürtlerini içeren ve Türkiye'ye bağlanacak bir federal cumhuriyetten,** bunun ekonomik yararlarından dem vurduğu başbakanın da Genelkurmay'daki bir brifingde bu konulardan söz açtığı hala askersel belleklerdedir... **(Şimdi) Türkiye dışında yakılan ateşler sınırlarımızı ısıtırken, bu eski ABD önerisi Musul-Kerkük özendirmesiyle yeniden canlandırılmaya çalışılmakta, çeşitli kesimlerin ağızları aranmaktadır.***

Bu ağız arama meselesi artık iyice açığa çıkmaktadır."

Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi yükselip önü alınamaz bir konuma geldiğinde faşist Türk sömürgecilerinin bu tür yönelimlere gireceği, yani, bağımsızlık mücadelesini engelleyeceğine inandığında otonomi vb. 'çözüm'lere başvurabileceği, bu amaçla da teslimiyetçi-uşak reformistleri hep elinin altında bulunduracağı çok önceleri söylenip yazıldığında birçok çevre bunu hafızalarına sığdıramıyordu. TC'nin Kürdistan konusunda uygulayageldiği katı inkarcı politika nedeniyle bazı ilerici ve demokrat kesimler de bu gerçekliği kavramakta güçlük çekmekteydi. Oysa ulusal bağımsızlık mücadelemizin vardığı bugünkü boyutlarda, artık bu sorunun kapalı kapılar ardında değil, burjuva basının sayfalarında ve alenen tartışılmaya başlandığı görülmektedir ki, bu da savaşın günümüzde hangi boyutlara vardığının bir başka göstergesidir.

Ancak hepsi bu kadar değil. KUKM sorununun, gelinen noktada kimler tarafından ve hangi boyutlarda ve biçimlerde tartışıldığını gösteren başka örnekler de var. Şimdi de M. Ali Birand'a kulak verelim: *"Kürt Sorununu Askeri Harekatla Çözemeyiz"* başlıklı yazısında şunları söylüyor:

"Kamuoyu günlerdir çalkalanıyor: Ayrımcı Kürt gerillalarına karşı askersel harekat yapıldı, yapılıyor... vb...

*Bizim asıl üzerinde durmak istediğimiz nokta başka. **Bugün karşımızda bir 'Kürt sorunu' vardır. biz resmen, ne kadar 'dağ Türkleri' dersek de diyelim, sorunumuz açıkça 'Kürt sorunudur.' Önce adını doğru dürüst koyalım.***

Bu sorunu halletme yöntemimize gelince...

Herhalde en sakıncalı ve sakat yöntem, içerde 'askeri çözüm' ve birçok çevrenin hoşuna giden 'kaynağını temizleyeceğiz' gerekçesiyle başka ülkelerin topraklarında sıklaşmaya başlayan askeri harekatlar düzenlemektir.

Zira bizim hedef aldığımız kaynak, dış topraklarda askeri harekatla temizlenmez...

Dış askeri harekatların sıklaşmasının diğer bir sakıncası, ilerde Türk ordusunun performansı konusunda bazı kuşku ve kaygıların artması olacaktır. Her defasında 'hainleri yuvalarında vurduk' diye ayağa kalkan toplum, aradan kısa bir süre geçtikten sonra yeniden bir askeri müdahale gereğini duyunca, 'Peki, hani vurulmuşlardı, ne oldu?' diye sormaya başlar... 'Galiba bizimkiler pek bir şey yapamıyorlar' fikri yaygınlaşmaya başlar... Askeri harekatların da sonu gelmez.

Kürt sorunu, bölgesel ve sosyal, ekonomik, politik bir sorundur. Basit bir eşkıyalık olayı değildir.

*Eğer Kürt sorununun bugünkü boyutlarının dışına taşmasını istemiyorsak.... Eğer, Türk Silahlı Kuvvetleri'ni gereksiz şekilde yaralamaktan kaçınmayı arzuluyorsak... politikamızı yeniden bir gözden geçirmemiz gerekmez mi?.. **Kürt sorununun bölgemizin önümüzdeki yıllardaki en önemli konusu olacağını düşünerek,** silahlı mücadeleden çok, uzun vadeli hareket edip ekonomik, sosyal ve kültürel önlemler hazırlamamız... acaba daha akılcı bir yaklaşım sayılmaz mı?"*

Bunca akıl verdikten sonra M. A. Birand, yazısını şöyle noktalıyor:

"Bugüne kadar uygulanan (Irak topraklarındaki askeri harekatlar dahil) yaklaşımların beklenen sonucu vermediği ortada. Bu sorunun geçici değil, aksine kalıcı olacağı da ortada... O zaman yeniden bir değerlendirme yapma zamanı gelmedi mi?

Hatalı politikalardan ne kadar çabuk dönülürse o kadar iyi olmaz mı?" (Milliyet, 4 Mart 1987)

Görüldüğü gibi daha düne kadar Kürt sözcüğü bile 'tabu' iken, ağza dahi alınamazken, bugün burjuva basının sayfalarında açık açık "Kürt sorunu" tartışılmaktadır. Üstelik bu sorun karşısında TC'nin şimdiye kadar izlemiş olduğu politikaların iflas ettiği de açıkça dile getirilerek, daha "akılcı" politikalar izlenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. 7 Mart tarihli bir yazısında yine M. Ali Birand şöyle diyor:

*"... Önümüzdeki yıllarda gündemimizi en çok meşgul edecek olan bu soruna en hatalı yaklaşım şekli de, son birkaç gündür bazı siyasilerimizin örneklerini verdikleri yaklaşımdır. Eşkıyanın kökünün kazındığı, bir daha başını kaldıramayacak biçimde yok edildiği şeklindeki **abartılı açıklamalar,** uzun vadede toplumun inancını sarsar. Zira, bölgeyi biraz bilen insanlar ve karşımızdaki sorunun büyüklüğünü iyi değerlendirenler, eşkıyanın kökünün öyle kolay kolay temizlenemeyeceğinin, yakında yeniden çıkacağının yeniden müdahale gerekeceğinin bilinci içindeler. **Bugün böyle abartılı konuşulursa,** yarın toplum, 'peki, hani kökü kazınmıştı, şimdi ne oldu?' diye, kendi kendine konuşmaya başlar ve hem yöneticilere hem de silahlı kuvvetlerin becerisine inancını kaybetmeye başlar. Oysa, bu uzun mücadeleyi kazanmanın tek yolu, toplumun vereceği desteğin yaygınlığıdır."* (Milliyet, 7 Mart 1987)

Faşist rejime akıl vermeye çalışan M. Ali Birand; bir önceki yazısında "sorunun askeri harekatlarla çözümlenemeyeceğini" yazarken, şimdi de "mücadeleyi kazanmanın tek yolu, toplumun vereceği desteğin yaygınlığıdır" diyor ve faşist rejim yetkililerini, 'eşkıyanın kökünü kazıdık diye yalan söylemeyin, aksi halde kimse bir daha size inanmaz' biçiminde uyarıyor. Elbetteki, mücadeleyi kazanmanın başta gelen yolu toplumun desteğini kazanmaktır. Fakat 12 Eylül faşizmi yedi yıldan beri Kürdistan ve Türkiye toplumları üzerinde uyguladığı, halka ve emekçilere kan kusturan politikalar nedeniyle toplumun desteğini çoktan yitirmiştir. Bir avuç para babası holding sahibinin çıkarını temsil eden ve emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan Evren-Özal faşist kliğine toplumun ne inancı olabilir ki? "Eşkıyanın kökünün kazındığı şeklindeki abartılı açıklamalardan kaçınılması gerektiği" uyarısına gelince, generaller çetesinin 'akıl hocası'nın bu konuda çok geç kaldığı kanısındayız, bu 'uyarısını' 1984'te yapsa belki işe yarayacaktı, ama bugün için aynı şeyi söylemek güç. Zira —fazla gerilere gitmeye gerek yok— 15 Ağustos 1984 tarihinden beri faşist rejim yetkililerinin bu tür yalanlara nasıl dört elle sarıldıklarını, "PKK dağıldı", "eşkiyanın son çırpınışı", "hainlerin kökünü kuruttuk" vb. yalanların artık bir komediye dönüştüğünü ve halkın dilinde alay konusu olduğunu, kendi 'köşe'sinin sağına soluna bile bir göz atsa rahatlıkla görebilecektir. Evet bay Birand uyarısında geç kalmıştır. Zira faşist rejim inanılırlığını yitireli çok oldu.

Aynı konuda bir de Örsan Öymen'in yazdıklarına bakalım; yazının başlığı *"İlan Edilmemiş Savaş"*, bu başlık altında şunları yazıyor:

"...Vietnam'da bir savaş vardı. Bugün Türkiye'nin Güneydoğu sınır bölgesinde de ilan edilmemiş bir savaş var...

Geçenlerde Mehmet Ali Birand bu sütunlarda bir gerçeğe parmak bastı.

'Kürt yok, Türk vardır, Kürt sorunu diye bir şey yoktur' diye diye kendimizi aldatmanın alemi yok. Bal gibi Kürt de vardır, Kürt sorunu da. Üstelik bu yeni bir olgu da değildir. Abdülhamit döneminden Meşrutiyet'e, Meşrutiyet'ten Cumhuriyet'e kadar kuşaklar boyu aktarılagelen bir sorundur...

Kürt sorununa askeri harekatla çözüm arama çabalarının yanlışını vurgulayan Mehmet Ali Birand'ın ne denli haklı olduğunu 'hinleri inlerinde, yuvalarında vurduk' manşetleri ardından gelen Ceylanpınar ve Nusaybin olaylarıyla gördük... İçişleri Bakanı sayın Akbulut yavaş yavaş gerçeği görmeye başlıyor:

'Demek ki, köy korucularını hedef alıyorlarmış!'

Elbette köy korucularını hedef alıyorlar. Bunu yayın organlarında ilan ettiler, köylerde neredeyse tellal bağırttılar.

Şimdi ne yapılacak? Eline silah verdiğimiz her köy korucusunun başına bir de asker mi dikilecek? Yoksa 'köy korucusunu koruyucu özel timler mi oluşturulacak?" (Milliyet, 12 Mart 1987)

Kürdistan'da savaş kızıştıkça, burjuva basının kalemşörleri nedense sık sık Vietnam'ı anımsamaya başladılar. Öyle görünüyor ki, açık açık söyleyip yazmazsalar bile Vietnam'dan sonra Kürdistan'ın da kazanacağını artık anlamışlardır.

Sömürgeci faşist Türk devleti, daha önceden de, PKK önderliğinde Kürdistan'da gelişen kurtuluş savaşının uzun süreli bir halk savaşı olduğunu kavramış, hatta bu yönlü birçok önlemler de almıştı. En başta gelen uygulamalarda, çoğu ABD emperyalistlerinin Vietnam'da uyguladıkları "özel savaş" yöntemleridir. Durum böyle olmasına rağmen, faşist rejim şimdiye dek bu gerçekliği açıktan kabullenmiyor, "asacağız, keseceğiz," "köklerini kurutacağız" vb. atıp-tutmalarla bir yere varacağını sanıyordu. İşte 1987 kış eylemliliğinin bir önemli yanı da, düşmana bu tür atıp-tutmalarla bir yere varamayacağını açıkça kavratması ve üstelik itiraf ettirmesi oldu. '87 Kış Atılımımız, düşmanın büyük umutlar bağladığı çeteciliği çökertmekle kalmadı, aynı zamanda milyonluk faşist ordunun da gerilla karşısında fazla bir iş yapamayacağını en bulanık kafaların dahi anlayabilceği bir netlikte ortaya koydu. Bu nedenle de sorunun artık kısa vadede çözülemeyeceği, savaşın uzun soluklu olacağı ve bu savaşta faşist ordu sürülerinin de etkin rol oynayamayacağı açıkça itiraf edilir oldu. Ve bu itiraflar sadece burjuva basın çevreleriyle de sınırlı kalmamakta faşist rejimin üst düzey temsilcileri bile bu gerçekliği itiraf etmek zorunda kalmaktadırlar. Biraz uzun da olsa bu örneklerden birkaçını aktarmakta yarar var. Genelkurmay Başkanı ile diğer bir faşist generalin görüşlerini Teoman Erel aktarıyor:

"Bölücü eşkiya 8 can daha aldı. Yine bir köy korucusunun ailesini hedef aldılar... Irak topraklarında yapılan hava saldırısından sonra ortaya atılan şoven iddialara cevap veriyorlar sanki. Ne deniliyordu? 'Eşkiyanın kökünü kuruttuk!' Bu ilkel ve şoven üsluba artık bizim generaller de itiraz ediyorlar. Genelkurmay Başkanı, İspanya'nın Bask, Fransa'nın Korsika sorunuyla birlikte yaşamayı öğrendiği gibi, Türkiye'nin de meselenin uzun vadeli olduğuna kendisini alıştırması gereğini hatırlattı." Sıkıyönetim Koordinasyon Başkanlığı görevinden emekliye ayrılan Korgeneral Nevzat Bölügiray da geçen gün bir Milliyet muhabirine şöyle diyordu:

"Eşkiyanın kökünü kazıdık, az kaldılar, kovduk, kaçtılar gibi laflar çok hafif kalmaktadır. Bu sorun, böylesine hafife alınacak bir sorun değildir... Şunun unutulmaması gerekir. Bütün önlemleri alsak bile bu durum yine sürecektir! (Milliyet, 10 Mart 1987)

Evet, bunlar faşist rejimin Genelkurmay Başkanı ile emekli

Sıkıyönetim Koordinasyon Başkanının görüşleri. Şimdi de Tercüman'dan bir örnek aktaralım:

"Kanayan Yara" başlıklı yazıda *"Devletin koruyamadığı bir bölgeyi 'kır bekçisi' nasıl korusun?"*diye soran Yavuz Donat şunları yazıyor:

"1980 öncesinde, Milli Güvenlik Kurulu toplantılarında 'Güneydoğu Olayı' üzerinde duruldu. Güvenliğimizle iligli 'kimi üst düzey yetkililer' olayı şöyle değerlendirdiler: -Büyütülecek bir şey yok. Konu 'ağalarla topraksız köylülerin' çekişmesidir. Bu kavgaya devleti sokmayalım... Bugün aynı kurulda 'yukarıdaki teşhisin yanlış olduğu' konuşuluyor, resmi beyanlarda 'bölücü eşkiya?' tabiri kullanılıyor. Mazideki ***'yanlış teşhis'****, bu olayı işte buralara getirdi.*

... Hala 'işin neresinde yanlış yaptık?.. Neden bu iş bu noktaya geldi?' *sorusunu tartışma aşamasına gelemedik... 1987 yılı içinde 4 olayda 50 kişi hayatını kaybetti.* ***Bozuk plak gibi 'kökünü kurutacağız... Hesap soracağız' demek artık neye yarıyor?*** *Ne zaman kurutacaksınız kökünü? Bu beyan artık 'geçerliliğini' kaybetmektedir. Aynı sözler tekrarlanır ve buna rağmen aynı olaylar devam ederse 'kekemelik' doğar ve vatandaşın devlete güveni sarsılır.* (Tercüman, 11 Mart 1987)

Yine aynı tarihli Tercüman gazetesinin bir başka yazarı, Rauf Tamer ise şöyle diyor:

"Sınır ötesi operasyonun hemen ardından Urfa-Ceylanpınar'da 35 traktörümüzü yaktılar. (yüzlerce traktör demeye dili varmıyor) *Önceki gün Nusaybin'de 8 kişiyi daha öldürdüler. Dün de Cizre'de bir bakkal dükkanını silahla tarayıp kaçtılar... Demek ki, arka arkaya üç eylem... Urfa'da, Nusaybin'de, Cizre'de... Yani Türk topraklarında... Eşkiya, acaba, şunu mu söylemek istiyor:*

'Sınır ötesini bombalayıp durmayın. Ben Irak'ta değil buradayım. Ben Suriye'de değil buradayım."

Birçok şey nasıl da açık açık itiraf ediliyor. Hem de faşist rejimin bir numaralı savunucularının dilinden. Başbakan Özal'ın, Kürdistan'daki savaşla ilgili görüşlerini eleştiren Tahsin Öztin de, 14 Mart 1987 tarihli Hürriyet'te "Abartılıyor!..." başlıklı makalesinde şöyle yakınıyor:

"Bu söz bizim sayın Başbakanımız Özal'ındı... Bizim Güneydoğu bölgemizde bir APO'cular gelişti. Bu kanlı örgüte sayın(!) komşularımız kucak açtılar. İran onlara kamplar verdi, paralarla, silahlarla donattı. Suriye, Irak sinelerinde komşu ettiler ve bir kangren işlemeye başladı. Doğu köylerimiz basılmaya, çoluk-çocuk demeden katliamlar başladı ve gelişti. Emniyet kuvvetleri aciz kaldılar bu arkadan vurmalara, cinayetlere; ordu devreye girdi.

Son olayları burada tekrara gerek yok...

Abartılıyor! Diyen sayın dilimiz şimdi yutkunmaktadır. Palazlanan bu hareketler önünde, ülkeler ve dünya tedirgindir bugün... Tam bir cendere içindeyiz... Abartılıyor! Hayır, ***mizacımızdan ötürü küçümsüyorduk, ama olaylar ve realiteler aklımızı biraz geç de olsa yerine getirdi*** *gibi."*

Bu da "meşhur solcu" Uğur Mumcu'unun Cumhuriyet'teki görüşleri:

"PKK'nin Irak'taki kampları bombalandı. İş bununla bitiyor mu? Hayır... Bu 'terör grafiği' yeniden gözden geçirilirse, olaylara çok daha serinkanlı gözle bakmak gerekiyor. Böyle bakarsak terör ile daha yıllar boyu birlikte yaşayacağımızı bir gerçek olarak kabul etmemiz de gerekiyor. Gerekiyor ki, önlemleri bu gerçeklere dayalı olarak alalım" (Aktaran, Hürriyet, 13 Mart 1987)

Cumhuriyet gazetesinin diğer bir yazarı Ali Sirmen ise, konuyla ilgili makalesinde *"bu ve benzeri operasyonlar, sorunu kökten çözmeye yetecek midir?"* diye soruyor ve şöyle sürdürüyor:

"Bu soruya olumlu yanıt verilemez. Gerekliliği hatta zorunluluğu konusunda hemen herkesin görüş birliği içinde bulunduğu bu girişimin ayrılıkçı hareketin kökünün kuruttuğunu veya benzeri girişimlerle kesin sonuç alınmayacağını söylemek olanaklı değildir. Zaten Silahlı Kuvvetlerin bir numaralı kişisi Genelkurmay Başkanı Orgeneral Üruğ da geçenlerde gazetecilerle yaptığı bir konuşmada Türk Silahlı Kuvvetlerinin Güneydoğu'da duruma hakim olduğunu, gelişmeleri denetim altında tuttuğunu, bölücü girişimlerin sonuç vermeyeceğini, ama artık bu tür girişimlerle birlikte yaşamayı da öğrenmemiz gerektiğini açıklarken, İspanya'da Bask, daha doğrusu ETA sorunu, Fransa'da Korsika olayı gibi olayları örnek gösteriyordu."

Faşist Üruğ'un yaklaşımlarından övgü ile sözeden Ali Sirmen'in yazısından ilginç bir paragraf daha aktarmayı uygun görüyoruz:

"Doğrusu Genelkurmay Başkanı'nın yaklaşımı sağduyuludur. Gerçekten artık Türkiye bu ayrılıkçı çeteler sorunu ile birlikte yaşamayı öğrenecektir. Ve hemen belirtmek isteriz ki, salt askeri önlemler de sorunun çözümüne yetmeyecektir. Olayın kökenindeki ekonomik ve sosyal nedenleri görmeden çözüme varabilmek olanaksız. ***Aynı biçimde bölgede halk üzerinde yoğun baskıya neden olacak sertlik önlemlerinin de sonuç vermek bir yana tam tersi sonuçlar doğuracağını da son yılların olayları göstermiştir.*** *Gerçekten 1980 12 Eylül'ünü izleyen günlerde bütün Türkiye üzerinde yoğunlaşan, tüm özgürlükleri çiğneyen baskıdan Güneydoğu bölgesi yurdumuzun öbür kesimleriyle kıyaslanmayacak ölçüde pay almıştır. Sorun eğer baskı ile çözülebilinseydi 12 Eylül'ün ağır baskı yöntemleri ile çoktan çözülmüş olur ve bugün sınır ötesinde operasyonlara da gerek kalmazdı...*

Bu noktada bölgenin çok özel koşullarının daha da sakıncalı kıldığı korucular sorunu geliyor kaçınılmaz olarak gündeme... Bu uygulamadan bir an önce vazgeçilmesi sanırız yerinde olacaktır." (Cumhuriyet, 7 Mart 1987)

Bu başlık altında, son olarak, Emin Çölaşan'ın, İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut'la yaptığı röportajdan iki soru-cevap aktaralım:

"Sayın Akbulut, hava kuvvetlerimiz geçtiğimiz günlerde Irak toprakları üzerindeki bazı eşkiya hedeflerini bombaladı. Bundan önce de bir iki defa Irak topraklarına girip operasyon yapmıştık. Ancak ben yanlış hatırlamıyorsam, her operasyondan sonra bu adamlar bizim bir köyümüze girip toplu cinayetler işlediler. Oysa her operasyon sonrasında devlet ve hükümet yetkilileri demeç verip 'hedefler tamamen tahrip edilmiştir, eşkıya ininde vurulmuştur, kolu kanadı kırılmıştır' diyorlar. Acaba bütün bunlardan sonra ordumuzun bir miktar yıpranması sozkonusu olabilir mi? Yani kamuoyunda bazı kuşkular gündeme gelebilir mi? Çünkü adamlar hiçbir şey olmamış gibi, hemen ardından gelip yine eylem koyuyorlar."

Bu soruya Bakan Akbulut sözde cevap veriyor.

"Efendim, burada meseleye bakış açısını iyi ayarlamak lazımdır. Türk ordusu, burada katliam yapan eşkiyayı tahrip etti ve gidip inlerinde vurdu. Bu durum, Türk ordusunun yıpranmasına değil, alkışlanmasına sebeptir. Ama vurdu da, ardından tekrar oldu. İşin mahiyetini biraz önce anlattım. Bu olaylar dıştan kaynaklanmaktadır. Yapanlar birtakım çevrelerin piyonudur. Piyon oldukları için, bu hareketlerini sürdüreceklerdir. (Görüldüğü gibi kukla Bakan soruya cevap vermek yerine demagoji yapıyor, soruyu saptırmaya çalışıyor bn.) *Evet, burada birkaç şey daha var ama söylemek istemiyorum burada teybi kapatırsanız size yazmamak şartıyla söyleyeceğim."*

Bir başka soruda da Emin Çölaşan, Süleyman Demirel'in "akan kan yerde kalmıştır" dediğini hatırlatarak, "Yani, 'vatandaşın kanı yerde kalmıştır' görüşüne katılmıyor musunuz?" diye soruyor. Buna Akbulut'un cevabı şöyle:

"Katılmıyorum tabii. Niçin katılmadığımı da söyleyeyim. Türkiye'de 12 Eylül öncesinde cereyan eden olaylar var. Orada altıbin insanımız birbirini öldürdü. O olaylarla bunları bir tutmak doğru değildir. ***O dönemde insanlarımız, gençlerimiz birbirini öldürdü. Burada eli kanlı eşkiya ile güvenlik güçlerimiz karşı karşıya. Bu mücadele şehit olma pahasına sürdürülüyor.*** *Böyle bir ortamda 'kan yerde kalmıştır' görüşünün ne derece doğru olduğunu bilemem"* (Hürriyet, 16 Mart 1987)

Tüm bu aktarılanlardan hangi sonuçlar çıkıyor, bunlar ne anlama gelmektedir? Aslında söylenen ya da söylenmek istenen şeyler çok açık. Önceki dönemlerde de benzeri bazı konularda çeşitli itiraflarda bulunulmuyor değildi. Ne var ki, ulusal kurtuluş savaşımızın boyutları geliştikçe ve düşman cephesindeki bozgun daha da belirginleştikçe, buna bağlı olarak düşmanın itirafları da daha açık ve daha geniş kapsamlı bir niteliğe bürünmektedir.

İşte yukardaki aktarmalardan da her şeyden önce ve açık olarak devrimci direniş savaşımızın varmış bulunduğu düzeyi, yani savaşın günümüzdeki boyutlarını görebilmek olanaklı. Gerçekten de bugün eğer düşman kurtarılmış bölgelerden ya da Federal Kürt Cumhuriyetinden sözediyorsa, bunun anlamını iyi düşünmek gerekiyor. Öte yandan faşist rejimin İçişleri Bakanı bugün TC ile PKK arasındaki savaşın ne kadar çetin bir savaş olduğunu, bunu 12 Eylül öncesi olaylarla karıştırmamak gerektiğini, kelleyi koltuğa alarak mücadeleyi sürdürdüklerini açıkça ve neredeyse acınacak bir halde itiraf ediyor.

İkinci olarak, artık adıyla ve sanıyla "Kürt sorunu" ortaya konuyor ve tartışılıyor. Dahası, sömürgeci faşist Türk devletinin şimdiye kadar ısrarla savunduğu katı-inkarcı politikasının iflas ettiği itiraf ediliyor; ve bu politikadan en kısa zamanda vazgeçilmesi önemle belirtiliyor. Sorunun hafife alınamayacak çok büyük ve önemli bir sorun olduğu vurgulanıyor.

Üçüncü olarak, faşist rejimin Genelkurmay Başkanı'ndan burjuva basının sağlı 'sol'lu temsilcilerine kadar tüm çevreler 'sorunun kısa vadede halledilemeyeceğ'ni koro halinde itiraf ediyorlar. Hatta, 'abartma' olarak niteledikleri 'kökünü kuruttuk', 'yok ettik', 'bitirdik' vb. yalanların derhal kesilmesi gerektiği, aksi halde kendilerinin zararlı çıkacağını belirtiyorlar. Yani artık PKK'yi ve KUKM'ni "yok etme" hayalleri tamamen suya düştü. Fakat şunu hemen belirtelim ki, şu an taşıdıkları hayal de uzun sürmeyecek. Yani, "İspanya'nın Bask'la, Fransa'nın Korsika'yla yaşadığı gibi, biz de uzun yıllar birlikte yaşarız" biçimindeki hevesleri de çok geçmeden kursaklarında kalacaktır. Çünkü KUKM ve öncü gücü PKK, 12 Eylül faşizmine ve sömürgeci Türk devletine pek fazla yaşama olanağı tanımayacak, Kürdistan'da devrimci direniş geliştikçe Türk burjuvazisinin bu köhnemiş zor aygıtı yok olup gidecektir.

Dördüncüsü, faşist Türk ordusunun peşmergelerimiz karşısında yenilgiye mahkum olduğu açıkça itiraf ediliyor. Hemen tüm çevreler faşist ordu sürülerinin giriştiği kara-hava saldırılarının sonuç vermeyeceğini, bu nedenle en kısa sürede başka alternatifler bulmak gerektiğini, kısacası Türk ordusunun Kürdistan gerillası karşısında iflas ettiğini ağız birliğiyle itiraf etmektedirler.

Son olarak da, ulusal kurtuluş mücadelesi ve PKK'nin varlığı, faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkı üzerindeki baskı ve katliam uygulamalarını, bazı artniyetli çevrelerin iddia ettiklerinin aksine, bir anlamda frenlemektedir. Tercüman gibi kafatasçı faşist kesimlerden "keselim", "tırpanlayalım" sesleri yükselmesine rağmen, daha "akıllı" burjuva sözcüleri -Ali Sirmen gibi- baskının sorunu çözmeyeceğini aksine ters tepeceğini ileri sürmekte ve bu savlarını, 12 Eylül sonrasında en çok baskı uygulanan "Güneydoğu"da bugün en büyük patlamaların görüldüğü biçiminde kanıtlamaya çalışmaktadırlar. Düşman şunu biliyor ki, artık karşısında bir savaş cephesi vardır. Halk eskisi gibi çaresiz, öncüsüz ve sahipsiz değildir. Baskı, halkın bir an önce o cephede toplanmasından başka bir sonuç doğurmayacaktır. Hatta KUKM'nin varlığı, Türk sömürgecilerinin sadece Kürt halkına değil, başta komşu halklar olmak üzere diğer bölge halklarına yönelik saldırılara kalkışmasını da engellemektedir. Çünkü Kürdistan'daki savaş, TC'yi saldırgan dış politikasına "çeki-düzen vermeye" zorunlu kılmaktadır. Nitekim eğer Kürdistan'daki savaş olmazsa Ortadoğu'unun bugünkü koşullarında TC'nin nasıl at oynatmaya kalkışacağını tahmin etmek zor olmayacaktır. 24 Şubat 1987 tarihli Cumhuriyet'te *"Taşdelen Köyü Katliamı"* başlığı altında yazılan şu sözler bu gerçekliği daha da anlaşılır kılmaktadır:

"...Çelişkiler yumağı halindeki Ortadoğu'da maceralardan uzak duran ve dış politikada ağırlığını koruyan bir Türkiye, bölücü eylemlerle daha kolay başedebilecektir."

Görüldüğü gibi zaman zaman bazı heveslere kapılan faşist TC, sözkonusu çevrelerce hemen uyarılmaktadır. Ve gerçekten de Kürdistan'daki savaşın varlığı TC'yi bu tür saldırılardan alıkoyan en önemli etken olmaktadır.

Devrimci Kış Atılımımız Karşısında Köşeye Sıkışan Faşist Rejimin "Milli Birlik ve Beraberlik" Çağrısı

Boyutları ve önlenemezliği bu denli açık bir biçimde itiraf edilen ulusal direniş savaşımızın ve onun bir dönüm noktası olan 1987 kış eylemliliğinin faşist yönetimi temellerinden sarsmaması ve derin bunalımlara sürüklememesi düşünülebilir mi? Elbette ki hayır. Çünkü 12 Eylül faşizminin tüm yöntemlerinin işlemezliği ve iflası, tüm atıptutmalarının kuru bir gürültü olduğu, hava saldırısının hemen ardından gerçekleştirilen Ceylanpınar, Nusaybin, Cizre, eylemleriyle bu kez anında çok açık ve net olarak ortaya serildi. Bunun üzerine yönetimdeki çatlaklar hemen su yüzüne çıkarak burjuva basının sayfalarına bile yansıdı. Hükümet ile ordu arasındaki çekişmeler açıktan konuşulur, yazılır oldu. Hükümetin istifası istendi. Demirel gibi "bitmiş-tükenmiş" politikacı eskileri bile 12 Eylül faşizminin "bölücülerle başa çıkamadığını" dolayısıyla iflas ettiğini açıktan açığa söylemeye başladılar. Hatta "Rabıta olayı" bahanesiyle Kenan Evren'in dahi istifası istendi. Kısacası ulusal direniş savaşımızın bu görkemli adımı zaaf ve çatlaklıklarını bir anda ortaya çıkararak faşist yönetimi tam bir karışıklık ve kaosa sürükledi. Faşist Evren'in Bakanlar Kurulu toplantısına başkanlık etmesi ilk kez görülen bir durum olurken, kargaşa ve tartışmaların büyümesi üzerine ANAP ve SHP tarafından "Güneydoğu olayları üzerine" mecliste gizli bir oturum yapılması önerildi ve böyle bir toplantı sonraki günlerde gerçekleştirildi. Her tartışma faşist rejimin iflasını daha açık bir tarzda ortaya çıkarıyordu.

İşte bu çatlak ve çekişmelerden burjuva basının sayfalarına yansıyan bazı örnekler:

"Devlet Bakanı Hasan Celal Güzel, dün Türk Ordusunun Irak topraklarında bir harekat gerçekleştirdiğini açıkladı, ama, bu günlerdir Ankara kulislerinde dolaşan birçok soruya tatmin edici bir cevap getirmedi. Cevabı aranan soruların başında, operasyon kararının nasıl ve ne zaman alındığı geliyordu. Devlet Bakanı Güzel, bunu 'Kararı, hükümet aldı' diyerek açıkladı. Ancak, Ankara'da hakim olan görüş,

operasyon kararının Uludere'deki katliamın hemen ertesi sabah Cumhurbaşkanı Köşkü'nde yapılan 'Mini Zirve'de olgunlaştığı yolundaydı. Bazı çevreler Evren'in, Başbakan Özal'ın Houston'da bulunduğu nedeniyle ***bir Zaaf görüntüsünün ortaya çıkmaması için böyle enerjik tutum sergilediği görüşünde."*** (Ertuğrul Özkök, Hürriyet, 6 Mart 1987)

"Hükümet sözcüsü Güzel, dün Bakanlar kurulu kararını açıklarken son olarak Kuzey Irak'ta gerçekleştirilen hava operasyonu ile ilgili bir soru üzerine, harekatın gecikmesinin sözkonusu olmayacağını tekrarladı. Güzel, ***harekat konusunda hükümet ile Genelkurmay arasında görüş ayrılıkları olduğu*** *yolundaki haberler üzerine, 'Bakanlar Kurulu, Silahlı Kuvvetler operasyon yapma yetkisi vermiştir. Genelkurmay da operasyonun zamanı ve diğer teferruat konusunda yetkili kılınmıştır. Bundan sonra herhangi bir tartışma olmamıştır. Görüş ayrılığı sözkonusu değildir' şeklinde konuştu"* (Tercüman, 14 Mart 1987)

"Cumhurbaşkanı Evren'in başkanlık ettiği Bakanlar Kurulu toplantısıyla ilgili bilgi veren Bakan Güzel, Güneydoğu operasyonu konusunda hükümet ile ordu arasında ayrılık olduğu yolundaki haberleri yalanladı.

Devlet Bakanı Hasan Celal Güzel, bir gazete de ***Güneydoğu operasyonu konusunda hükümet ile Silahı Kuvvetler arasında ayrılık olduğu*** *yolunda yayınlanan haberin doğru olmadığını belirti."* (Milliyet, 14 Mart 1987)

Düşman cephesinin bugünkü durumunu daha iyi anlamak için bir de 13 Mart 1987 tarihli Hürriyet gazetesinde yer alan Süleyman Demirel'in şu sözlerini ibretle ve anlamını iyi düşünerek okumakta yarar var:

"... 12 Eylül'ün tek gerekçesi dir anarşi. O günlerde sıkıyönetimi yürütenler, sıkıyönetimin başındaki kumanda kademesi, kâfi yetkilileri olmadığı için Türkiye'yi bu anarşi ve terör çıkmazından çıkaramadıklarını itiraf ettiler. Geldiler, devlete el koydular. Üzerinden tam 7 sene geçti. Sıkıyönetimin üzerinden de tam 9 sene. Bu olaylar, her şeye rağmen, halen süren sıkıyönetime rağmen, askeri müdahaleye rağmen, bu müdahalenin üzerinden de kısa sayılmayacak bir zaman geçmesine rağmen durdurulamamıştır. Bunu esefle karşılamak gerekir. ***Geçen 3 sene zarfında bu bölgede 575 kişi hayatını kaybetmiştir. Bunların içinde 140'a yakını devletin subayı, astsubayı ve askeridir. Cumhuriyet tarihinin hiçbir devrinde, iç meselelerde bu kadar çok şehit verilmemiştir.*** *Bu fiili bir durumdur. Bugünün hükümeti bu olaya 'Devlet güçlüdür, bunların hakkından gelir' diye bakıyor. Ertesi gün bir olay daha oluyor... Ama bakıyorsunuz, her hadisede 'Dökülen kanlar yerde kalmayacaktır' deniliyor. İşte kalmıştır dökülen kan yerde...*

Ben bu hadiseleri 'tesadüf hadiseler' saymıyorum. Bunları 'önlenemeyecek hadiseler' olarak kabul etmek mağlubiyettir. Kabullenemeyiz. Türk devleti için fevkalade acı bir şey olur."

Fakat bir önceki başlık altında gördük ki; bu "Türk devleti için fevkalade acı bir şey"de olsa, olayların önlenemeyeceği bizzat faşist ordunun en tepesindeki Genelkurmay Başkanı Ürüğ tarafından "İspanya'nın Bask'la, Fransa'nın Korsika'yla yaşadığı gibi biz de ayrılıkçılarla uzun süre bir arada yaşamak zorundayız" şeklinde açıkça itiraf edilmektedir. Ve bu da en açık-seçik anlamıyla **sömürgeci faşist Türk devleti adına mağlubiyettir.**

Ve şimdi bazı çevreler bu mağlubiyete sebep olanlardan hesap sorulması isteminde bulunmaktadırlar. Kimileri de "üzüntü ve kaygılarını" dile getiren mesajlarla faşist rejim yetkililerini teselliye çalışmaktadırlar.

"SHP grup başkan vekili Seyfi Oktay, dün Meclis'te bir basın toplantısı düzenleyerek, Güneydoğu'daki olaylar karşısında aciz kalan hükümeti istifaya çağırdı. Oktay, ayrılıkçı unsurlarla mücadele için hükümetin meclisten yetki aldığını hatırlatarak, 'Görülüyor ki, her türlü devlet yetkisine, sağlanan her türlü olanağa karşın hükümet sorunu çözememiş, çaresiz kalmıştır' dedi." (Cumhuriyet, 27 Şubat 1987)

"...Demirel'in dediği gibi dış güçler ne düşünürlerse düşünsünler, kötü niyetleri topraklarımızda kuvveden fiile çıkarmama ödevi asıl bize aittir. Bunu bugünkü sorumlular beceremiyorsa, onlardan hesap sormak parlamentonun ve muhalefetin görevidir." (Teoman Erel, Milliyet, 12 Mart 1987)

"Bu arada KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş, Cumhurbaşkanı Kenen Evren'e Taşdelen Köyü katliamından duyulan üzüntüyü dile getiren bir mesaj gönderdi. Denktaş mesajında, 'Türkiye Cumhuriyeti'nin ve ulusumuzun büyüklüğünün bu gafilleri kahredeceğine olan sarsılmaz inancımızla acınızı paylaşırken, KKTC halkı ve şahsım adına kalbi desteğimizi ve kaygılarımızı arz ederim' dedi." (Cumhuriyet, 27 Şubat 1987)

Evet, 12 Eylül faşizminin çıkmazı ve düşman cephedeki durum bu birkaç örnekte de açıkça görülmektedir. Anlaşılıyor ki, devrimci kış operasyonlarımızın ardından burjuva basını boşuna "olaylar Ankara'yı sarstı" biçiminde manşetler atmadılar. Gerçekten de '87 Kış Atılımımızın faşist-sömürgeci Türk devletini temellerinden, bu deprem gibi sarsışıdır ki, tüm çatlakları, kargaşaları, çaresizlikleri ve çöküş belirtilerini böylesine yüzeye çıkardı ve çıkarmaya devam etmektedir.

Bu gerçeklik karşısında iliklerine dek titreyen faşist yönetimin temsilcileri neredeyse seferberlik ilan ederek, "vatan, millet, sakarya" teraneleriyle "Milli Birlik ve Beraberlik" dedikleri ırkçı-şoven ruhu hortlatmaya çalışmaktadırlar. İktidar ve muhalefet partileriyle, basınıyla, ülke içinde ve dışında "ıslah edilmiş solcu"larıyla şimdi de çare diye sarıldıkları, gündeme koydukları olgu budur. Yine bazı örneklere burjuva basınından bakalım:

"Türk Silahlı Kuvvetleri'ne bağlı savaş uçaklarının dün sabah Kuzey Irak'ta bölücü PKK örgütünün kamplarına düzenlediği hava saldırısı, muhalefet ile iktidarı birleştirdi... SHP Genel Başkanı Erdal İnönü, 'Türk vatanı bölünmez bir bütündür. Gerekirse savaşa katılırız. Bunu herkes böyle bilmeli' diye konuştu." (Milliyet, 6 Mart 1987)

"Hep belirttiğimiz gibi, insanlarımıza ve topraklarımıza yönelen bu saldırılar, milli bütünlüğümüze kastediyor. Milli bütünlükle ilgili konular da, milli politikalar gerektirir. İktidar, muhalefet ve gerek devleti, gerekse vatandaş kitlelerini temsil eden bütün kurum ve kuruluşlar. Hepsinin böyle bir politikanın oluşmasına katkıda bulunabilecekleri bir ortamı hazırlamak da herkesten önce hükümete düşüyor." (Aynı tarihli Milliyet'in baş makalesinden)

"Basın, solcusuyla, sağcısıyla bu defa son derece müteyakkız... Basın, bu defa fevkalade duyarlı. Dikkatli ve sorumlu... Devlet, halktan ve basından aldığı avansı çok iyi kullanıp, elini çabuk tutma niyetindedir. Baharı beklemek yok. Bu iş, bu kış bitecek. ***Kıbrıs harekatı günlerindeki milli birlik ve beraberliğe benzer bir hava, devletin işini daha da kolaylaştırabilir."*** (Rauf Tamer, Tercüman, 4 Mart 1987)

"... DYP'nin tam desteği, ayrıca bir güç ve moraldir. SHP'nin 'operasyon sonrası' bilgi istemesi de normaldir. Tek bilek ve yürek olarak kenetlenmeliyiz. Dün 15 santimlik karda sokağa bile çıkamayan biz İstanbullular, kaloriferli odaya kapanıp yazı yazmanın kolaylığına bakarak, Güneydoğu'da 'eşkıya+tabiat'a karşı verilen bu amansız kış operasyonunu küçümseyemeyiz.

Dün gazeteye gelen telefonlarda: 'Sınıra gidip eşkıyaya karşı savaşmak istiyoruz. Kime başvuralım?' diye soranların seslerindeki heyecan, 4 Mart 1987'yi çok anlamlı kılmıştır." (R. Tamer, Tercüman, 6 Mart 1987)

İşte tablo bu kadar "duygulandırıcı" ve acıklı... Ama bitmedi henüz.

"Bir ulusu büyük yapan unsurlardan biri tehlike dönemlerinde hemen birleşip kenetlenebilmekdir. Türk ulusunun bu açıdan çok ağır sayılabilecek sayısız sınavı başarıyla verdiği bilinir." (Oktay Ekşi, Hürriyet, 6 Mart 1987)

"Bir önceki gün, Türk uçakları, Kuzey Irak'ta sınır bölgesinde gizlenmiş bölücü komünist eşkıya inlerini yok etmiştir. Bütün Türk milleti sevinç ve gurur içindedir... Türk'e sataşan er veya geç karşılığını bulur. Bunu bilmek ve atalarımızın ruhuna sadık kaldığımızı ta içimizden duymak, Türk milletinin yaşama ve üstünlük iradesini pekleştirmekte, benliğinin bilincinde olduğunu dosta düşmana göstermektedir. Yeni harekat, bu kere, siyasi partilerimizin, bir milli ortamda birleşmelerini sağlamıştır... 'Ak Ayyıldızlı Al Sancağın' vatanın her köşesinde nöbet tutan mehmetçik'in himayesinde dalgalanması, onun varlığına el uzatanların yok edilmesi ve edileceğinin önceden bilinmesi..." (Coşkun Kırca, Hürriyet, 7 Mart 1987)

"Sınırlarımızın dışından 'vurkaç' sistemiyle sınırlarımızın içinde başımıza bela kesilen eşkıyayı yuvasından vurmak, üstelik komşu devletin izniyle vurmak, bizim en doğal hakkımızdır ve zaten bu hakkımızı kullanmamıza engel olmak hiç kimsenin gücü içinde değildir.

Bunun etrafında sağlanacak 'milli mutabakat', geçirmekte olduğumuz dönemin vazgeçilmez bir şartıdır ve bunun mimarı hükümet olmak zorundadır." (Metin Toker, Milliyet, 9 Mart 1987)

"Türkiye, nice badireler atlatmış bir ülkedir. Elbette bütün bunların üstesinden de gelecektir. Ama, başarılı mücadelenin yolu, birlikten geçer. Dörtbir yanımızdan üstümüze üstümüze gelen bütün bu sorunların çözümü, her zaman belirttiğimiz gibi, iktidarıyla, muhalefetiyle, tüm siyasal partilerimizin, politika oluşturan tüm kurum ve kuruluşlarımızın, milletçe etrafında birleşeceğimiz bir 'milli politika' oluşturmasından geçer.

"... Açıkyol köyündeki PKK katliamından sonra DYP Genel Başkanı Hüsamettin Cindoruk, 'Milli politika' çağrısı yaparken, SHP Genel Sekreteri Fikri Sağlar da, başta iktidar partisi olmak üzere tüm partileri görüşmeye davet etti." (Milliyet, 12 Mart 1987)

"Mecliste eşkiyaya karşı 'milli ittifak' kuruldu." (Tercüman, 12 Mart 1987)

İçerde sağı ve 'sol'u ile, basını siyasal partileri ve meclisi ile böylesine 'göz yaşartıcı' tablolar sergilenirken, tabloyu daha da renklendirecek olan dışardaki "solcular" da unutulmadı. DSP Genel Başkanı Rahşan Ecevit, Çankaya Köşkü'ne yaptığı "nezaket ziyaretinde" vatandaşlıktan çıkarılanlar için geniş kapsamlı af istedi. Rahşan Ecevit bu önerisinin gerekçesini de şöyle açıkladı:

"Eğer yurttaşlıktan çıkarılanlar için geniş kapsamlı bir af yoluna gidilirse, dışarıda çok zor durumda kalan, yurt özlemi çeken ve bazen de ister istemez ***ülkemiz aleyhinde çalışan gruplarının tuzağına düşen kimseleri kurtarabileceğimizi, ülkemiz aleyhinde çalışanların da bu şekilde tabansız ve güçsüz bırakılmış olacağını*** *söyledim."* (Milliyet, 13 Mart 1987)

Rahşan Ecevit'in teslimiyetçi ve tasfiyeci güçler için hazırladığı bu 'af' önerisi başta hükümet olmak üzere "milli birlik" savunucusu tüm çevrelerce de desteklendi. Hükümet sözcüsü bu konuda çalışmaların sürdürüldüğünü açıkladı. Öte yandan 14 Mart 1987 tarihli Milliyet gazetesinin başyazısında, önerinin kimlere yönelik olduğu daha da açık ifade edildi:

"Rahşan Ecevit'in, bu nezaket ziyareti sırasında Cumhurbaşkanına sunduğu bir öneri de var. Bunu ziyaretten sonra kendisi açıkladı: 'Bazı istisnalarla vatandaşlıktan çıkarılanlar için geniş kapsamlı bir affın çıkarılması.' Bu öneri... bizce de yerindedir... ***insanların bazı hareketlerinden sonradan pişman olabilecekleri düşünülerek,*** *o dönemde alınan 'vatandaşlıktan çıkarma' kararlarının yeniden gözden geçirilmesi, demokratik ilkeler açısından da isabetli bir adım olacaktır."*

Böylelikle 'devrimcilik yaptığına pişman olan' teslimiyetçiler gürühu da faşizmin "Milli Birlik ve Beraberlik" cephesine dahil edilerek tablo tamamlanmak istenmektedir. Tüm bunlar, ulusal direniş savaşımız karşısında iyice köşeye sıkışmış bulunan 12 Eylül faşizminin "vatan, millet, sakarya" teraneleriyle 'durumu kurtarma' girişim ve çabalarıdır. Ancak burada belirtelim ki, ötekiler gibi bunlar da 'nafile' çırpınmalar olmaktan öteye geçemeyecektir. Çünkü faşist rejimin çatlak ve bunalımları bir alanda ve tek yönlü değil; içte, dışta, ekonomik-siyasal-askeri vb. her alanda çöküş daha da belirginleşmekte ve açık giderek büyümektedir. Ve devrimci direniş mücadelemizin her atılımı faşist rejimin bağrında onulmaz yaralar, kapatılması mümkün olmayan gedikler açmaktadır.

Dışta da Çıkmazda Olan Sömürgecilerin Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Karşı Yeni Arayışları

İçte böylesine bir kaos ve kargaşa içerisinde bulunan faşist rejimin dıştaki durumu da bundan pek farklı değil; çözümsüzlük, tıkanma, karamsarlık her geçen gün çok daha net bir şekilde gözlenebilmektedir. '87 Kış Atılımı ile birlikte KUKM dışta da ilk kez bu denli geniş boyutlarda gündeme geldi. Kürdistan köylerine yönelik hava saldırısı nedeniyle dışta büyük oranda tepki gören ve teşhir olan TC, neredeyse tüm dünyayı Kürdistan'daki mücadeleyi desteklemekle suçlamaya kalkıştı. Doğu'lu, Batı'lı demeden, Avrupa Parlamentosu'dan Sovyetler'e, İran'dan Bulgaristan'a, Suriye'den Libya'ya, Yunanistan'dan Küba'ya kadar birçok ülke ve kuruluşun PKK'yi desteklediğini öne sürdü. Öyle ki, faşist rejim başını kaldırıp etrafına bakmaktan korkar hale geldi. Çünkü hangi yöne baksa kendisi için hiç de iç açıcı olmayan sorunlar ve çalkantılarla dolu karamsar tablolarla karşılaşmaktadır. Bu ağır sorunlar ve ürkütücü gerçekler karşısında çözümsüz kalan, bunalan ve kendisini adeta bir ateş çemberinde hisseden faşist rejimin yetkilileri, işi, gerçeklerden kaçıp olmadık hayallere, fantazilere sığınmaya kadar vardırdılar.

Bu konuda, 9 Mart 1987 tarihli Hürriyet gazetesinde Ertuğrul Özkök'ün, *"Bölücülere Darbe"* başlığı altında yazdıkları oldukça ilginçtir:

"Dışişleri Bakanlığı'nda her gün Türkiye'yi ilgilendiren yığınla sorun altında yorulan bir üst düzey görevli dostum, geçenlerde şöyle yakınıyordu: 'Bizim asıl sorunumuz, galiba bulunduğumuz yer. Şu haritaya bakın, Sovyetler Birliği, İran, Irak, Suriye, öteki tarafta, Yunanistan, Bulgaristan. Her biriyle, adeta her gün sorunumuz var. Mesela, şu Portekiz'in yerinde biz olsaydık ne rahat ederdik.'

Gerçekten de Türkiye dış politika sorunları en yoğun ülkelerden birisidir. Zor komşulara bir de cılız da olsa bölücü hareketler eklenince, akıl almaz bir mozayik ortaya çıkıyor. Tabii bu mozayiğin maliyeti de her zaman düşük olmuyor."

Açık ki, aynı komşularla öteden beri bir arada bulunan ve yeri geldikçe "stratejik önemi" üzerine nutuklar atılan Türkiye'nin, bugün yerinin beğenilmemesindeki asıl etken "cılız da olsa bölücü hareketler" şeklinde dile getirdikleri KUKM'dir. Portekiz'in yerinde olmak... Evet, Portekiz'de ne KUKM ne de PKK var. Öyle anlaşılıyor ki, daha bugünden kendisine dünyayı böyle dar eden PKK karşısında faşist rejim, yarın daha 'güvenli' yerler ararsa,

örneğin, "Portekiz'in yerinde de değil, keşke Washington'daki Beyaz Saray'ın bodrumunda olsaydık" vb. yakarışlar işitilirse şaşmamak gerekecektir.

Gelinen aşamada faşist rejimi içte olduğu gibi dışta da zor günlerin beklediği, artık dışta da atmak isteyeceği her adımda karşısında KUKM'ni bulacağı gerçekliği kabul edilmekte, dolayısıyla yeni arayışlar bu alanda da gündeme gelmektedir. Bu konudaki bir 'yorum'unda Sami Kohen, *"Diplomatik Savaşa Hazır Olmalıyız"* başlığı altında şunları yazıyor:

"... Son harekatın, bundan öncekiler gibi dünya kamuoyunda bazı olumsuz yankılara yol açması sürpriz sayılmaz... Bununla beraber şu iki nokta üzerinde önemle durmak gerekiyor:

1) Kürt terörizmi, artık Türk diplomasisinin önemli bir sorunu haline geliyor. Çünkü olayın dalgalanması giderek dış politikaya yansıyacak ve ikili veya çok yanlı ilişkilerde yeni pürüzler ve zorluklar yaratacaktır.

2) Bundan sonra bu mücadeleyi diplomatik ve psikolojik alanlarda da sürdürmek gerekecektir.

"... Bu, uzun bir mücadele olacağına göre, içte alınması zorunlu olan güvenlik, ekonomik ve sosyal önlemlerin yanısıra dışta da diplomatik ve psikolojik savaş için şimdiden seferber olmak gerekir." (Milliyet, 8 Mart 1987)

Görüldüğü gibi düşman, kabullenmek zorunda kaldığı bu uzun süreli mücadelenin her cephesinde gün geçtikçe sıkışmakta ve sıkıştıkça da telaş ve paniği artmaktadır. Aynı ittifak içinde bulunduğu müttefikleriyle bile derin anlaşmazlıkları bulunan, tüm komşularıyla ilişkileri giderek olumsuzlaşan TC, çareyi, İsrail'in yanındaki gerçek yerini —açıktan— almakta görüyor. Türkiye'nin, bölgede hukuki olmasa da, tabiî tek müttefikinin İsrail olduğunu itiraf eden faşizmin borazanı Coşkun Kırca, bu konuda şöyle diyor:

"Son yazımızda, Irak dışındaki bütün komşularımızdan, farklı nitelik ve derecelerde de olsa, husumetle karşılaştığımızı ve bu duruma çare bulmak zorunda olduğumuzu belirtmiştik. Nasıl?

"... Türkiye'nin özellikle Suriye'den gelen tehlikelere karşı İsrail'le belirli bir düzeyde ilişkilerini iyileştirmesi, zaten şarttır. 1981'den beri uyguladığımız dış politika, Türkiye'yi Araplara faydasız yere yaklaştırmıştır; İsrail'den ise gereksiz yere uzaklaştırmıştır." (Hürriyet, 16 Mart 1987)

TC'nin dış politika alanındaki çıkmazını dile getirenlerden birisi de Oktay Ekşi'dir. Türkiye ile komşuları arasındaki ilişkiyi tek tek ele alıp incelediği bir yazısını Oktay Ekşi şöyle sonuçlandırıyor:

"Sözlerimizi bir 'öneri' ile değil, 'uyarı' ile bağlamayı istiyoruz:

Yanılmıyorsak dış ilişkilerimizde zor günlere doğru gidiyoruz. Özellikle Meclis'in çok uyanık olmasını gerektirecek zor günlere..." (Hürriyet, 12 Mart 1987)

Gerçekten de, faşist rejim özellikle son '87 Kış eylemliliği ardından dış ilişkiler ve diplomasi alanında da tam anlamıyla 'diken üzerinde' hissetmektedir kendisini. Son günlerde Türk burjuva basınının sayfalarında bu tür zorluk ve çıkmazları dile getiren yazılardan geçilmez oldu. Bunlardan, yukarıdaki birkaç örnekle birlikte durumu daha da anlaşılır kılacağını umduğumuz bir tanesinden daha söz etmekte yarar var; 14 Mart 1987 tarihli Milliyet'te M. Ali Birand, oldukça ilginç bir değerlendirme yapıyor.

"Kürt sorunu" konusunda Türkiye'ye "haksızlık yapıldığı"nı, hatta bunun bir "uluslararası komplo" olabileceğini düşünüyor. "Galiba işin içinde bir iş var" diyerek kuşku duyuyor M. Ali Birand. Ve *"Alevli Çembere Alınıyoruz..."* başlıklı yazısında şöyle devam ediyor:

"Kürt sorunu ile ilgili gelişmeler, bu kuşkularımızın başında yer alıyor. Bu sorun uzun süredir vardı, çatışmalar oluyordu, Türk ordusu müdahale ediyordu.

Ancak, son aylarda işin boyutları öylesine büyüdü ki, işin rengi değişmeye başladı. Hele bu olayın uluslararası kuruluşlara yansıması bizim çok dikkatimizi çekiyor. Uluslararası ve milli parlamentolarla konu giderek yoğun biçimde işlenir oldu. ***Kürt sorunu, Türkiye'den çok İran, Irak ve Suriye'yi ilgilendirirken, Kürtler, özellikle İran ve Irak'ta baskı altında tutulurlarken bize fatura çıkarılmaya başlandı. Sanki Kürdistan bağımsızlık savaşı Türkiye'de oluyormuş, diğer ülkelerde hiçbir sorun yokmuş gibi, Türkiye ön plana çıkartılıyor. Eğer yanılmıyorsak, bu yaklaşım önümüzdeki aylarda daha da artacak ve uluslararası Kürt sorunu bizim sırtımıza yüklenecek."***

Yazarın, "sanki Kürdistan bağımsızlık savaşı Türkiye'de oluyormuş, diğer ülkelerde hiçbir sorun yokmuş gibi" tarzında ifade ettiği ve kendisine 'ters' gibi gelen olgu, aslında parçalanmış Kürdistan'ın objektivitesinden kaynaklanmaktadır. Partimiz daha yıllar öncesinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Probleminin çözümünü sağlayacak gücün ancak ve ancak proletarya hareketi olacağını ve böyle bir hareketin de sosyal ve coğrafik yapısından ötürü ilkin Kuzey-Batı Kürdistan parçasında ortaya çıkacağını, dolayısıyla Kürdistan genelini temsil edebilecek parçasının —reformist ve ilkel milliyetçilerin iddia ettikleri gibi Doğu ya da Güney Kürdistan değil— Kuzey-Batı Kürdistan parçası olacağını teoride geniş bir biçimde ortaya koymuştu. (Bakınız: Kürdistan Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözüm Yolu, Weşanên Serxwebûn, 1. Baskı, Ağustos 1982. ss. 95-109) Bu tespitin yapıldığı dönemde bağımsızlık mücadelesi, yani PKK önderliğindeki modern KUKM henüz bu denli gelişmiş, boyutlanmış değildi. Kürdistan'ın diğer parçalarında çok daha geniş boyutlu kabarmalar da sözkonusu olabilmişti, ama, bu hareketler hiçbir zaman otonomi isteminden öteye geçememişlerdi ve halen de geçemediler. O nedenle otonomi istemli hareketlerin attıkları adımlar büyük de görünse aslında öyle değildi, yani Kürdistan Ulusal Kurtuluş Problemini çözüme götürebilecek adımlar değildi ve olmadığı için de bölgede ve dünyada yarattığı etki ve yankı sınırlı kalmaktaydı. Oysa proletarya hareketinin önderlik ettiği modern KUKM farklıdır, PKK önderliğindeki bu mücadele Kürdistan Ulusal Kurtuluş Problemini çözüme ulaştırabilecek gerçek bir bağımsızlık savaşı olduğundan ötürüdür ki, attığı her adım bölgeyi sarsmakta hatta dünyadaki sistemleri etkilemektedir. İşte M. Ali Birand'ın, "Kürt sorununun faturası bize çıkarılıyor" ya da "Türkiye ön plana çıkartılıyor" dediği ve "dikkat çekici" bulduğu sorun buradan kaynaklanmaktadır. Yani Kuzey-Batı parçasındaki mücadelenin Kürdistan'ın genelini temsil ettiği gerçekliğinin bugün pratikte de ortaya çıkmış olması ve bu mücadelenin öncüsü PKK'nin karşısında da direkt olarak TC'nin bulunması ister istemez "Türkiye'yi ön plana" çıkarmaktadır. Ve M. Ali Birand'ın, "Eğer yanılmıyorsak... uluslararası Kürt sorunu bizim sırtımıza yüklenecek" tarzında hazince dile getirdiği sözler, PKK önderliğindeki Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinin güvenle zafere ilerlediğinin bir göstergesi niteliğindedir.

Ulusal direniş savaşımız karşısında sömürgeci-faşist Türk devletinin her geçen gün nasıl daha çok köşeye sıkıştığı kendi burjuva basınından bile artık rahatlıkla izlenebiliyor. KUKM içte olduğu gibi dışta da TC'nin politikasını işlemez kılmakta ve faşist rejimin çırpınmaları daha çok batmaktan öteye bir anlam ifade etmemektedir. İşte '87 Kış Taarruzumuz karşısındaki çırpınışları düşmanı daha çok batağa saplamaktan başka bir sonuç vermemiştir. Burjuva basınından aktarılan örneklerde de açıkça görüldüğü gibi, içte ordu ve çetecilik iflas ederken, dışta da faşist rejim büyük oranda teşhir olmuş, ulusal kurtuluş mücadelemiz ise daha geniş bir mecrada ve daha gür bir tarzda akmasına devam etmiştir.

Şimdi de, düşmanlarımızı ve tüm gericileri kahredici bir biçimde gelişerek büyüyen kutsal direniş mücadelemize karşı faşist Türk sömürgecilerinin ne tür zavallı arayışlar içerisinde olduklarını, yine burjuva basınından birkaç örnekle görmeye çalışalım.

3 Şubat 1987 tarihli Milliyet, *"Haber Verene 1 Milyon"* başlığı altında şunları yazıyor: *"Mardin'deki kanlı bölücü eylemleri gerçekleştiren 31 PKK militanının kimlikleri ve kod isimleri bir liste ile açıklandı. Bu teröristlerle ilgili doğru haber getiren yurttaşlara en az 1 milyon lira ödül verilmesi kararlaştırıldı."*

İş demagojiye gelince, "yöre halkı devletten yanadır, Apoculara karşıdır" palavralarıyla kendisini avutan faşist yönetim pratikte attığı her adımda olduğu gibi bu uygulamasıyla da yine kendi kendisini açıkça yalanlamaktadır. Sormak gerekir faşist rejimin sözcülerine, eğer halk iddia ettiğiniz gibi "devletten yana ve Apoculara karşı" ise devrimcilerin başına ödül koymanın bir anlamı olabilir mi? Elbette ki, mücadelemiz karşısında elden-ayaktan düşen faşist rejimin buna verebileceği bir yanıt yoktur.

Öte yandan, milyonluk faşist ordusunu en modern teknik donanımla savaşa süren TC, sonuç almak şurda kalsın, ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri karşısında askeri alanda da iflas etmiş, dahası bu durumunu örtbas edemez hale gelerek itiraf etmek zorunda kalmıştır. "Bitirdik", "kökünü kuruttuk" vb. atıp-tutmaların fayda etmeyeceğini, mücadelenin uzun süreli olacağını ve fakat bu savaşta daha şimdiden iflas eden faşist ordunun yapacak fazla bir işi olmadığını anlayan düşman yine birtakım arayışlara yönelmektedir.

"Güneydoğu'da Terör" başlıklı bir yazıda, "Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği Sivil Olağanüstü Hal ve Savaş Hazırlıkları eski daire başkanı emekli kurmay albay Hikmet Oğuş" diye tanıtılan MİT mensubu, gerilla savaşını "Gayri-nizami harp" olarak değerlendiriyor ve buna karşı yapılması gerekenleri sıralarken şöyle diyor:

"Milattan çok önce yaşamış bir Çin generalinin söylediği gibi, 'Zafer, kendini ve düşmanını çok iyi değerlendirebilene nasip olacaktır.' Bu sebepledir ki, içinde bulunduğumuz çağ şartlarında 'istihbarat' bir devletin var oluşunun temel ihtiyacını oluşturmaktadır. İç ve dış istihbarat konusunda elde edileceklerin derecesi, sağlanacak başarının derecesini gösterecektir... Öncelikle dağlık ve dağınık yerleşim merkezleri olan bölgelerde, dağınıklıktan en kısa sürede kurtulacak tedbirler alınarak, her türlü hizmetin vatandaşa yeterince ulaşabilmesi sağlanmalıdır... Nizami birlikler, nizami savaş içindir; gayri-nizami savaş, bu tip savaşın gerektirdiği kendine has kuruluşta, ünitelerden oluşan güçler ister." (Tercüman, 26 Şubat 1987)

Görüldüğü gibi, MİT mensubu Hikmet Oğuş "özel savaş" yöntemleri ve ağırlıklı olarak da "istihbarat", "stratejik köy" ve "özel birlikler" önermektedir. Bir diğer MİT mensubu, Mardin eski valisi Ergun Gökdeniz de,"bölücü eşkıyanın tıpkı Vietnam'da ve Kamboçya'da olduğu gibi 'vur-kaç' taktiği uyguladığını" söylüyor ve şöyle devam ediyor:

"Gerilla hareketine karşı düzenli ordu ile gerçekleştirilecek bir operasyon, ancak bir gözdağı verme niteliğinde yarar sağlar... Bu tür olaylara düzenli orduyla müdahale, bizi kesin sonuca götürmez." (Tercüman, 4 Mart 1987)

Cumhuriyet gazetesi yazarlarından Uğur Mumcu ise, *"PKK ile Savaş"* başlıklı yazısında, *"Güneydoğu yöremizde yaşanan, bir savaştır. Bunda hiç kuşku yok. Kuşku olmaması gereken bir nokta da devletin bu konuda pek başarılı olmadığıdır"* diyor ve şöyle devam ediyor:

"Suriye kamplarından, çeşitli Batı ülkelerine kadar uzanan bir örgütle karşı karşıyayız. Öyleyse ***alınacak önlemler de çok yönlü ve çokuluslu olmalıdır...*** *Güneydoğu'daki ayrımcı örgütlerle savaşmak için silahlı kuvvetlerden de güç ve destek alan ayrı bir birim kurulmalıdır. 'Özel harp' dediğimiz yöntem böyle alanlarda gündeme gelir."* (Aktaran Hürriyet, 20 Mart 1987)

Evet, ulusal kurtuluş mücademiz karşısında MİT mensupları Hikmet Oğuş ve Ergun Gökdeniz ile Türkiye'nin "meşhur solcu"larından "demokrat" hatta "devrimci" Uğur Mumcu'nun görüşleri tamı tamına çakışıyor: **"Özel harp..."** Bir farkla ki, "solcu" Uğur Mumcu daha da ileri giderek açıkça "çokuluslu özel harb" önerisinde bulunmaktadır.

Bu konuda faşist rejimin iktidar ve muhalefet yetkilileri de benzer görüşler taşımaktadır. 13 Mart 1987 tarihli Milliyet, SHP Genel Başkanı Erdal İnönü'ye atfen şunları yazıyor:

"... SHP adına konuşan Genel Başkan Erdal İnönü, Güneydoğu'daki huzursuzluğun yerel olmayıp, bütün ülkenin huzurunu bozduğunu belirterek, bölgede bir gerilla savaşının sürdüğünü belirtti. İnönü, 'Bu savaşı en kısa zamanda ve en az kayıpla sona erdirmek için özel olarak eğitilmiş ***savunma gücüne*** *ihtiyaç vardır. Silahlı Kuvvetlerimizin bu 'ihtiyacı karşılayacağına inanıyoruz' dedi."*

Sömürgeci-faşist Türk devletinin, kurtuluş kuvvetlerimiz karşısında savunmada olduğu her kademedeki yetkililer tarafından artık açıkça itiraf edilirken, böylesi bir savunmada milyonluk ordunun da başarılı olmayacağı iyice anlaşıldığından ötürü şimdi de umut "uçan tank"lara ve "pilotsuz uçak"lara bağlanmaktadır. 10 Mart 1987 günkü Hürriyet'te, *"Eşkıyaya Karşı 'Kanatlı Tank'lar"* başlıklı şu haber yer alıyor:

"Türk Silahlı Kuvvetlerinde kullanılan 'çok amaçlı' helikopterlere makinalı tüfek, havan topu ve 'TOW' yerleştiriliyor. Adeta bir tank gibi donatılacak bu helikopterler, Güneydoğu'da hainlere göz açtırmayacak."

Faşist ordudan, "özel tim"lerden ve "köy korucuları" dedikleri milis-çetelerden umudu kesen düşmanın şimdi de "teknoloji"ye umut bağladığı görülmektedir. Emin Çölaşan'ın kendisiyle yaptığı röportajda, İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut şunları söylüyor:

"... Belki bunlar biraz masraflı sistemlerdir ve gerçekleşmesi biraz zaman alır, ama ilerleyen teknolojiden yararlanmak da mümkün. Bu şekilde bazı sistemler kurulabilir... Pilotsuz uçağa benzer bir sistemden söz ediliyor. Bu yerden kumanda ediliyor ve sınır hattı boyunca uçuruyorsunuz. Bir nevi sürekli bir hava devriyesi oluyor. Böylece sınırdaki bütün hareketler bir ekrana yansıyor... Bu sistemi de satın alırız... Bir de insan vücudunun sıcaklığından yararlanan bir sistem daha var... Şimdi bunlar uzmanlar tarafından değerlendiriliyor... Bunlardan almayı düşünüyoruz."

Askeri alanda gerilla saldırıları karşısında bu tür "savunma" hazırlıkları içerisinde olan faşist rejim, böylesi çabalarla direniş mücadelemiz karşısında fazla tutunamayacağını bildiğinden ekonomik, sosyal vb. alanlarda da birtakım arayışlar içerisinde bulunmaktadır. Türk burjuva basınında salt askeri operasyonlarla işin içinden çıkılamayacağı açıkça söylenip yazılıyor. 1 Mart 1987 tarihli Hürriyet'te Oktay Ekşi, *"Sırf Operasyon Yetseydi"* başlıklı yazısında şunları söylüyor:

"Artık formülü çözdük: Bizim hükümetin üyeleri hangi meseleyi 'hayır öyle bir şey yok' diye cevaplandırırlarsa anlaşılıyor ki, bizim 'demek öyle bir şey var' diye düşünmemiz lazım... Bu, —eğer varsa— sınırlarımız dı-

şında giriştiğimiz üçüncü operasyonu teşkil ediyor. Demek ki, ilk ikisi, bölücü eşkıya için çok ağır birer darbe teşkil etmiş olsa bile, belli ki nihai sonucu almaya yetmemiştir. ***Aslında bu tür operasyonlarla nihai sonuç alınacağını iddia eden de yoktur.*** *Ama sadece böyle operasyonların yıldırıcılığına güvenmenin yetmediğini, başka önlemlerin de alınması gerektiğini artık kabul etmek gerekir."*

Evet, KUKM düşmana bu gerçekliği de kabul ettirmiş, faşist rejim "askeri operasyon"larla bir yere varamayacağını, aksine her "operasyonun" kendi zayıflıklarını ortaya çıkararak sonunu daha da yaklaştırdığını anlaması bulunmaktadır. O nedenle de son dönemlerde giderek hesaplarını ekonomik, sosyal, kültürel alanlar üzerine kurmaya çalışmaktadırlar. Bu hesaplar ve çabalar, zaman zaman milyonlarca Kürdistanlıyı yerinden yurdundan koparıp sürgün etmeye kalkışma gibi çılgınca boyutlara varıyorsa eğer, bu da aslında faşist rejimin ne kadar tükenmiş ve çaresiz olduğunu göstermektedir. Ve tıpkı Hitler'in çılgınlıklarını andırmaktadır.

Bu tür çılgınca girişimlerin yanısıra, ekonomik alanda da, 'Doğu'yu kalkındırma' edebiyatının iflas etmesi üzerine şimdi de umut "GAP Projesi"ne bağlanmıştır. 3 Mart 1987 tarihli Hürriyet'te *"Askeri harekat, ekonomik ve sosyal önlemlerle destekleniyor. Bölücüye 'GAP' duvarı"* başlıklı yazıda, TC'nin tüm kurumlarıyla mücadelemize karşı nasıl seferber olduğunu görmek olanaklı:

"Bölücü örgütlerin Güneydoğu'da eylemleri giderek tırmanıyor ve son katliamdan sonra girişilen operasyon genişlerken, hainlere en etkili duvarı 'GAP Projesi'nin çekeceği belirtildi. Askeri yetkililerin de, bölgede asıl yapılması gerekenin ekonomik ve sosyal sorunları çözmek olduğu görüşünde bulunduğunu belirten ilgililer, 'Bu amaçla, GAP Projesi son hızla devreye sokulacak...' dediler...

1984 yılında Eruh baskını ile başlayan terör eylemlerinin son aylarda köy korucularına yönelik bir katliam halini alması, gerek sivil gerek askeri çevreleri orta vadeli kalıcı çözümler aramaya yöneltti. Bu çözümler için çeşitli bakanlıklar, belli bir koordinasyon çevresinde çalışmaya başladı. Milli Savunma ve İçişleri Bakanlığı yanında, Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Tarım Orman ve Köyişleri ve Maliye Bakanlıkları ile Devlet Planlama Teşkilatı başta olmak üzere, birçok kuruluş, bu proje için ayrıntılı çalışmalar yapıyor."

İlk bakışta, Milli Savunma, İçişleri, Milli Eğitim ve Gençlik-Spor Bakanlıklarının 'GAP Projesi' ile ilgisi anlaşılmaz ve şaşırtıcı gelebilir insana. Ancak devrimci direniş savaşımız karşısında 'can çekişen' faşist Türk sömürgeciliğinin bunalımını ve çaresizliğini görebilen birisi için bu pek o kadar yadırganacak bir durum değildir. Zira, aldığı tüm önlemlerin devrimci direniş mücadelemiz karşısında kısa sürede boşa çıkarılarak işlemez kılınması nedeniyle bir türlü bunalımdan kurtulamayan faşist rejim, her alanda, varını-yoğunu seferber ederek mücadelemiz karşısında tutunmaya çalışmaktadır. Asker-sivil tüm faşist yetkililerin askeri operasyonlarla bir yere varılamayacağını çok açık bir biçimde anlamış bulunmaları "GAP"ın önemini daha da arttırmaktadır. Ve dolayısıyla düşman şimdi de, "bölücülüğe karşı çare" diye dört elle "GAP Projesi"ne sarılmaktadır.

İşte PKK ile TC arasındaki amansız savaşta, insiyatifi tamamen yitiren faşist rejimin mücadelemize karşı kendini yeniden düzenleme çabaları ve bitmek bilmeyen yeni arayışları, kendi burjuva basınına bu biçimleriyle yansımaktadır.

Sonuç olarak 87 Newroz atılımı, sömürgeci-faşist Türk devletine hiç ummadığı bir zamanda güçlü darbeler vurarak halkımızın öncüye olan inanç ve güvenini daha da pekiştirmiştir. Bu güçlü atılım, sömürgecilerin tüm hazırlık ve hesaplarını da bir anda altüst ederek düşman cepheyi önemli oranda sarsmış ve düşman saflarında adeta bozgun rüzgarları estirmiştir. Devrimci direniş mücadelemizin bu güçlü hamlesi karşısında fırtınaya tutulmuş eğreti yapılar misali temellerinden sarsılan sömürgeci-faşist Türk devleti, "bitirdim", "kökünü kuruttum" vb. altıp-tutmalarla kendisini kurtaramayacağını anlamıştır. Kemalist-faşist rejim yıllardan beri inatla sürdürdüğü katı-inkarcı politikasını —birçok gücün şaşkınlık ve hayret dolu bakışları arasında— bir yana bırakarak KUM'ni yeni boyutlarda tartışmaya başlamıştır. 12 Eylül faşizminin en üst düzeydeki askeri yetkilisi, Genelkurmay başkanı bile mücadelemizin artık yok edilemeyeceğini, itiraf etmek zorunda kalmış ve İspanya-Bask, Fransa-Korsika örneklerini hatırlatarak KUKM ile TC'nin de uzun yıllar birlikte yaşayabileceği avuntusuna kapılmıştır. Bu 'tatlı avuntu' ile tesseli bulan faşist generaller güruhu KUKM ve öncüsü PKK'nin, kendilerine fazla yaşam olanağı tanımayacağı gerçekliğini unutmuş görünmektedir. Ayrıca '87 Kış eylemliliğiyle birlikte, sağı ve 'sol'u ile Türk burjuva basınında ve çeşitli düşman çevrelerde Kürdistan'daki durumun Vietnam'ı çağrıştırması sözkonusu bu çevrelerce kurtarılmış bölgelerden söz edilir olması bir tesadüf değildir elbet. Bu, aynı zamanda devrimci direniş savaşımızda pratik egemenliğe ne denli yaklaşıldığının bir göstergesi olmaktadır.

Öte yandan mücadelemiz karşısında her geçen gün daha çok köşeye sıkışan 12 Eylül faşizmi çırpındıkça daha çok batmakta ve her gün yeni mevziler yitirmektedir. Başvurduğu her yöntemin hızla boşa çıkarılması üzerine faşist rejim yeniden "milli birlik ve beraberlik" teraneleri okumaya başlamıştır. Ne var ki, hem içte hem de dışta çıkmazı giderek derinleşen kemalist-faşist rejimi bu tür demagojiler artık kurtaramayacaktır. '87 Kış Atılımımız, bunu bir kere daha açıklıkla gözler önüne sermiştir.

1987 Kış Atılımı ile modern KUKM'nin öncü partimiz PKK, örgütsel-eylemsel gücünü pratikte bir kez daha kanıtlayarak, yüzyıllardan beri güçlü bir öncü örgüte özlem duyan Kürdistan halkının gönlüne bir sel gibi akmıştır. Ve 1987 Kış Atılımı halkımızın bu istemine yanıt verdiği, daha erkenden ve daha yaygınca ayağa kalkarak, ERNK ve ARGK'yi inşa etmesini sağlamada önemli bir rol oynadığı, dolayısıyla mücadelemize yeni ve güçlü bir ivme kazandırdığı için de belirgin bir dönüm noktası olmuştur.

★

Sosyal-Şoven, Revizyonist-İnkarcı Solun Çürüyen Tezleri, Suskunluğu ve Dayatan Görevler

Kürdistan, günümüze kadar halk gerçekliğiyle inkar edilen bir ülke durumundaydı. Yüzyıllardır süren sömürgeci egemenlik altında şekillenen toplumsal yapımız kaosa dönüştürülmüş ve yaratılan bilinçsizlik ve örgütsüzlük ortamında halkımız, yabancı egemenlerin kendi politikalarını gerçekleştirmede birbirine ve komşu halklara karşı rahatlıkla savaştırılır bir konuma getirilmiştir.

I. Emperyalist Paylaşım Savaşından sonra, TC ile İngiliz ve Fransız emperyalistleri arasında yapılan antlaşmalarla Kürdistan dört ayrı parçaya bölündü. Kuzey Kürdistan'ı kendi sınırlarına katarak katı bir sömürgeci egemenlik kurmak isteyen kemalist Türk sömürgeciliğine karşı halkımız direnişe geçti. Ancak birçok toplumsal, sosyal ve siyasal nedenden dolayı hareketler yenilgiye uğradı. En son Dersim isyanı ve bu isyanın ardında uygulanan vahşi katliamlardan sonra Kürdistan, kemalist burjuvazi tarafından tam bir egemenlik altına alındı. Uygulanan vahşi baskı, ekonomik talan ve asimilasyon sonucu, 1960'ların sonuna gelindiğinde Kürdistan sorununu bir kez daha dirilmemecesine mezara gömüldüğüne inanç beslenmiştir.

Kürdistan, uzun yıllar bir mezar suskunluğunu yaşadı. Ulusuyla, halkıyla Kürdistan denen bir olgunun yaşanmadığına inanılmıştı. Ancak, bu inancı taşıyan yalnızca düşmanlarımız değildi. Halkımıza dost olması gereken güçler de Türk sömürgeciliğinin bu kanaatine ortak olmuş ve bu doğrultuda hareket etmişlerdir.

Halkımızın ve ülkemizin bu kadar azgınca inkarına karşı mücadele etmek, onun kendi kaderini tayin hakkını savunmak, her şeyden önce egemen ulus devrimciliğinin, hiçbir gerekçeyle ertelenmesi mümkün olmayan, kaçınılmaz bir görevidir. Bu, bırakalım "komünist" sıfatını taşımayı, demokratlığın asgari koşuludur. Ne var ki Türkiye devrimci demokratik hareketinin geçmiş mücadele tarihi irdelendiğinde görülecektir ki, hiç de böylesi onurlu bir görevi yerine getirmemiştir. Bırakalım böyle bir görevi yerine getirmeyi; Türk sömürgeciliği ile aynı cephede, tüm insani ve demokratik ölçülerin kabul etmeyeceği azgın saldırılarda bulunmuşlardır. Kürdistan adına en ufak direnişçi çıkışı "bölücülük, "milliyetçilik" veya "gericilik" ile suçlayarak, hemen kendi burjuvalarıyla aynı cephede birleştiklerini görüyoruz.

Egemen ulus devrimciliğinin, Kürdistan sorunu karşısındaki bu tutumunun altında yatan gerçek nedenleri doğru göstermek, tanımlamak ve çözümlemek, bugünün devrimci görevleri açısından hayati bir zorunluluktur. Bir yığın toplumsal, siyasal, sosyal ve kültürel nedenleri olmakla birlikte, en genel anlamıyla bu tutum, Türk egemenlik sistemi ve zorundan kaynaklanmaktadır. Türk zoru ve egemenlik sistemi bugüne kadar birçok biçim altında ortaya çıkıyor. Oğuz boyları, Akıncılar ve Ülkücüler tarihin her döneminde ortaya çıkış biçimleri ne olursa olsun, bunun karşısında Türkiye halkı adına ortaya çıkan temsilcileri, solu ezdiler ve yolundan çıkardılar. Bugün de aynı politikayı uygularken tarihte benzerlerini yaptılar. 12 Eylül rejimi de aynı politikayı en kaba ve ince metodlarla uygulamaya, halk hareketini tasfiye edip, onu dolaylı yoldan da olsa KUKM'ne karşı çıkarmaktadırlar. Tasfiyeci sol, Türk egemen sınıflarının bir yansıması olarak, UKM'ne karşı her türlü düşmanlığı geliştiriyor. Bunu TDDH ve KUKM açısından çok iyi görmek zorundayız. Türk halkının temsilcisi sol niye gelişmiyor? Bırakalım gelişmeyi, neden kendisini sürekli tüketen ve tasfiye eden bir güçtür? Mevcut durumlarıyla direnme yerine direnmesizliği, güç yerine güçsüzlüğü teşvik eden bir konumdadır? Bunun en temel nedenini Türk egemen zorunun dayandığı kaynakta aramak gerekir. Türk egemenlik sistemi tükendikçe, kendisiyle birlikte bunları da tükeniş içine itmektedir.

Kürt küçük-burjuva reformculuğu ise, Kürdistan adını ağzına almaktan çekinmiş, aynen barbar faşist sömürgeciler gibi adını "Doğu" koymuş ve öyle nitelendirmiştir. Sorunu bağımsızlık ve özgürlük sorunu olarak görmeleri şurda kalsın, "var mıyız, yok muyuz" ile "bu halkın gerçek sahipleri yoktur" tartışmasını yapacak kadar soysuzlaşmışlardır. Temel taleplerini ise, "Doğuya yol, su, elektirik" sloganında formülleştiren bu reformist güçler, bu uğurda mücadeleyi bile kendi önderliklerinde ve halkın özgücüne dayanarak geliştirme sorunları olmamıştır. Daha çok egemen ulus devrimciliğinin, 27 Mayıs anayasası çerçevesini temel hareket tarzı olarak benimseyen, onun sınırlarını genişletmeyi önüne temel hedef koyan reformist kesimlere dayanarak isteklerini gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Diğer bir kesim ise Güney Kürdistan'daki Kürt egemen sınıf hareketi, ilkel ve küçük-burjuva milliyetçiliğine ve Kuzey Kürdistan'daki bazı aşiretçi feodal güçlere dayanarak sorunu çözmeye çalışıyorlardı.

Kürdistan'da geliştirilen sömürgeci kapitalizmin, toplumsal ve sosyal yapıda ayrışmaya yol açmasıyla birlikte, ulusal kurtuluş mücadelesinin objektif koşulları ortaya çıktı. Proletarya öncülüğünde bağımsızlık ve özgürlük hareketinin ilk tohumları 1973'te Kürdistan topraklarına atıldı. Bu mücadelede Türk sömürgeciliği, yerli feodal eşkiya çeteleri, ajanmilis şebekelerden, sosyal-şovenizm ve Kürt küçük-burjuva milliyetçiliğine varana kadar çeşitli engellemelerle ve zorluklarla karşılaşıldı. Fakat Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi uğruna yüzlerce kahraman militanını şehit vererek, görkemli direnişlerle proletaryanın öncü örgütü PKK hareketi biçiminde somutluk kazanıp, günümüze kadar gelişimini sürdürdü.

Kürdistan mücadele tarihinde, ilk defa yılların karanlığı, inkarcılığı derinden parçalanıyor ve adeta uykudan uyanan dev misali politik-pratik ortam sarsılıyordu. Bu gelişmeler karşısında, yıllardır halk ve ülke gerçekliğimizin inkarı temelinde strateji ve taktik oluşturanlar ve bunların Kürdistan'daki uygulayıcıları olan işbirlikçiler ne yapacaklarını şaşırdılar. İlk şaşkınlıkla "olmaz böyle bir şey", "bu işte bir yanlışlık var" ve "Türkiye'yi parçalamak isteyen karanlık güçlerin işi"dir deyip geçiştirmeye, görmemezlikten gelmeye ve küçümsemeye çalıştılar. Daha sonra adlarını değiştiren, ihanet ve teslimiyete siyasi kılıflar bulan, eskinin işbirlikçileri ÖY, DDKD vb.leri "geçici bir heves" olarak değerlendirdiler. Gerek Kürdistan gerçekliğini inkar eden sosyal-şovenizm, gerekse uzantısı oldukları CHP'ciliğin ve revizyonist-inkarcılığın bir uzantısı olan Kürt küçük-burjuva reformculuğu, gelişen KUKM gerçekliğinin kendisini dayatmasıyla, bu gerçekliğe ad verme ve doğru tanımlama yerine, yine açığa çıkan tüm yanlışlıklarının ve inkarcılıklarının tutarlı bir biçimde özeleştirisini verme yerine, gelişen mücadeleye karşı ya derin bir suskunluğa gömüldüler ya da saldırılarda bulunarak işi provokasyonlar düzenlemeye ve tasfiyeciliğe kadar vardırdılar.

Kürdistan'da giderek varlığını hissetirmeye başlayan ulusal kurtuluş akımı bu çevreleri doğrudan etkiledi. Devrim ve mücadele sorunlarında birbirlerinden çok farklı şeyler söyleyen bu güçler, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında ağız birliği yapmışcasına, "Türk devletinin birliği ve bölünmezliğinde" aynı düşünceleri dile getiriyorlardı. Yıllar önce hiç dokunmadıkları Kürdistan sorunu hakkında ideolojik-politik alanı bir yığın sahte demagoji ve yalanla bulandırmaya, basın-yayın organlarında sorunu işlemeye başladılar. Ancak dürüst yaklaşımlar olmadığı,

gelişmeler hızlandıkça açığa çıkıyordu. Nitekim sosyal-şovenizmin azgın mihrakları "Aydınlık", "HK", "DHB" gibileri ulusal kurtuluş mücadelesi ve öncü gücü PKK hareketine fiili azgın saldırılarının yanısıra yaygın bir ihbarcılık kampanyası geliştirdiler. Sosyal-şoven, revizyonist-inkarcılık ise, başta TKP olmak üzere, bir yandan "provokasyon, maceracılık, terörizm" vb. nitelendirmelerle hareketi küçük düşürmeye ve tecrit etmeye çalışırken, diğer yandan kendi stratejilerinin Kürdistan'daki taktik uygulayıcılarından Kürt egemen sınıfı hareketinden hain-uşak takımı ÖY, DDKD, KUK gibi işbirlikçi siyasetler vasıtası ile oluşturduğu UDG ile uzun vadeli bazı hesaplardan dolayı doğrudan değil, dolaylı saldırılarda bulundular. Böylece diğerlerinden daha usta ve sinsice bir taktik izleyerek, kimseye çaktırmadan saldırganlığını ve ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye girişimlerini gizlemeye çalıştılar. Geçmişte dolaylı ve dolaysız yer aldığı tasfiyeci oluşum ve yöntemin tuzla buz olmasından sonra TKP, KUKM'nin vardığı boyut karşısında, aynı amaçlarla eskisinden sadece ad ile ayırd edilebilecek "Sol Birlik"i kurdu.

Tüm bu engelleme çabalarına karşın KUKM ve ona öncülük eden PKK hareketi giderek gelişti ve artık uluslararası politik arenada tartışılmaya başlanan ve güncel pratik-politika açısından ana konulardan biri haline gelmeye başlayan PKK hareketinin yaptığı hazırlıkları ülke zeminine taşırması ve 15 Ağustos'la birlikte KUKM'nin yeni bir döneme girmesinden sonra birçok çevrenin bu kez de ulusal kurtuluş mücadelesinin varlığından söz etmeye başladıklarını görüyoruz. 15 Ağustos devrimci atılımı yaygınlaşan eylemlilik ortamında halkımızın kurtuluşunun biricik ifadesi ERNK'nin kuruluşu devrimci savaşı hızlandırarak, devrim atılımları ile KUKM süreklilik kazanmıştır.

Kürdistan halkı, parti, ordu ve cephe silahlarını daha güçlü kılarak, büyük gelişmelerle karşıladığı 1986 yılını zaferlerle dolu bir yıl haline getirmiştir. 1987 yılına girerken partimiz PKK, saflarında barınmaya çalışan ve toplumumuzun hastalıklı yapısından kaynaklanan proletarya dışı tutum ve anlayışlardan kendisini arındırmış ve PKK III. Kongresi bunun en somut ifadesi olmuştur. PKK III. Kongresi, örgütlenme ve mücadelemizin çeşitli sorunları üzerine aldığı kararlar, devrimci direniş savaşımızın 1987'lerden başlayarak büyük atılımlar yapabilmesi doğrultusunda gerçek bir güç ve moral kaynağı olmuştur.

Bu gelişme ve kazanımlar temelinde, 1987 yılında yaşadığımız kış eylemliliği, devrimci direniş savaşımızın gelişme süreci içinde birçok yönden bir dönüm noktasını teşkil etmektedir. Bu açıdan, kış eylemliliği sıradan olaylar olarak görülmemeli, bunun anlamı ve önemi iyi kavranmalıdır. Gelişen olaylar karşısında düşmanın takındığı tutum, içine girmiş olduğu panik ve telaşa bakılacak olursa, kış eylemliliğinin ne anlama geldiğini farkettikleri anlaşılmaktadır. Faşist rejimin başının sürekli toplantı halinde olması, İçişleri Bakanı, Sıkıyönetim Komutanlarının ve valilerin inceleme adı altında, bölgede yoğunlaştırılan trafik bunun en açık kanıtıdır. Bu da gösteriyor ki, kış eylemliliği de direniş savaşımızın önemli bir atılımı ve dönüm noktasıdır.

1987 Kış eylemliliği ile düşmanın her türlü askeri, siyasi, ekonomik ve özel savaş yöntemlerini işlemez kılan devrimci direniş savaşımız, yarattığı eylemlilik gelişmesini sağlıklı bir biçimde sürdürmektedir. Kürdistan'da yaşanan ağır kış koşullarına rağmen ülkenin dörtbir yanında gerilla düzeyinde sürdürülen yoğun eylemlilik örgütsel gücümüzün açık kanıtıdır. Kaldı ki, Kürdistan'da yaşanan tam bir savaş halidir. Devrimci silahlı kuvvetlerimizin doğru ve devrimci taktikleri karşısında şaşkına dönen faşist Türk sömürgecileri, Türk egemenlerinin barbarlık geleneklerini tek çare olarak görüp, sivil Kürdistan halkına yönelik vahşi katliamlara girişmektedir. Ve bu planlara uygun olarak faşist hükümet hava ve kara kuvvetleriyle ordu sürülerini, özel komando birliklerini ve "vurucu özel timleriyle"tüm güçlerini Kürdistan'a sevk ederek savaşa sürmektedir. Bir yandan 2. Orduya bağlı birlikler savaş alanına kaydırılırken, Malatya ve Diyarbakır havaalanlarından kalkan düşman savaş uçakları, günlerce sınır boylarındaki köyleri bombalamaktadır. Açık ki, faşist sömürgeciliğin bu çılgınca saldırıları ve katliam girişimleri tamamen korkunun, çaresizliğin ve paniğin bir belirtisidir. Düşmanın asıl korkusu; 1987'ye güçlü giren direniş savaşımızın "1987 Bahar Atılımıdır". Bu tür saldırı ve katliamlara yönelmesi bir yönüyle bu atılımı zayıflatma çabalarıdır. Ne var ki, faşist Türk devletinin saldırı ve katliam girişimleri beyhude çabalar olmaktan öteye geçmemekte. Bütün temelleri ile sarsılan TC ideolojik-politik alanda aldığı yenilgiyi pratik alanda da alarak yıkılmanın eşiğine gelmiştir. Düşman iç ve dış politikalarının tam iflası ve yenilgisi anlamına gelen, savaş uçakları ve helikopter filoları eşliğindeki faşist ordu sürüleri Güney Kürdistan'a girerek, sınır boylarında birkaç yerleşim alanına hava saldırıları düzenledi.

TC'nin Güney Kürdistan'a hava saldırısı, tüm siyasi, ekonomik, askeri vb. gücüyle Kürdistan'a yüklenip sonuç almaya çalışması, düşmanın acizliği ve zayıflığından kaynaklanmaktadır. Bunun için ordu sürülerini Kürdistan'a kaydırmakta, Güney Kürdistan'a hava saldırılarını zaman zaman yapmaktadır. Böylesi şiddetli gelişmelerin yaşandığı bir dönemde, yapılan hava saldırıları Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini, ulusal ve uluslararası alanda tartışmanın gündemine getirerek, birçok çevrenin politik tavır ve tutum belirlemesine yol açtı.

Dünya basın-yayın organları ve haber ajansları olaya geniş yer verirken, olaylar ve gelişmeler Türk sömürgecilerinin boyutlarını çoktan aşmış, KUKM önemli ve küçümsenmeyecek bir yol katetmiştir ve faşist sömürgeciliğin temellerinin çok kof olduğunu ortaya koymuştur. Türk sömürgeciliğinin basın-yayın organlarındaki demagojisi artık ne devrim cephesindeki gelişmeleri ne de karş-devrimci cephesindeki çöküşü ve dağılmayı gizliyebilmektedir. Aksine gerçekleri, bazı yönleriyle de olsa çoğu zaman kendileri bile itiraf etmek zorunda kalmaktadırlar. Gerçek bu kadar açık ve somut iken, sosyal-şoven, revizyonist-inkarcı solun basın-yayın organları, Kürdistan'daki devrimci savaş ve eylemler, karşı-devrimin özel savaş yöntem ve uygulamaları karşısında suskunluğa gömülerek gelişmeler karşısında renk belirlemekten ısrarla kaçındılar. Hava saldırılarına bir can simidi gibi yapışan Türk solu, Kuzey Kürdistan'daki devrimci mücadeleyi küçümseyici ve saptırıcı, düşman uygulamalarını meşrulaştırıcı, olmayan bir gerçeklik etrafında Türk egemenlerinin tarihsel geleneğine yakışır tarzda, olayları ve gelişmeleri tersyüz ederek, basın-yayın organlarında demagoji ve yalanla karşı-devrim cephesindeki çöküşü ve dağılmayı gizlemeye çalıştılar.

Sosyal-şoven, revizyonist-inkarcı solun, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısındaki tutumu oldukça ilginçtir. Barbar Türk faşistlerinin hava saldırıları etrafında fırtına koparalarak, bir yığın sahte yalan ve demagojilerle saldırılarının hedefi "Güney Kürdistan Ulusal Hareketini" göstermeleri ve Kuzey Kürdistan'daki devrimci savaşa karşı suskun kalmaları, ad vermeden, genel belirlemelerle yetinmeleri tam bir ikiyüzlülüktür. Halbuki gerçekler bambaşkadır. PKK III. Kongresi temelinde, devrimci atılımlarla süreklilik kazanan ulusal kurtuluş mücadelesi kış taarruzu ile halkımızın susturulamayan dili ve yükselen direnişi ile Bahar Atılımı görkemlice karşılanıyor. Kürdistan tarihinde direniş bastırılamayarak dallanıp budaklanmakta, derinleşip genişlemektedir. Kürdistan'da umudu doğuran, birçok şeyin altının çizilmesini sağlayan, düşünce ve davranışı kökünden etkileyen ve bundan sonra etkilemesi kaçınılmaz olan gerçeklik de budur.

Bu gerçeklik ve gelişmeler, bu mücadele nasıl ve hangi temelde oluştu? Bunun öncü gücü kim? Eylemlerden, cuntanın baskı ve operasyonlarından bahsediliyor, ama bu eylemleri hangi güç düzenliyor? Bu konularda ısrarlı ve inatçı bir inkar var. Üstelik gazetelerinde savaş merkezlerindeki gelişmelere ve haberlere -ama çarpıtılarak- yer vererek, ihanet ve teslimiyete vurulan darbe ve geliştirilen eylemleri, barbar faşist rejimin başı Kenan Evren ile aynı dili kullanarak "katliamdır, masum Kürt insanları öldüyor" vb. demelerine karşın önemli siyasi gelişmelere yol açan eylemlerin hangi güç tarafından düzenlendiğine dair en ufak bilgi vermekten ısrarla kaçınıyorlar. Hem de tüm emperyalist basın organları ve haber ajansları ve Türk gazeteleri, faşist rejimin temsilcileri kimlerin düzenlediğini, hatta sistemli bir gerilla savaşıyla karşı karşıya olduklarını, hava saldırılarının hedefinin PKK'ye bağlı devrimci kuvvetler olduğunu belirtmelerine rağmen böylesi bir tutum takınıyorlar.

Ancak bu soylu gerçek karşısında suskunluğa gömülen sosyal-şoven basının, devrimci mücadelenin geliştirilmesi açısından taktik bir öğe bile olmayacak bir iki dava için, kendiliğindenci yönü ağır basan hareketler için o kadar gözyaşı dökerken, yüzbinlerin direnişine, akıtılan onca kana, iki Türk ordusunun boydan boya Kürdistan'daki saldırılarına ses çıkarmayan ya da bir iki kalemde çiziktirmesi sahtekarlığına ne demeli? Yine Kürt egemen sınıfların işbirlikçi-teslimiyetçi ruhundan kendisini kurtaramayan uşak-hain takımının, kuyrukçu ve reformist maskeli uşakların dut yemiş bülbül gibi ses çıkarmamalarına ne demeli? Kürdistan adını çok kullanan bu uşak-hain takımına soruyoruz; Kürdistan'ı her gün dünya halklarına bu kadar tanıtan, onun gerçekliğini haykıran ve düşmanın aczini böylesine derinleştiren eşsiz direnişçiliği nasıl izah edeceksiniz? Mücadele gerçekliğinin adını vermeyerek, olguları ve gelişmeleri tersyüz ederek, mücadeleye saldıranların hedefini saptırarak, zaman zaman Güney Kürdistan'a hava saldırıları biçimindeki sahte bir "sorun" etrafında bu kadar gürültü etme utanmazlığınızı nasıl açıklayacaksınız? Zerre kadar insanlığınız ve yurtseverliğiniz varsa bunlara mutlaka cevap vermek zorundasınız.

Bundan da öte korkunç bir utanmazlığı görüyoruz. Korkunç faydacı mantık kendisini gösteriyor. Herkes Newroz hakkında ahkam kesmeye ve hatta Newroz kutlamaları düzenlemeye başladı. Daha düne kadar halkımızın ve ülkemizin varlığı inkar ediliyordu. Kürtlerin varlığı bile gündem konusu yapılmıyordu. Bugün de Kürdistan adına hareket edilmeye kalkışılıyor. Bu neyle izah edilecek? Bu noktada geçmişin hesabının verilmesi gerekirken, yurt dışında çeteciliğin siyasi maskeli biçimi olan hain-uşak takımı, ÖY denilen gücün önderliğindeki hain-uşak bloku, Newroz'a gerçek direnişçi özü kazandıran PKK'yi Newroz'a "saldıran" güç olarak göstermesi, Kürt geriliğinin, gelişen direniş mücadelemiz karşısında son çırpınışlarını ifade eder.

Demek ki, KUKM geliştikçe geçmişin kaba inkarı, yerini bu kez daha da inceltilmiş bir inkara bırakıyor. Fakat bunun da uzun bir süre gizlenmesinin mümkün olmayacağı açıktır.

Belki devrimci ortamın durgunluğu koşullarında, pasifizm ve mücadelesizliğin hüküm sürdüğü, henüz devrimci ayrışmanın sınırlarının tam çizilmediği koşullarda inkarcılık ve suskunluk olabilirdi. Ancak gelişen devrimci savaşım, safların daha da belirginleşmesine yol açarken, aynı zamanda sahtelik ile gerçeğin de ayrışmasını sağlamaktadır. Direniş ile teslimiyetin kopuşunun gerçekleştiği, böylesi bir dönemde, bunun temel ayraç noktası da KUKM olmaktadır. Özellikle gelişmenin ana doğrultusu PKK III. Kongresi'nde daha da netlik kazanıyor, kendisini gizleyen düşmanlıklar maskelerini atarak açık bir tutum alırlarken, proletarya anlayışı temelinde soruna yaklaşım gösteren kesimler de proletaryanın devrimci doğrultusunu dayatmaktadırlar.

Oluşmundan bu yana PKK hareketine ve Kürdistan gerçekliğine karşı geliştirilen inkarcılık ve olumsuz tutum, 15 Ağustos örgütsel-eylemsel atılımıyla birlikte yeni bir boyut kazandı. Geçmişte çeşitli biçimlerde gizlenmeye çalışılan sosyal-şovenizm ve tasfiyecilik bugün tüm çıplaklığıyla daha net bir biçimde ortaya çıkıyor. Günümüzdeki dev gibi gelişmeler karşısında suskunlaşan, sesi ve soluğu kesilen bu solun, bu konuda Dev-Yol'un, "sivil toplum" adına dayatmak istediği DYP platformu ile "Sol Birlik"in dayattığı 27 Mayıs'tan daha geri olan tuzağa düşmeden bu gerici platform ve istemleri reddedip, KUKM'ne dayanarak ve tüm eğilimlere karşı köklü bir mücadele vererek geçmişin o prangalarından Türkiye proletaryası kurtarılmalıdır. Esas olarak bu temelde demokratik ve sosyalist hareket doğacak ve bu KUKM'ne çok yakından bağlı ve adeta onunla içiçe gelişecektir.

Bu olumsuzluğun merkezinde yer alan sosyal-şoven, revizyonist-inkarcı solun, bazı güçleri başta olmak üzere bu güçlerin yayın organlarında, Kürdistan'daki direniş eylemlerine ve Türk savaş uçaklarının Güney Kürdistan'a hava saldırıları etrafında kopardıkları fırtına, yalan ve demagojilerinin üzerine çıkan yazıların, bazı yönleriyle değerlendireceğiz:

KUKM ve öncü gücü PKK'ye karşı olumsuz tutumu ile meşhurlaşan TKP'nin tarihi irdelendiğinde hiçbir zaman programının ve mücadelesinin temelinde devleti yıkma hedefini koymadığını görmek mümkündür. Devletin ideolojik ve maddi ortamında oluşan bu siyasetler daima devletçi olmuşlardır. Ve devlete yönelik her türlü devrimci çıkışa da bu nedenle karşı çıkmışlardır. Kuruluşundan günümüze kadar bir türlü Kemalizmin kuyrukçuluğundan kurtalamayan, onun daima sol içindeki temsilcisi olan, sosyal-şoven, revizyonist-inkarcı TKP, dolaylı ve dolaysız olarak PKK hareketine yönelik tasfiyeci, KUKM ve ülke gerçekliğimize karşı takınılan inkarcı tutumların arkasında olan bir güç olmuştur.

Gelişen direniş eylemlerimiz ve TC'nin hava saldırılarına ilişkin TKP'nin yayınladığı gazete ve bildirilerinde Kürt halkının "ilerici, yurtsever güçlerine" yönelik saldırı, operasyonlardan bahsediliyor ve otonomi talebinin bile çok gerisinde olan talepler uğruna İran ve Irak'ta yürütülen mücadele silahlı savaşım olarak değerlendiriliyor. Ancak bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini hedefleyen, PKK öncülüğünde gelişen devrimci savaş ve onun görkemli eylemlerine "katliam, provokasyon" diyecek kadar işi utanmazlığa vardırıyorlar. Tam anlamıyla TC'nin resmi üslubunu yansıtan yazıları oldukça ilinçtir. Bu güçlerin soruna yaklaşımlarını kendi yazılarından aktaralım:

"Hakkari'nin Uludere ilçesi Taşdelen köyünde ***yapılan katliam*** *(abç) sonucu 14 kişinin öldürülmesi üzerine silahlı kuvvetler tarafından başlatılan saldırının Güneydoğu Anadolu'yu aşarak sınır ötesinde devam etmesine tepkiler sürüyor."* (Türkiye Postası)

"Kürt halkına karşı şovenist kampanyaların yürütüldüğü, sınır ötesi askeri operasyonların militarizmi kışkırttığı koşullarda demokrasiye geçiş tehlikelerle yüzyüzedir."(TKP bildirisi)

"Türkiye'nin bu eyleme içine çekilmek istenen tehlike..." (Tür-

kiye Postası)

Görülüyor ki, Kemalizmin iflah olmaz kuyrukçusu TKP, kemalist-faşist rejimin eli kanlı temsilcisi Evren-Özal yönetimiyle birçok konuda görüş birliği içerisindedir ve KUKM karşısında köşeye sıkışan faşist rejim yetkililerinin "Milli Birlik ve Beraberlik" çığlıklarına kendi soluğu tükenmiş çığlığını katmakta gecikmemektedir. Bir yanıyla tamamen Kenan Evren vb. faşist generaller çetesinin ağzıyla konuşarak, Kürdistan'da "özel savaş" uygulamalarının bir uzantısı olan ajanmilis çeteciliğin dağıtılması eylemlerini "katliam" olarak nitelendirirken, diğer yanıyla ise Evren-Özal yönetiminin sözcülerinden bile daha inkarcı -ama sözde ince inkarcı- bir tavır takınarak gerçekleri çarpıtmaya çalışmaktadır. Hürriyet, Tercüman, Milliyet vb. burjuva basınında bile Kuzey-Batı Kürdistan'da tam bir savaş yaşandığı itiraf edilirken, halkımız PKK-ERNK-ARGK silahlarıyla kemalist-faşist rejime kök söktürürken ve tüm dünya PKK önderliğinde gelişen KUKM'-ni konuşurken bu iflah olmaz kuyrukçular hala ısrarla kafalarını kuma sokmakta, gerçekliği görmemezlikten gelmektedirler.

"Sınır ötesi operasyon sürerse demokrasinin tehlikeye düşeceği"nden sözediliyor. Sormak gerekir, hangi demokrasi bu? Ecevit ya da SHP demokrasisinden mi sözediliyor? 1980 öncesi Türkiye koşullarında, "komünist"lik adıyla 'UDC'lerde kuyruğuna takıldığınız "Ecevit demokrasisi"nin ne olduğunu henüz anlayamadınız mı? Evet, neredeyse bir asıra varan geçmişiyle çokça övünen TKP'nin "komünistlik" adına gele gele geldiği yer Coşkun Kırca, Uğur Mumcu, Rauf Tamer vb.'leri gibi KUKM'yle mücadelede TC'ye 'akıl verme' konumu olmuştur. "Güney Kürdistan'a yönelik operasyonların", işin tehlikeli olabileceğini, bundan kaçınılmasını öğütlüyor.

Sosyal-şoven, revizyonist-inkarcı sol ve Kürt küçük-burjuva milliyetçi grupların sık sık iddia ettikleri gibi TC ordusu Güney Kürdistan'a yönelik hareketlere fazla da gönüllü değil. Her şeyden önce Güney Kürdistan'daki politik örgütlenmeler TC için fazla tehlike teşkil etmiyor. Onların Kuzey-Batı Kürdistan'a yönelik faaliyetleri olmadığı gibi, program hedefleri de emperyalist sistemin çıkarlarını fazla etkilemiyor. Tersine sistemin politikalarının uygulanmasında birer araç durumundadırlar. O halde TKP vb. de gerçekleri fazla zorlamamalı ve kafalarını kuma sokmamalıdır.

Sömürgeci burjuvazinin bile hava saldırıları ve operasyonların PKK hareketine yönelik olduğunu belirtmesine karşılık, TKP hala bu gerçekliği kabul etmeyecek mi? Bırakalım devrimcilik ve komünistliği, sıradan bir demokratlık bile gelişen mücadeleyi desteklemeyi zorunlu kılmıyor mu? Kürt halkından, operasyon ve tutuklamalardan bahsediliyor, ama onun öncü gücü ve yarattığı değerleri görmemezlikten geliyor. Halkın bağrından doğan öncü gücü PKK'yi ve onun mücadelesini inkar etmek, tersyüz etmek, sorunu "sınır ötesi" bir olay olarak göstermeye çalışmak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Sorununun çözümünü barışçıl yöntemlerde aramak ve öngörmek, Kürdistan'daki devrimci savaşı inkar eden mantıktır.

Bu konuda TKP'den geri kalmayan, Türk burjuva basını ile aynı ağzı kullananlardan biri de Emeğin Sesi'dir. Emeğin Sesi, Kürdistan'daki mücadele gerçekliğini inkar ederek, silahlı karşı-devrim örgütü çeteciliğe sahip çıkmakta, bu yapının şekillendirilmesinde barbar faşist Türk sömürgecilerinin rolünü onaylamaktadır. Sömürgeciliğe akıl vererek, *"Unutulmasın ki, adına bölücü denenlerin çeşitli eylemlere başvurmasının nesnel temeli Kürt halkının boyunduruk altında tutuluyor olmasıdır. Bu nesnel temel ortadan kalktığında 'bölücü' eylemler de hayat hakkı bulmayacaktır"* demektedirler. Benzer uyarılar Türk burjuva basınının köşe yazarları tarafından çokça yapılıyor: "Bölücü eylemler salt askeri operasyonlarla önlenemez" vb. hatırlatmalar yapılarak, ne tür önlemlere başvurmaları konusunda, akılları yettiğince faşist rejime yardımcı olmaktadırlar. Anlaşılan tüm yapılanlara rağmen, diğerleri gibi Emeğin Sesi'nin de içi pek rahat değil ki, 'bölücü eylemlerin hayat hakkı bulmaması için' üzerine düşeni yapmayı ihmal etmemektedir.

Yalnız Kürdistan ve Türkiye'de değil tüm dünyada geniş yankılar uyandıran, bundan da öte dev gibi politik gelişmeler ortaya çıkaran, faşist TC'nin iç ve dış politikalarını iflasın eşiğine getiren devrimci eylemler karşısında TKP başta olmak üzere çeşitli güçler neden suskun ve sessiz kalmaktadırlar? Ya da, ağızlarını açtıklarında ise, neden Türk burjuva basının bile gerisine düşerek gerçekleri çarpıtmaktadırlar? Büyük bir utanmazlık örneği sergileyerek KUKM'ni küçümsemenin, "sömürgeci burjuvazinin Irak Kürdistanı'na girmesi için bahane" olarak göstermenin altında yatan hesap nedir? Bundaki amaçları ve beklentileri nelerdir? Açık ki tüm bunlar izaha muhtaç sorulardır. Demokratlıktan, yurtseverlikten hatta insanlıktan birazcık nasibini alanlar açısından bu soruların mutlaka cevaplandırılması gerekiyor. Kirli milliyetçiliğin temsilcisi olan TKP ve benzerleri KUKM karşısında teşhir ve tecrit oldular. 1988'li seçim yıllarına göre, DSP ve SHP gibi burjuva partilerin parlamentoya girmelerini sağlamak için mücadele eden bu güçler, sözkonusu çevrelerden alacakları destekle "legalleşme" hedeflerini gerçekleştirmek istiyorlar. Yasallaşma uğruna mücadelede her türlü gericilikle bütünleşmekten çekinmeyen bu güçler, en yoğun düşman saldırılarının gündemde olduğu bir dönemde suskunluğu tercih ederek, PKK hareketinin tasfiye ve imha olmasını beklemişler, tüm hesaplarını bunun üzerine yapmışlardır. Ve tabii dehşetli yanılmışlardır ve yanılmaktadırlar. Bir kere umut bağladıkları sahte demokrasinin Türkiye'de gerçekleşme olanağı bulunmamaktadır. Bir "özel savaş" örgütlenmesi olan kemalist rejim yıkılmadıkça Türkiye'de demokrasiye geçileceğini beklemek en hafifinden avanaklıktır. Ancak ve ancak halk demokrasisinin varlığından sözedilebilir ki, o da, bu uşak takımının bahsettiği biçimde ve kuyruğuna takıldıkları burjuva partilerinin eliyle değil, halkın örgütlü devrimci zoru ile ve kemalist-faşist rejimin parçalanması sonucu gerçekleşebilir. Avanaklığın daha büyüğü ise, devrimci hareketin imhasını beklemek, yani KUKM ve öncü gücü PKK'nin imha edileceği sanısına kapılmaktır. Bu hareketin 1987 Kış ve Bahar Atılımları ardından, sömürgeci Türk burjuvazisinin sözcüleri ile faşist ordunun en üst kademelerindeki generaller çetesi bile PKK'nin imha edilemeyeceğini açık açık itiraf etmek zorunda kalırken, böylesine sefil ve zavallı hesaplar peşinde olan TKP vb. güçleri bekleyen son ise açık ki en soysuzundan bir tükeniş olacaktır.

★

DÜNYA KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİNİ KONUŞUYOR

Partimiz PKK'nin önderliğinde yükselen KUKM yeni bir atılım sürecini tüm görkemliliğiyle yaşıyor. 1986 yılını zafer yılı olarak III. Kongre ile taçlandıran PKK, yeni yılda daha ileri mevzilere yöneleceğini tüm dünyaya duyurdu. Sömürgeci-Faşist Türk devletinin yoğun askeri yığınaklarına, köy koruculuğu, ajanmilis örgütlendirilmesine ve doğa zorluklarına rağmen ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri Kış Taarruzunu hiçbir kayıp vermeden tamamladı. Kış Taarruzu boyunca Kürdistan'ın birçok alanında başarılı eylemler gerçekleştiren ARGK gerilla birlikleri 22 Şubat 1987 günü Uludere'nin Taşdelen köyünde "köy korucuları"na yönelik bir operasyon gerçekleştirdi. Bu devrimci operasyonda sömürgeci-faşist Türk devleti birçok has uşağını kaybetti.

Bu son saldırıyla paniğe kapılan TC, sürgün uygulamalarının yanısıra karadan ve havadan yaptığı saldırılarla savunmasız Kürdistan köylerinin üzerine tonlarca bomba yağdırdı. Sömürgeci-faşist Türk devletinin bu barbarlığına karşı misilleme eylemlerini gerçekleştiren ARGK gerillalarının eylemleri üzerine Kürdistan bir kez daha tüm dünya kamuoyunun dikkatlerini üzerine toplayan bir odak durumuna geldi. Ve partimiz PKK önderliğindeki KUKM çeşitli uluslararası platformlarda tartışıldı. Birçok basın-yayın kurumu dizi yazılar, araştırmalar, özel programlar yaparken, yazar, gazeteci, uzman ve diplomatların düşüncelerine başvuruldu, yorumlar yapıldı, tutum ve tavırlar belirlemeye çalışıldı.

Dünyaca tanınan Fransa'nın Le Monde gazetesi diplomasi köşesinde, *"Tekrar Başlatılan Silahlı Savaş"* başlığıyla yayınladığı yazıda kapsamlı değerlendirmeler yaparak Partimizin mücadelesini şöyle ifade ediyor: *"PKK önderliğinde, 15 Ağustos 1984'te askeri örgütü olan HRK'yi kurup bir gerilla savaşına başladı. PKK, sürgünler, toplu tutuklamalar, işkence ve ölüm kararlarına rağmen, orduya, polise, işbirlikçi Kürtlere (ağalar, milisler, ajan ve muhbirlere) karşı sayısız saldırı eylemlerini sürdürmüştür"*

Daha çok hareket noktası olarak alınan 15 Ağustos 1984 devrimci atılımımız, tarihi önemde gelişmelerin yaratıcısı olduğunu kısa süre içinde defalarca kanıtlamıştır.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin Güney Kürdistan'ın sınır kesimlerine yönelik olarak Diyarbakır ve Malatya havaalanlarından havalandırdığı 30 fantom savaş uçağıyla Kürdistan'ın dağları, dereleri, savunmasız köyleri üzerine tonlarca bomba yağdırdı. Ve bunu Irak'ın bilgisi dahilinde ve onayı ile yaptığını, hedefinin "bölücülerin kampları" olduğu yalanını en yetkili ağızlar açıkladı. Bu barbarca saldırı ve katliam şu başlıklarla dünya basınında yer aldı:

Frankfurter Algemeine Zeitung: *"Türk hava kuvvetleri Kürt gerillaların Irak'taki üslerini bombaladı."* Le Figaro: *"Türkler Irak'taki Kürtleri bombalıyor."* Volksstimme: *"Kürt köylerine bomba yağdırıldı. 100'ün üzerinde ölü."* Berner Zeitung: *"Türkiye Kürt mevzilerini bombaladı." R. Dagblad: "Türkiye şimdi de Kürt direnişine karşı Napalm bombası kullanıyor."* Die Welt: *"Kürt kamplarına Türkiye'nin hava saldırısı."* Der Bund: *"Kürtler kurşunlanıyor."* Wiener Zeitung: *"Türkler Kürdistan'ı bombalıyor."*

Lakin tüm haberlerin tek kaynağı Ankara'daki sömürgeci-faşist yönetim oluyor. Saldırı ve askeri operasyonların sürdürüldüğü Kürdistan da hiçbir uluslararası kuruluşun temsilcisinin, gazetecisinin olmaması dikkat çeken bir husus olmasına rağmen Batı Avrupa, "Ankara" kaynaklı haberlerle yetindi.

Hollanda'da yayınlanan R. Dagblad 5.3.1987 günkü sayısında, *"Türkiye şimdi de Kürt direnişine karşı Napalm bombası kullanıyor"* başlığı altında şöyle devam ediyor: *"Bu gelişmeler şunu gösteriyor: 1980'den sonra askerlerin yaptığı baskı artık iflas etmiş olabilir. 1980 askeri darbesi, doğudaki Kürt direnişini ezmek içindi. Bu alana birçok askeri birlik sevkedilirken, Kürtlerden oluşturulan milisler de vardı. Bunlar Ankara yönetimi tarafından destekleniyor... direnişçiler eylemlerini bu milislere ve çevrelerine yöneltmişler. Bunlara yönelik kaçırma, öldürme ve uyarı yöntemleri kullanılıyor. Bu tür bir eylem 22.2.1987'de Kürt komandolarınca yapıldı. 14 kişi öldürüldü."*

Sömürgeci Türk barbarlığı, son uygulamaları ve Partimizin mücadelesi, İsviçre basın-yayın organlarına da çok geniş yansıdı.

5 Mart 87 tarihli Berner Zeitung, *"Bundan bir hafta önce Kürt gerilla savaşçıları Irak sınırına birkaç km uzaklıktaki Taşdelen köyünde 14 kişiyi öldürdüler. PKK çevrelerine göre bu kişiler Türk askeri yönetimi tarafından silahla donatılmıştı. Ankara uzun süredir silahlandırdığı bu insanların yardımıyla, 15 Ağustos 1984'ten beri devam eden kapalı halk savaşını kontrolü altına almak istiyor"* diyerek Partimizin geliştirdiği UKM'ni, buna karşı Türk devletinin sayısız operasyon, kuşatma ve havadan saldırılarını genişçe değerlendiriyor.

Neue Züricher Zeitung ise, *"Kürt gerillalarına karşı Türk hava saldırısı"* başlığını kullanarak resmi açıklamalarla yetinmektedir.

BBC World Service, İngilizce yayınlarında ilk haber ve yorum sırasında yer verdiği Türk saldırısını çeşitli uzman çevrelerin düşüncelerine başvurarak genişçe tüm dünyaya anlatıyordu: *"Kerkük'e girme provası"* başlığıyla sunulan programda fikrine başvurulan bir İngiliz uzman, *"Türkler bir yandan Kerkük ve Musul petrol bölgelerini ele geçirme denemesi yapıyor, diğer yanda da Kerkük'e girdiği zaman süper güçlerin tepkilerinin ne olabileceğini ölçmeye çalışıyor."* tesbiti yaptı.

İngilizler Musul ve Kerkük sorununu, TC'nin emellerini çok iyi bilirler. Bilirler ama bugünün de 1920'ler olmadığını bilmeleri, anlamaları gerekir. Evet, uzun zamandan bu yana Musul ve Kerkük'e sarkmanın yararları, zararları ve yöntemlerinin TC tarafından sık sık tartışıldığı bilinmektedir. Tüm bu hesapları her gün her saat altüst eden bir olguyla karşı karşıya gelmektedir. Bu PKK ve KUKM'dir.

The Times ise, *"Son iki yıldır Türk hükümeti, asilere karşı köylüleri silahlandırdı ve asilere karşı durmaya çağırdı. Bunun üzerine gerillalar taktik değiştirdi ve şimdi askeri hedeflerden ziyade bu kesimler hedefleniyor"* biçiminde Taşdelen köyündeki "köy koruculuğu" sistemini dağıtmak üzere ARGK gerilla birliklerinin operasyonunu değerlendirirken devamla, *"Türkiye son üç yılda Irak topraklarına 20 kez harekat düzenledi. Bunların çoğunu hükümet açıklamadı"* açıklamasının yanısıra, *"PKK örgütü Kürt milliyetçiliği için değil, bütün Ortadoğu'da Marksist-Leninist bir devrim gerçekleştirmeye çalışıyor"* tesbitini yaparak, TC'nin uçak saldırısını, *"Bu harekat Ankara ile Tahran ilişkilerini karmaşık hale getirecek"* biçiminde noktalıyor.

Fedaral Almanya'da yayınlanan TAZ ise (24.2.1987), *"Kürt gerillalar pazar akşamı Taşdelen köyünde hükümet yanlısı bir milis evini basıp 14 kişiyi öldürdüler. İllegal olan Kürt İşçi Partisi (PKK) gerillaları yoğun mücadeleleri ile resmi olarak kabul edilmeyen, tahminen 6-8 milyon nüfustan oluşan Kürtler için otonomiyi amaçlıyor."*

Süddeutsche Zeitung (5.3.87): *"Gerillalar Kürt İşçi Partisine mensuptur"* dediği yazısında uçak saldırısını geniş bir haber olarak verirken, 15 Ağustos 1984'ten bu yana TC'nin giriştiği saldırıların (havadan) üçüncüsü olduğunu belirtmektedir.

Landog Folk (6.3.87): *"Türk*

uçakları, Irak'taki Kürt hedeflerine saldırdı" başlığıyla verdiği haberde, *"Bu askerlerin* (TC askeri yığınağı, çn.) *bölgede konumlandırılması resmi olarak, Sovyetler Birliği'nin, güney kanadına karşı NATO'nun bir parçası olarak hazır durumda tutulduğu şeklinde izah ediliyor. Fakat, uzun süredir devam edegelen İran-Irak savaşı süresince bu hazır haldeki Türk kuvvetleri doğu kanadında yeni bir stratejik boyut kazanmış bulunuyor. Şimdiye kadar, burada yoğun olarak konumlandırılmış bulunan Türk askeri güçleri, büyük Kürt azınlığının otonomi veya bağımsızlık arzusunu ezmek için kullanıldı."* Bölgedeki çevik kuvvetlerin KUKM'ne karşı nasıl uzun vadeli olarak konumlandırıldığı ve savaştırıldığına üstü kapalı değinmektedir.

Kış Taarruzu boyunca Kürdistan'ın birçok alanında ARGK'ye bağlı gerilla birliklerinin gerçekleştirdiği eylemler üzerine sürekli toplantı, karar ve uygulamalar sonucu, Kenan Evren'in başkanlığındaki bir toplantıyı Frankfurter Allgemeine Zeitung (28.2.87), *"Ankara'da Buhranlı Toplantı"* başlığıyla verdi. Yazının bir bölümünde, *"Türk yönetimi Kürtlerin faaliyetleri karşısında oldukça rahatsız. Türk yonetimi doğudaki Kürt ayrılıkçılarına karşı mücadeleyi şiddetlendireceğini kararlaştırdı. Bunun nasıl yapılacağı ise Ankara'da toplanan yüksek rütbeli subayların kapalı toplantılarında ele alındı. Toplantıda Kenan Evren de bulundu. Gündemdeki ana konu Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin eylemleridir"*

15 Ağustos 1984'ten bu yana, bu düzeyde çok toplantı yapıldı, kararlar alındı, uygulamalara geçildi. Fakat, hiçbir tedbir Partimizin geliştirdiği KUKM'ni engelleyemedi. Sömürgeci-faşist ordu sürülerinin yanısıra "özel tim, vurucu anti-terör tim, köy korucusu" vs vs. takviye güçlerine rağmen ve yıllardır örmeye çalıştığı ajan-muhbir-milis teşkilatlanmasına darbelerin inmesi durdurulamadı. Sürekli yürüttüğü operasyonlarına, havadan jet uçaklarını da katarak bir türlü ulaşamadığı gerilla üslerine vurmak isteyen TC, dünya kamuoyu önünde zor durumlara düşmekten kurtulamadı.

Kürdistan'ın kırsal sahasında bulunan tüm yerleşim birimlerinin Türkiye'nin batısına naklini amaçlayan "mecburi iskan" sürgün uygulaması ve askeri operasyonlar adı altında gerçekleştirdiği katliamlar üzerine cephemiz ERNK'nin yoğun çabaları sonucu Avrupa Parlamentosu, Avrupa Konseyi, BM, İnsan Hakları Altkomisyonu, yine çeşitli ülke parlamentolarında Kürdistan, UKM ve sömürgeci-faşist TC'nin uygulamaları tartışılmaya alındı veya alınması yönünde girişimler yoğunlaştı.

AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞU
Avrupa Parlamentosu

Oturum Belgeleri
9.3.87 Döküman No:13.2.57/87

SUNAN PARLAMENTERLER:
Vandemeuleborucke, Ulburghs, Kolakotronis, Tzocunis, Avgernos, Gazis, Lambras, Ephremidis, Adamou, Alarnos, Christodoulou, Giannakou-koutskou, Gerontopoulos, Saridakis, Papoutsis, Glinne, Foutaine, Panella, Khertz, Filinis, Chambeiron, Romeos, Stavrou ve Anastassopoulos

Konu: Karar Tasarısı

Zorunlu, özel ve önemli bir güncel sorun olan talebimiz 48. maddeye göre hazırlanmıştır.

Irak'taki Kürt halkına karşı, Türk askeri kuvvetlerinin saldırısı üzerine

A- Türk güvenlik kuvvetlerinin, Irak'taki Kürt halkına karşı ciddi ve yeni saldırısının dikkate alınması,
B- Çok sayıda insanın ölümüne dair elde bilgilerin olması,
C- Türkiye sınırları içinde bulunan Kürt bölgelerinde yaşayan Kürtlerin çağdışı yaşam içinde olmalarının dikkate alınması,
D- Kürt halkına karşı TC hükümetinin baskıcı tedbirlerinin ele alınması,
E- Bu bölgede yaşayan ve şimdilik TC'nin sınırları içinde yeralan, unutulmuş başka halkların kaderinin ele alınması,

F- Türkiye'nin çeşitli bahanelerle başka alanlara göz dikme emellerinin dikkate alınması, bunun için:
1- Türk kuvvetlerinin Irak'taki Kürt halkına karşı saldırılarının mahkum edilmesi,
2- TC tarafından yapılmış olan bu saldırının takip edilmesi,
3- Aileleri ölmüş olanlara tazminat verilmesi,
4- Kürt halkına karşı baskıcı tedbirlerin kaldırılması,
5- TC'nin Kürtler ile samimi diyaloga girmesi için sıkıştırılması,
6- Türkiye'nin uyguladığı yeni kanunun uluslararası kanunlara uymadığının teyit edilmesi,
7- Bu karar tasarısının, Yönetim Kuruluna, Komisyona, Bakanlara; Planlamada yan yana gelen Dışişler Bakanlıklarına, üye olan Devlet Hükümetlerine ve ayrıca Türk Hükümetine gönderilmesini arz ederiz.

Bu önerge dışında daha önceden bazı Avrupa Parlamentosu üyesi parlamenterlerin, faşist Türk sömürgeciliğinin bölgede işgalci emellerinin tatbikine dikkatleri çeken Kuzey-Batı Kürdistan'da kurtuluş mücadelesinin meşruluğunu kabul eden önergede ise bazı bölümlerde şunlar belirtiliyor:

"A- İran'ın lehine gelişme gösteren İran-Irak savaşının dikkate alınması,
B- TC'nin Musul-Kerkük'e ilişkin daha önce hazırladığı planın uygulanmasına imkan tanıdığının dikkate alınması,
......
D- Türkiye'de bazı çevrelerin son dönemde çeşitli seferlerde Musul ve Kerkük bölgesinin (bu bölge esasen Güney Kürdistan'a aittir) TC'ye ait olduğu ve "tarihin bir haksızlığı" nedeniyle kaybedildiği yönünde propagandaların dikkate alınması,
E- Aynı çevrelerin bu sözümona tarihsel haksızlığı ortadan kaldırmak gerektiğini açıklamış olmasını,
......
G- Kuzey-Batı Kürdistan'daki kurtuluş hareketinin TC'ye düzenli bir biçimde darbeler vurduğunun dikkate alınması,
H- TC'nin F. bendinde belirtilen planlara göre bu bölgeyi arka cephe olarak kullanan Kürt kurtuluş savaşçılarına saldırabileceğini,
İ- Kürt bölgesinde daha önce çıkan Türk terörüne ilişkin haberlerin dikkate alınmasını,
J- Dikkate alınması gereken bir husus da, örneğin Mardin ilinde tüm köylerin baskı gördüğü, ekin ekmenin yasaklandığı, bunun sonucu yoksulluk, tutuklama ve işkencelerin geliştiği ve çok sayıda operasyonun gerçekleştiği ve tüm bunların kurtuluş hareketine misilleme olarak yapıldığıdır.

Bunun için:
1- Musul ve Kerkük alanına TC'nin herhangi bir müdahalesini en sert bir biçimde kınamaktayız.
2- Dışişler Bakanlarından, Türk yetkilileri nezdinde Kürt bölgelerinde yaşayan insanlara karşı insan haklarının zedelenmesinin protesto edilmesini talep ediyoruz.
......"

Bu karar tasarısı tüm dünyanın basın-yayın organları tarafından duyuruldu. TC ve onun uşakları ise telaşlı bir tarzda 12 Avrupa ülkesinde bulunan Büyükelçilerini Ankara'ya topladı. Tabii bu karar tasarısının "acilen tartışılması"na birçok Avrupalı çevre şimdilik karşı çıktı. Bu karşı çıkışı Yunanistan'da yayınlanan Etnos gazetesi, *"Son operasyonun yapıldığı toprak, ABD yönünden stratejik önem taşıdığı için, Batı bu operasyonu görmemezlikten geliyor."* biçiminde objektif bir durumu dile getirmektedir.

Çeşitli basın-yayın organlarına yoğun bir tarzda yansıyan TC'nin operasyonu ve katliamı Avrupa'nın birçok ülkesinde çalışan ve yaşayan Kürdistanlı emekçi tarafından, ERNK bayrağı altında çok yönlü bir eylemlilik süreci yaşandı. Bunun üzerine Kürdistan'daki gelişmeler basın-yayın organlarına daha kapsamlı yansımaya başladı.

Bir gazeteci,*"Telexler Kürtler için çalışıyor"* dediği günlerde:

Wiener Zeitung (5.3.87), *"Tüm askeri birlikler silahlı direniş mücadelesine karşı silahlandırıldı. Türkiye dün (4.3.87) Kürt direnişine karşı yakın dönemin en ağır saldırısında bulundu"* değerlendirmesini içeren bir yorum yaptı.

Berner Zeitung (5.3.87), *"... daha 1984-86 yılları içinde Türk askeri birlikleri 70 km Irak topraklarına girmişlerdi. Tüm bunlara rağmen Kürt savaşçıları varlıklarını alanda daha da yoğunlaştırıp genişletebildiler. Bundan da öteye kendi ordularını* (ARGK'nin kuruluşu kastediliyor, bn.) *kurarak Türkiye'de kurtarılmış bölgeler ilan etmeyi amaçlıyorlar. Sınırda bulunan Hakkari'den gelen haberlerin içerisinde, yeniden Türk askerlerinin bu alanda yoğunlaştırılması ve dün 30 uçakla gerçekleştirilen operasyon sınırda tehlikeli kızışmaların ve patlamaların ön habercisidir"* biçiminde gelecek çatışmalı günler için tahminler yürütülüyor.

Tagesanzeiger (5.3.87), *"Türk savaş uçakları çarşamba günü Kuzey Irak'ta Kürt gerillaların sığınağı olduğu öne sürülen bölgeleri bombaladılar. Gerekçe olarak ise geçen hafta bir Türk köyünde gerçekleştirilen Kürt saldırısı gösterildi... Bu 30 uçakla gerçekleştirilen hava saldırısının sırf, Taşdelen saldırısına misilleme olarak yapıldığı biraz güç dışıdır"* yorumu birçok çevrenin tahmin ettiği ama irdelemediği bir yön olup sömürgeci-faşist TC'nin katliamları, savunmasız yerleşim alanlarını bombardıman etmesinin altında yatan gerçeğin sürekli gelişip güçlenen PKK önderliğindeki KUKM olduğudur.

Yine TAZ gazetesinin 25.2.87 tarihli sayısında, *"Ankara'dan güvenilir kaynaklardan elde edilen bilgilere göre, Türk ordusu önümüzdeki süreçte Kürt İşçi ve Köylü Partisi (PKK)'nin gerilla üslerinin olduğunu sandığı Irak sınırını yeniden aşacaktır. Bu, pazartesi Evren'in, Başbakan temsilcisi Erdem, Dışişleri Bakanı Halefoğlu ve Genelkurmay Başkanı Ürüğ'u çağırdığı toplantıda kararlaştırıldı."* Ve devamla mücadelemizin sınırlı bazı hedeflerini şöyle sıralıyor: *"Milislere karşı hedefli saldırılar. Ancak bu son saldırı, PKK'nin bu yıl içerisinde gerçekleştirdiği ve yine özel olarak milislerin hedeflendiği dört eylemle uyumluluk gösteriyor. Bu son beş eylemde, Türk basının verdiği haberlere göre toplam olarak 34 milis ve aileleri öldürülmüş durumda.*

1985'ten bu yana Türk ordusu tarafından uygulanan, her köyde milislerin (köy korucuları) oluşturulması ve böylelikle Kürtlerin birbirine karşı savaştırılması muhalefet partileri tarafından eleştirilmektedir. Sosyal-demokratlar, kendisini bile korumaktan aciz olan milisciliğin ne kadar anlamsız ve saçma olduğu düşüncesini öne sürmektedirler" diyerek yeni tedbirlerin geliştirilmesi gerektiğine dikkat çekmektedirler.

Yine TC'nin bazı yakın dostları vardır. Bunlar da Kürdistan'a düşmanlıklarını şu vesile ile ifade etmiş bulunmaktadırlar:

Mısır Büyükelçisi Ali Şevki El Hadidi: *"Türkiye'nin aldığı önlemleri destekliyoruz."*

Pakistan Büyükelçisi Altaf Şeyh: *"Canilerin üstesinden geleceğinize eminiz."*

İsrail Büyükelçisi Yehuda Milo: *"Harekatı yürekten destekliyoruz"* açıklamalarını yaparken, ABD, İngiltere, Almanya başta olmak üzere birçok emperyalist güç Türkiye'ye sundukları askeri destekleri yoğunlaştıracaklarını ifade ettiler. SEIA diye bilinen ABD-Türkiye Savunma ve Ekonomik İşbirliği Antlaşması aceleden imzalandı.

Buna karşın İran yönetimi ve radyoları, *"Türkler masum ve mazlum Müslüman Kürtleri bombalayıp katlediyor"* diyerek TC'yi en üst düzeyde protesto etti. Ve Türkiye ile İran arasında gerçekleşmesi gereken bir toplantı iptal edildi.

Libya Devlet Başkanı Muammer Kaddafi, Trablus'taki Türk Büyükelçisi vasıtasıyla protestolarını sundu.

Bulgaristan Komünist Partisi-MK yayın organı R. Delo TC saldırısını, *"... Saldırının amacı Kürdistan özgürlük ve bağımsızlık mücadelesini ezmektir"* derken, Nova Svetlina gazetesi ise harekatı "katliam" olarak niteleyip, *"... Bunun Türklerin tarih boyunca diğer halklara karşı gösterdiği acımasız zulmün bir örneği"* olarak tanımladı.

Yine Almanya'da yayınlanan Volkszeitung, geniş bir haber-yorum yazısına yer verdi. Bu yazıda şöyle denmektedir:

"Bu büyük çaptaki sürgünler öylesi bir dönemde gerçekleştiriliyor ki, Türk hükümeti bir sefer daha 'eşkiya' ve 'teröristlerin' sonu geldi biçiminde propagandasından vazgeçme mecburiyetinde kalmıştı. Şubat ayının sonunda Ankara'da en yetkili düzeyde bir buhranlı toplantı gerçekleşti, burada Kürt gerillalarına karşı mücadeleyi yoğunlaştırma kararı almıştı. Bunun nedeni doğrudan PKK'nin önderliğindeki 'Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'nun' bir birliğinin Uludere'nin Taşdelen köyünde düzenlediği operasyondur. Bu köyde devlet tarafından gerillalara karşı silahlandırılan sivil 'köy korucularına' karşı bir buçuk sene evvel PKK üyelerine karşı düzenledikleri suikastın hesabı sorulacaktı. Bunun üzerine çıkan çatışmada ailenin 14 ferdi, PKK'nin verdiği bilgiye göre aralarında 6 köy korucusu da öldürüldü. Bu olay da gösterdi ki, bu 'korucular' kendilerini bile koruyamayacak bir durumdadırlar. Onların sayıları şimdi 25.000'den kendi isteği ile katılmış ve bölge dışında harekete geçirilecek 6000'e indirilecek." (Volkszeitung, 13.3.1987)

Sömürgeci-faşist Türk devletinin hakimiyetini derinden sarsan PKK-ERNK-ARGK üçlü örgütlenmesinin başarıyla kapattığı 1986-87 Kış Taarruzu ülke içinde olduğu gibi, uluslararası alanda da KUKM'nin haklılığını ve görkemliliğini tüm dünyaya gösterdi.

Çeşitli uluslararası platformlara giren KUKM üzerinde yoğunlaşan tartışmalar, gözden geçirilen politikalar ve takınılan tutumlar açısından yeni ve daha üst düzeyde gelişmelerle KUKM'nin zafere doğru daha örgütlü, daha savaşkan ve daha emin ilerlerken, dost ve düşmanların gerçek yüzlerini de ortaya çıkarmasını sağladı. Bu durum dünyayı ikiye böldü. KUKM'nin dostları ve düşmanları önümüzdeki süreçte daha da netleşecek.

1987 NEWROZ ATILIMI VE ORTAYA ÇIKAN BAZI GELİŞMELER

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK), ilan edilişinin üçüncü yılına önemli politik ve pratik gelişmeler sağlamış olarak ve her alanda yürütülen etkin mücadele içinde giriyor. 1987 yılının ilk üç ayında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ciddi önemde gelişmeler yaratmış ve yeni bir atılım başlatmış bulunuyor.

Ağır kış koşullarına rağmen Ocak ayından beri Kürdistan'ın dörtbir yanından yükseltilen silahlı eylem kampanyası, ulusal direniş günümüz, ulusal kahramanlık haftamız olan Newroz döneminde yeni bir zirveye ulaşmıştır. Newroz kampanyası olarak tanımlıyabileceğimiz bu yoğun eylemlilik döneminde faşist-sömürgeci düşman ve uşaklarına önemli darbeler vurulmuştur. Kürdistan'da sürdürülen silahlı eylemlilik yurt dışında da çeşitli işgal, protesto, yürüyüş, vb. biçimlerdeki bir eylem kampanyasıyla tamamlanarak ulusal kurtuluş mücadelemizin bu yeni hamlesi büyük bir görkemlilikle başlatılmıştır.

Düşmana ağır darbeler vuran ve tüm ulusal kurtuluş güçlerini yoğun bir eylemlilik içine sokan 1987 Newroz kampanyası Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin gelişiminde yeni durum ortaya çıkarmış, yeni bir gelişme ortamı yaratmıştır. Öyle ki, Kürdistan ve ulusal kurtuluş mücadelemiz böyle bir gelişme düzeyini şimdiye kadar yaşamamıştır. Bahar kampanyası Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini bütün dünyaya tüm açıklığıyla yansıtmış, Kürdistan ulusal sorunu uluslararası alanda dönemin en uzun süreli, sürekli ve en geniş kapsamlı konuşulan, tartışılan sorunu olmuştur. 12 Eylül rejiminin etkisini tümüyle silip süpüren Newroz kampanyamız Türkiye'de yeni iktidar arayışlarını açıkça gündeme getirmiş, her alanda sıkışan faşist Türk sömürgeciliğini çaresizlik ve çılgınlık içinde çırpınır kılmıştır. Her türlü tasfiyeci ve teslimiyetçi eğilim ve güçleri yerlebir ederek Kürt ve Türk halklarının geleceğe olan umutlarını ve mücadeleci güçlerini ortaya çıkarmıştır. Ve en önemli olarak da mücadele taktiklerindeki açık gelişimi ortaya koyarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin zafer yolundaki ilerleyişini ve zafer kazanıcı gücünü herkese göstermiştir.

Belliki bütün bunlar sıradan şeyler değil, herkesi etkileyen, herkesi tavır belirlemek, politika geliştirmek ya da mevcut politikalarını uygulamada yeni yöntemler, araçlar kullanmak zorunda bırakan gelişmelerdir. Bu durum, içinde bulunduğumuz günlerde bütün yoğunluğuyla ve çeşitliliğiyle yaşanmaktadır. O halde, Kürdistan'da yaşanan '87 Newroz kampanyasının anlamı ve rolü nedir? Bunun üzerinde yaşayacağımız gelişmeler, gelecek nasıl olacaktır? Çeşitli güçlerin (iç ve dış) mevcut gelişmelere yaklaşımları, tutumları nasıldır, bunlar ne anlama gelmektedir ve nereye gidecektir? Ortaya çıkan durumu doğru bir biçimde yorumlamak nasıldır? Açık ki bütün bu sorular günümüzde üzerinde en çok konuşulan, yazılan hususlardır. Çeşitli güçlerin kendi yazdıklarıyla yaklaşımlarını diğer yazılarımızda bulmak mümkündür. Burada bazı yönleriyle bunlar toparlanmaya ve bazı sonuçlara ulaşılmaya çalışılacaktır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi Yeni ve Büyük Bir Atılım Yaşıyor

Her şeyden önce, 1987'nin ilk üç ayında yaşanan eylemlilik, '87 Kış ve Bahar Kampanyası PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni ve büyük bir atılımın başlangıcıdır. Böyle bir atılıma yıllarca sürdürülen çok yönlü mücadele ve PKK III. Kongresi'nin büyük geliştirici karar gücüyle ulaşılmıştır. Kongre kararlarının uygulanmasında önemli bir başlangıç adımı olan Newroz kampanyası, on yılı aşkın süredir yürütülen pratik mücadeleyi ilerletmesinin yanısıra, mücadeledeki hata ve zayıflıkların aşılması, mücadelede yeni taktiksel adımların atılması ve ileri gelişme hedeflerine sahip bulunması ile de büyük bir öneme sahiptir.

Kürdistan'da faşist Türk sömürgeciliğine karşı PKK önderliğinde onbeş yıldır yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesi, Newroz kampanyası ile en yüksek gelişme noktasına ulaşmış bulunmaktadır. 1980'lere kadar devrimci örgüt ve mücadelenin ilk tecrübelerini yaşayan, 81-83 döneminin karanlık, baskıcı ortamını sabırlı bir devrimci çalışma ve direngenlikle yırtan ve 15 Ağustos devrimci atılımıyla önemli bir savaş deneyi edinen ulusal kurtuluş güçleri, Parti III. Kongresi'nin eğitici, düzeltici ve aydınlatıcı gücü temelinde böyle bir eylemliliğe ulaşmış ve ulusal kurtuluş hareketini yeni bir atılım süreci içine sokmuştur.

Bütün bunlar, mücadele ve yaşamla biraz ilgilenenler açısından bilinen şeylerdır. Burada esas olarak üzerinde durmak istediğimiz bazı hususlar vardır. Her şeyden önce, yaşanan eylemliliği ve ortaya çıkan gelişme durumunu sadece PKK önderliğindeki mücadelenin normal bir gelişim seyri olarak görmek yetersiz bir yaklaşım olur. Bazılarımıza göre,"Nasıl olsa PKK mücadele yürüten bir güçtür, mücadeleci bir çizgiye sahiptir, o halde bunun bir gereği olarak yaşanan mücadeleler ortaya çıkmaktadır." Evet, açık ki geliş melerin esası budur, yaşanan mücadeleci ortam PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişiminin önemli bir düzeyi olmaktadır. Fakat Kürdistan'da mücadele verdiğini söyleyen tek güç PKK midir? PKK önderliğinde herkesin görebildiği böyle bir mücadele yaşanıyorsa, diğer güçlerin bu koşullardaki mücadeleleri nelerdir? PKK'nin yürüttüğü mücadele karşısında bunların gerçek durumu, konumu nedir? PKK önderliğinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yaşadığ Newroz kampanyasının gerçek anlamı nasıl kavranmalıdır?

Açık ki, Kürdistan'daki durumu ve çeşitli güçlerin konumunu çok daha açık hale getiren 1987 Kış ve Bahar Atılımı, önemli hazırlıklara dayanan ve ileri düzeyde gelişme perspektiflerine ve planlarına sahip bulunan örgütlü bir mücadele kampanyasıdır. Bununla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni bir gelişme dönemi başlatılmaktadır. Bu dönemin özelliklerini, gelişme perspektiflerini ve hedeflerini III. Kongre değerlendirmeleri ve kararları vermektedir. Bu hedefler, en kısa tanımıyla halkımızın siyasal ve silahlı ordulaşmasının yaratılması, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin örgütlü bir yapı haline getirilmesi ve günümüz koşullarının özelliklerinden çıkan gerilla esasına dayalı bir halk ordulaşmasının gerçekleştirilmesi olarak belirlenmiştir. Geçtiğimiz üç aylık süredeki mücadele ve eylemlilik bu hedeflere bağlı ve bunları gerçekleştirme özelliğine sahip iyi bir başlangıç olmuştur.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini ve Kürdistan devrimci savaşını belirtilen hedeflere ulaştırmak için yürütülen mücadele, yapılan devrimci çalışma önemli bir hazırlığa ve sağlam bir mücadele geçmişine dayanmaktadır. Türk sömürgeciliğine karşı PKK'nin onbeş yıla yakın bir süredir yürüttüğü mücadele, her bakımdan —devrimci çizgi, pratik deney, kadro, kitle, örgüt, araç-gereç, vb.— önemli bir güç ortaya çıkarmış, yürütülecek devrimci mücadele için büyük bir hazırlık olmuştur. Her koşul altında ve var olan her güçle direnmek, düşmana karşı mücadele etmek anlayışı, bu gelişmeleri pratikte yaratan bir anlayış olarak Kürdistan'da ulusal kurtuluş uğruna mücadele vermenin esasını oluşturmuştur. Daha da yakın geçmiş olarak 15 Ağustos devrimci atılımı dönemi, başarıları ve yarattığı gelişmeleriyle, hata ve yetersizliklerinin verdiği doğru derslerle ulusal kurtuluş mücadelesi ve devrimci savaş için güçlü bir deney ve tecrübe ortaya çıkarmıştır. 15 Ağustos direnişi, düşmana vurduğu önemli darbelerle, kitleleri etkileme ve örgütleme gücüyle, devrimci savaş taktiklerini deneme ve devrimci savaşı Kürdistan'a oturtma özelliğiyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş savaşının geliştirilmesinde çok yönlü ve zengin bir hazırlık ve hamle niteliğine sahiptir. 15 Ağustos'un silahlı eylemlere dayanan devrimci gösteri deneylerine sahip olan ve bunun yaratığı politik-pratik gelişme üzerinde hareket eden ulusal kurtuluş hareketinin devrimci halk savaşı düzeyinde ilerlemesi için güçlü verilere dayandığı açıktır.

Burada, 15 Ağustos devrimci atılımı döneminin Parti III. Kongresi gibi bir platformda değerlendirilmeyi tabii tutulmuş olmasının yarattığı büyük gelişmelerden de önemle sözetmek gerekir. Bu platform ki, bir halkın bütün tarihini en çağdaş gelişmeler, en devrimci bilim ve en canlı pratik mücadele temelinde yargılama, olumlu ile olumsuzu, iyi ile kötüyü, devrimci ve halkçı olanla gerici ve halk karşıtı olanı ayırma, toplumsal ve siyasal pratiği böyle bir bilinçle aydınlatma ve yakın gelecekle birlikte yüzlerce yıllık ilerisini gösterme gücüne ulaşmış, bu özelliklere sahip olmuştur. 15 Ağustos gibi gerçekleştiği döneme göre gerçekten büyüklüklere sahip olan ve büyüklüğünü tüm dünyayı şaşırtması ile de ortaya koyan bir pratiğin böyle bir platformda değerlendirilmesi, çözümlenmesi Kürdistan devrimciliğinin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin geliştirilmesi açısından yapılabilecek en büyük çalışma, en büyük hazırlık demektir. III. Kongre değerleri ile birlikte 15 Ağustos'un politik, örgütsel, askeri deneylerini de irdelemiş, doğru ve geliştirici olan mücadele taktiklerini, çalışma tarzını ortaya koymuş, geri yanlış ve yetersiz olan tarzları, mücadelenin geliştirilmesine en büyük zararı veren tasfiyeci, tutucu, tepkici, özerk anlayış ve yapıları eleştirip mahkum etmiş, 15 Ağustos denemesi temelinde mücadelenin ileri gelişim perspektiflerini, hedeflerini cesaretle kararlaştırmıştır.

İşte kısaca belirtmeye çalıştığımız bu gelişmeler üzerinde yükselen 1987 Kış ve Bahar Kampanyası, mücadelenin ulaştığı seviyeden daha da ilerilere götürülmesi, ulusal kurtuluş mücadelesinin ve devrimci savaşın yeni bir döneminin başlatılması, hazırlıkların ve Kongre kararlarının pratiğe aktarılması adımının atılması, hata ve yetersizliklerden arınılmaya çalışılması ve çalışma tarzında, mücadele taktiklerinde döneme uygun gelişmeler içine girilmesi hareketidir.

Newroz kampanyasının yarattığı politik-askeri durum ve sağladığı gelişmeler üzerine de bir kaç söz söylemek gerekiyor. Yürütülen üç aylık kampanya, Kürdistan zemininde sürdürülen silahlı mücadele temelinde bütün mücadele biçimlerinin kullanılmasının ve mücadelenin ülke içinde ve dışında her alanda birleşik geliştirilmesinin sağlandığı büyük atılımı çok daha açık olarak ortaya çıkarmıştır. Böyle bir gelişme özelliğine sahip olan Newroz kampanyası, Kürt ve Türk halkları üzerinde yarattığı büyük etki, umut ve mücadele istemiyle ve uluslararası alanda Kürdistan ulusal sorununu ileri düzeylerde gündemleştirmesiyle yepyeni bir durum yaratmış, ileri politik gelişmelerin zeminini oluşturmuştur. Öyle ki, bundan etkilenmeyen, belli tutumlar içine girmeyen güç kalmamıştır. Dünyanın belli bir politik sorunda yeni bir mevzilenmeye uğraması işlemi gelişmektedir. Oluşan bu politik ortamın genişliğine ve derinliğine ilişkiye dönüştürülmesi, örgütlendirilmesi ulusal kurtuluş hareketini yeni bir gelişme düzeyine ulaştıracaktır.

1987 Kış ve Bahar Kampanyasının mücadele taktikleri, silahlı mücadelenin geliştirilmesi açısından da büyük önemi vardır. Ağır kış koşullarında kırsal alanda silahlı eylemliliği sürdürebilmek ilk defa gerçekleşmektedir. Bu durum geçtiğimiz aylarda hem de çok yaygın ve nitelikli bir biçimde yaşanmıştır. Silahlı mücadelemizin taşıdığı yetersizlikleri aşmakta olduğunu ve ulaştığı örgütsel gücü gösteren en önemli kanıt budur. Ayrıca kış eylemliliğinin düşmana darbe vurmadaki etkin rolü açıkça ortadadır. Bu durum savaş taktiklerini daha çok yönlü ve etkin uygulama sonucunu verecek ve mücadele taktiklerinde önemli bir gelişmeye yolaçacaktır. Böylece devrimci ordulaşma ve savaşta ileri bir düzeye ulaşmak artık gerçekleşiyor demektir.

Bir diğer olgu da silahlı eylemlerin düzeyindeki yükselme ve silahlı mücadelenin çapındaki büyümedir. Silahlı eylemlerin düzeyinin yükselmesi savaşta yeni bir aşamaya doğru gidildiğini göstermektedir ve yürütülen üç aylık mücadeleyle buna ulaşılmıştır. Bu durum ulusal kurtuluş mücadelesinde silahlı mücadelenin, savaşın pratikte ileri düzeyde uygulanmasının zorunluluğunu ve olanaklığını açıkça gösteririken bunun tersi de doğrudur. Artık ulusal kurtuluş mücadelemiz bütünüyle bir ulusal kurtuluş savaşı halini almıştır, her şeyin yaratıcısı ve geliştiricisi olan savaştır, her türlü kazanım savaşta kazanılan zaferle olmaktadır. Bu nedenle askeri sorunlar, silahlı mücadele ve savaş ulusal kurtuluş hareketinin esasını oluşturmaktadır ve bütün düşünsel ve pratik çabanın burada yoğunlaştırılması devrimci çalışma ve mücadelenin en temel görevidir. İçine girdiğimiz mücadele döneminin en belirgin ve temel özelliği budur. Newroz kampanyası bunun böyle olduğunu, ulusal kurtuluş hareketimizin gelişiminin bu düzeye ulaşmış bulunduğunu, hata ve yetersizliğin pratikte buna ulaşamamakta ve gereklerini yerine getirmemekte olduğunu açıkça göstermiştir.

1987 Newroz kampanyası, geçmişin bu konudaki hata ve yertersizliklerini aşan ve yeni dönemi parlak bir biçimde başlatan güçlü bir atılımdır. En zor koşullarda başarılan bu atılım, içinde bulunduğumuz dönemde başarıyla sürdürülecek ve Kongre kararları temelinde ulusal kurtuluş mücadelemiz yeni ve büyük bir gelişme dönemini yaşayacaktır.

Faşist Türk Sömürgeciliği Çaresizlik İçinde Çırpınıyor

Newroz kampanyası karşısında faşist-sömürgeci düşmanın içinde bulunduğu durumu görmek için geçtiğimiz üç ayda yayınlanan günlük gazetelere bakmak yeterlidir. Hareket ve mücadelenin kitlelerde uyandırdığı ilgi ve sempati nedeniyle gazetecilerin satış yapabilme arzularını ayırabilen herkes için bu durumu anlamak zor olmayacaktır. Öyle ki, Kürdistan'daki mücadele ve Kürdistan sorunu bütün gazete, dergi ve yazarların günlük uğraşı olmuştur. Herkes, kendine göre ve hizmet etttiği yapıya bağlı olarak bir şeyler yazmakta, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini bastırabilmek için çareler aramakta ve yolyöntem bulup önermeye çalışmaktadır. Ama çaresizlik bizzat sömürgeci basının kendisinde vardır. "Olumlu" yazsalar olmuyor, olumsuz yazsalar olmuyor, yorumsuz yazsalar yine olmuyor; ne yazsalar da kendilerinin ve

efendilerinin aleyhine işliyor. Bu nedenle sömürgeci basın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi karşısında yenilgiyi ve çaresizliği defalarca itiraf etmiş bulunuyor. Ve Kürdistan'daki gelişmeler karşısında çaresizliği ve çözümsüzlüğü bizzat sömürgeci basın da yaşıyor.

Newroz kampanyası karşısında faşist-sömürgeci rejimin durumunu her alanda birlikte ve askeri durum temelinde ele almak gerekir. Çünkü üç aydır yaşanan eylemlilik faşist sömürgeciliğin ajan-milis çetecilik biçimindeki özel savaş yöntemini de paramparça etmiş, işlemez kılmış ve yenilgiye uğratmıştır. Zira Türkiye'de her şeyin Kürdistan'da yürütülen sömürgeci özel savaşa göre şekillendiğini artık inkar eden ya da gizlemek isteyen kalmamıştır. Ekonomiden kültüre kadar her şey bir savaş düzenine göre olmakta, Kürdistan'da yürütülen savaşın durumuna ve savaş yöntemlerine göre şekillenmektedir.

Kürdistan'da yaşanan son gelişmeler Türkiye'deki devlet yapılanışının gerçek durumunu anlamak istemeyenlere de anlatacak kadar açık hale getirmiş, bizzat uygulayıcılarını itirafa zorlamıştır. Türk egemen sınıfının bizzat varlığı ve yüzlerce yıllık egemenliği gerçekte bir ordu varlığı ve savaş uygulamasıdır. Türk burjuvazisi böylesi bir güç olarak dünyaya gelmiş ve imparatorluğun elinde tuttuğu topraklar üzerindeki egemenliği koruyabilmek için, halkların ulusal ve demokratik başkaldırışlarını bastırabilmek için bir özel savaş gücü olarak burjuva rejimi şekillenmiştir. Bazıları, Türkiye'nin "ilk ulusal kurtuluş savaşı veren ülke" olduğunu söyler; bunu Türk burjuva egemenliğinin ulusal kurtuluş hareketlerini bastırmak amacıyla oluşan ilk özel savaş gücü olduğu biçiminde düzeltmek ve tamamlamak gerekir. Yoksa, "İttihat ve Terakki" gerçeği, kemalist hareket ve emperyalizmle yeni sömürgecilik ilişkileri içine ilk giren ülke olma gerçeği hiçbir zaman anlaşılmayacaktır. Emperyalizmle ilişkiler içinde Türk burjuva egemenliği, kendi geçmiş mirası üzerinde ve ABD'nin özel savaş yöntemleri temelinde tastamam bir özel savaş gücü olarak biçimlenmiştir. Muhalefetin zayıf olduğu dönemlerde, 50'lerde, 60'larda bu güç kendisini kısmen maskeleyebilmişse de, muhalefetin geliştiği dönemden itibaren maskesini indirmeye başlamış ve 12 Eylül'de maske tümden düşerek gerçek yüzü açığa çıkmıştır. Şimdi Kürdistan'da gelişen ulusal direniş savaşı karşısında bu güç tekrar başa dönmeye çalışmakta, özel savaş yöntemlerini peşpeşe ve büyük bir hızla uygulamaya koymakta, "beni var eden özelliklerimi şimdide ortaya koyarsam yine yaşam olanakları bulurum" mantığıyla hareket etmektedir. Ancak zaman ilerlemiş, durumlar değişmiştir; işler geçmişte olduğu gibi gitmemekte, sömürgeci özel savaş yöntemleri PKK önderliğindeki modern ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında bir bir yenilgiye uğramaktadır. İşte bu noktada bazılarının bir türlü anlayamadığı ya da anlamak istemediği şeyler olmaktadır. Küçük eylemler dev gibi bir savaş gücünü eritmekte, "küçük" bir güç "büyük" bir gücü adım adım yenilgiye uğratarak çaresizlik içinde çırpınır kılmaktadır.

Yakın geçmişi kısaca formüle etmek yararlı olacaktır. PKK'nin örgütsel bir güç olarak ortaya çıktığı ve ulusal kurtuluş uğruna pratik mücadelenin başladığı ilk dönem karşısında Türk burjuva yönetimi 12 Eylül'e gitmek ve maskeyi tümden atarak gerçek yüzüyle ortaya çıkmak zorunda kalmıştır. PKK daha o zamandan bu gerçeği dile getirdiğinde bazı kuşbeyinliler bunu çok değişik biçimlerde yorumlamak istemişlerdi, ancak bugün o dönemin en önde gelen burjuva politikacıları bu gerçeği bizzat ifade etmektedirler. 12 Eylül cuntası, basit özel savaş yöntemleriyle muhaliflerini altetme geleneğinden aldığı güçle, bazı değişiklikleri olsa da kendine bir program çıkarmış, ancak PKK direnciyle karşılaşınca, PKK'nin hazırlıkları ve ülkeye dönüş eylemiyle yüzyüze gelince gizliden sürdürdüğü "pişman ettirme, teslim alma" çabalarını tasfiyeci-provokatör bir çizgi olarak bu gelişmelere dayatmak istemiştir. 15 Ağustos devrimci atılımın bütün bu çabaları yerle bir etmesi karşısında, faşist Türk sömürgeciliği, görülmemiş bir hızla askeri harekatlara girişmiş, çoğu askeri özellik de taşıyan özel savaş yöntemlerini açık bir biçimde peşpeşe uygulamaya koyarak sömürgeci savaşını yoğunlaştırmıştır. Burdaki "hızlılık", bir yandan Türk sömürgeciliğinin karakterinin, inkarcılığının ve tahammülsüzlüğünün bir gereği olsa da, esas önemli etkenin özel savaş yöntemlerinin sert bir dirence çarpmış olması ve aynı hızlılıkla yenilgiye uğraması olduğunu belirtmek gerekir. Sıralarsak, ayaklanmaya karşı koyma, yıldırım savaşı (Güneş, Huzur, Son darbe vb. operasyonları), pişmanlık yasası, infaz yasası, psikolojik savaş, hiçbir ölçü tanımayan propaganda, kontrgerilla (özel vurucu timler), (tutuklama ve işkenceleri saymazsak) çeşitli biçimlerde yoğun göç ettirme, çok çeşitli ekonomik yöntemler, eğitim seferberliği, aşı kampanyası ve nihayet en çok umut bağlanan "köy koruculuğu (ajan-milis çetecilik)." Her türlü ekonomik, politik, askeri vb. yöntemle sonuç alamayınca ve ulusal kurtuluş kuvvetlerinin saldırıları karşısında ordusunun bile güvenliğini sağlayamayınca, çöküş içindeki orduyu korumak için köy koruculuğu! İşte şimdi bunlar da kendilerini bile koruyamıyorlar, Newroz atılımı karşısında yerle bir oldular ve pratiğin açıkça gösterdiği bu durum en yetkili ağızlarca da itiraf ediliyor, o halde faşist-sömürgeci rejim nasıl korunacak? İşte çaresizlik içinde çırpınma burada çok daha gözle görülür bir tarzda ortaya çıkıyor.

1987 Newroz kampanyası, daha önce önemli ölçüde yıpratılmış olan ajan-milis çeteciliğe vurduğu darbelerle paramparça etmiş ve işlemez kılmıştır. Faşist Türk sömürgeciliğinin özel savaşının en çok umut bağlanan yönteminin bu duruma düşmesi, onu ciddi çıkmazlar içine sokmuş ve yaşanan mevcut politik ortamı yaratmıştır. Bu gelişmeler karşısında Türk burjuvazisi yöntem ve araç arayışında o kadar derinleşmişki, işi "kanatlı tanklar", "insan ısısıyla uyarılıp haber veren araçlar" vb. arayışına kadar vardırmıştır. Ve yeni bir yöntem olarak, kendi tarihinde başka hiçbir yerde görülmeyen toptan sürgün yöntemini, Kürt halkını tümüyle Kürdistan'dan çıkararak **soykırıma** uğratma, **imha etme** hedefini planlamaktadır.

Bazıları buna "Kürtleri batıya, Türkleri doğuya yerleştirme" diyorlar. Türk burjuvazisi onlarca yıldan beri birçok yöntemle zaten bunu yapmaya çalışıyordu ve GAP, vb. ile bunu zaten yoğunlaştırmıştı. İktidara yürüdüğü yıllarda ise Türk halkının bilinçsizliğinden ve Kürt gericiliğinden de yararlanarak Ermeni, vb. halkları tümden, Kürtleri, vb. halkları da kısmen sürgün etmiş, bunları vahşi bir katliamla birlikte uygulamıştı. Bu durum, dünyanın başka bir yerinde şimdiye kadar pek görülmemiş bir uygulamaydı. Anlaşılan Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesinin gelişimi karşısında Türk burjuvazisi bu alanda da başa dönmek, geçmişte uygulamış olduğunu şimdi de geliştirilmiş bir özel savaş yöntemi olarak uygulamak istemektedir. Ama zaman ilerlemiş, koşullar çok değişmiştir, geçmişte olan birçok şey şimdi zıddına dönüşmüştür. Artık kendisi köhnemiş bir güçtür, Türk halkı eskisi kadar bilinçsiz değildir, Kürt gericiliği zorla ayakta tutulan çok cılız bir varlıktır ve en önemli olarak da Kürdistan halkının örgütlü devrimci bir önderliği ve modern bir ulusal kurtuluş mücadelesi vardır. Bu koşullarda Türk burjuvazisi geçmişte yaptığını aynen ve başarıyla yapamayacaktır. Kürt halkının toptan sürgün ve katliam yöntemleriyle ulusal imhaya uğratılması gerçekleştirilmeyecektir. Bu durumda halkın büyük bir tepkisi daha şimdiden gelişmiştir ve kitleler de ulusal kurtuluş mücadelesine yönelim ve daha aktif katılım hızla gerçekleşmektedir. Sömürgeci özel savaşın bu yönteminin halkın geniş direnciyle karşılaşacağı ve ulusal kurtuluşta ordulaşan kitlelerin yoğun mücadelesiyle yenilgiye uğratılacağı açıktır.

Faşist-sömürgeci özel savaşın son sürgün ve katliam yönteminin daha değişik ve geniş anlamları da vadır. Dikkat edilirse şimdiye kadar uygulanmaya çalışılan özel savaş yöntemleri çoğunlukla öncü devrimci gücün imhasını ve ulusal kurtuluşa katılma durumunda olan güçlerin etkisiz kılınmasını hedefliyordu. Ama Kürt halkının toptan sürgün edilmek istenmesi yöntemi böyle değildir, bunun hedefi halk içinde sadece bir kesimdeğil, halkın ve ulusun tümüdür, bu nedenle sorun şimdiye kadar mücadeleye katılmış olanı ve olmayanıyla tüm halkın sorunudur, böylece ulusal kurtuluş hareketiyle mücadelede tüm halk karşıya alınmakta, herkes ulusal kurtuluşun bir gücü olarak görülmekte ve doğrudan mücadele içine sokulmaktadır. Bunun faşist-sömürgeci rejim için yararlı mı, zararlı mı olduğu fazla belli değildir, ama o çaresizdir, ne olursa olsun bir şeylere girişmek zorundadır. Bu durum, halka karşı dayatılan sürgün politikası, ulusal kurtuluş hareketinin tüm halka mal olduğunun, halkın tümüne yakın bir kesimince destekendiğinin ve halk toptan imha edilmedikçe yok edelemez bir hareket haline geldiğinin en açık ve somut bir göstergesidir. Düşmanın böyle pratik itiraflar yapmakta olduğu bir ortamda, bazı propagandacıların hala "hareketin halktan destek görmediğini" söylemlerinin en açık bir yalan olduğu ortada değil midir?

Sürgün politikası, eğer uygulanabilirse, çok pahalıya da malolsa sömürgecilik için belki biraz ömrü uzatma alanı olabilir. Ama bunun tersinin gerçekleşmesi olasılığı çok daha güçlüdür. Bu durumda en geniş halk kitleleri doğrudan aktif mücadele içine girecek, bu da faşist-sömürgeci rejimin sonu olacaktır. Aslında uygulanmak istenen bu son yöntemin çapı bu kadar geniş, riski bu denli fazladır. Fakat her alandaki başarısızlıklar, yenilen darbeler, özel savaş yöntemlerinin bir bir boşa çıkarılması faşist Türk sömürgeciliğini öyle çaresizlikler içine sokmuştur ki artık en büyük riskler içine girmekten ve en tehlikeli maceralara atılmaktan geri duramamaktadır. İşte bu durum, yaşanan bu gelişmeler faşist-sömürgeci politikaları tümden işlemez kılmakta, iç ve dış politikada tam bir çözülme ortaya çıkmaktadır.

Ajan-milis çeteciliği dağıtan Newroz kampanyası, faşist-sömürgeci özel savaşın en güvenilir bir yöntemini boşa çıkararak faşist Türk sömürgeciliğine güçlü bir politik-askeri darbe vurmuş, onu ciddi bir çaresizlik ve arayışlar içine sokmuştur. Çeteciliğin dağılması ve çaresizlik içinde sürgün vb. politikalara sarılınması Türkiye'nin iç politik yapısında önemli gelişmelere yol açmaktadır. Newroz kampanyası karşısında 12 Eylül rejiminin etkinliği tümden silinmiş, Evren-Özal kliğinin başarısızlığı ve yenilgisi herkesçe kabul edilir olmuştur. Bu durumu, "istifayı düşündüğünü" söyleyerek bizzat faşist şef Evren de itiraf etmek zorunda kalmıştır. Evren-Özal yönetiminin içine düştüğü bu durum karşısında tekrar Ecevitler, Demireller öne çıkarılmaya çalışılmakta, Türk burjuvazisi politika ve politikacı üretmemektedir Bu güçler, "bölücülüğü önleyemedikleri için kendilerinin suçlanamayacaklarını" belirterek yeniden politik etkinlik içine girmek istemektedirler. Hatta daha da ileri giderek, Kürdistan sorununa karşı yeni çareler önermekte, Ecevit bile "Kürt sorununun" hiç olmazsa adının konmasının ve tartışılmasının "olumlu" ve "ileri" bir gelişme olduğunu belirtmektedir. Çünkü Türkiye'de geçen üç ayda en çok konuşulup yazılan husus "Kürt sorunu" ve ulusal kurtuluş hareketinin nasıl bastırılabileceği konusudur. Newroz kampanyası Türkiye ortamını öyle etkilemiştir ki, onlarca yılın tabusu ve bu denli yasak, baskı bir anda tuzbuz olup gitmiştir, gitmek zorunda kalmıştır. Sorun üzerinde bu denli yoğun durulması ve Ecevit gibilerin bile "Kürt sorunu" diyerek ortaya çıkması nasıl gelişmeler doğuracaktır? Bir kere yazılan şeyler bütünüyle sorunun bastırılması, ezilmesi üzerinde toplanmakta, yönetimin uygulamaları esasta onaylanarak bunun biraz düzeltilmesi ve daha yeni yöntemlerle geliştirilmesi istenmektedir. Bunların lideri olmak isteyen Ecevit ise, Kürt işbirlikçileriyle geçmişten beri var olan suç ortaklığını birkaç sözle yenileyerek yaşam bulmaya çalışmaktadır. Yeni yöntemler bulmak ve uygulamaya koymak ise bütünüyle rejimin durumuna bağlıdır, olanlar zaten yapılmakta, kişiler sadece bunun figüranı olmaktadırlar.

Faşist-sömürgeci rejim ciddi bir çıkmaz ve yönetim bunalımı içindedir. Evren-Özal kliği tümden iflas etmiştir ve bunların yerine konacak yenileri bulunamamaktadır. Daha 1970'lerde birer siyasal ceset haline gelmiş olan Demirellerin, Ecevitlerin 1980'lerin sonunda ve 1990'lardan yapabilecek bir şeylerinin olmadığını hemen herkes bilmektedir. Kaldı ki Evren-Özal yönetimi Türkiye'de sıradan bir yönetim değildir, Türk burjuva düzeninin gelinen aşamada yaratabildiği siyasal rejimin ta kendisidir. Evren-Özal yönetiminin çıkmazı ve yenilgisi sadece bazı politikaların değil, askeri-sivil rejimin toptan yenilgisidir, iflasıdır. Bu nedenle, rejim tümden yıkılma noktasına gelmiştir demek en doğrusudur. Yaşadığımız aylar ve yıllarda rejimin bu durumu sürecek ve onu yıkabilecekler ortaya çıktığı zaman ise yok olup gidecektir.

Faşist-sömürgeci rejimin bu durumunu uluslararası alanda da görmek mümkündür. Newroz kampanyasının yarattığı politik ortam onu çepeçevre kuşatmış, tüm politikalarını işlemez kılmış, birçok güçle savaşır hale getirmiştir. Ama artık durumu açığa çıkmış faşist ordunun kaba gürültülü tehditleri de kimseyi ürkütememektedir. Tam bir fiyasko olan son Güney Kürdistan saldırısı karşısında sesler daha gür çıkmış ve rejim birçok güç tarafından ciddi biçimlerde uyarılmıştır. Bugün faşist-sömürgeci rejim tüm komşularıyla savaş hali durumundadır, müttefiklerinden bile gereken ilgi ve desteği görememektedir, ABD emperyalizmi elinde kukla bir güç olma karekteri bugün herkes tarafından çok daha iyi görülmektedir. Ve bütün bunlar hızla gelişen ve netleşen olgulardır. Bazıları ortaya çıkıp, dış savaşları kastederek "Türkiye maceralara sürüklenmemelidir" diyor, bazı yöneticiler de buna teminat veriyor. Ama elde değil ki, bunlar politikanın bir gereği olarak ortaya çıkıyorlar ve çaresiz, çözümsüz politikaların varacağı sonuç da sonu belirsiz maceralar oluyor. ABD'nin elinde bir jandarma olarak hareket eden Türk faşizmi her zaman sonu hüsran olacak maceralar içine girmeye hazır bulunuyor.

Bütün bunlar, yeni bir dönemin henüz başlangıcı olan Newroz kampanyasının ortaya çıkardığı sonuçlarıdır. Böyle güçlü bir adımla gelişecek olan ulusal kurtuluş hareketimiz, bu yeni dönemde faşist-sömürgeci rejimin tüm politikalarını bir bir yenilgiye uğratarak onu yıkıma götürecektir.

Tasfiyecilik ve Teslimiyetçilik Can Çekişiyor

Newroz kampanyasının yarattığı gelişmeler karşısında bir de kendisine "sol", "devrimci", "yurtsever" diyen, fakat gerçekte

işbirlikçi-teslimiyetçi ve tasfiyeci olan güçlerin durumuna bakalım. Ve bunların durumunu bazı pratik tutum ve davranışlarıyla irdeleyelim.

Bu güçlerin genelde devrimci, yurtsever mücadeleye yaklaşımları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısındaki tutumları, PKK'ye karşı tavırları ve bugüne kadar geldikleri nokta bilinmektedir. Özellikle 15 Ağustos devrimci atılımı karşısında takındıkları tutum devrimci direniş mücadelesine nasıl faşist-sömürgeciliğe yol gösterircesine saldırdıkları açıkça bilinen bir gerçektir. Bu tutumları onları en kötü bir inkarcılığa, en gerici birlikler oluşturmaya ve Avrupa ülkelerinde birer kaçkın, uşak, işbirlikçi mihrak haline düşmeye götürmüştür. Ama Newroz kampanyasının yarattığı gelişmeler ortamında bu durum emperyalist devletlerin polis örgütlerinin birer basit muhbiri olmaya kadar vardırılmıştır.

1987 Kış ve Bahar Kampanyasının pratik gelişimi karşısında bu güçlerin durumunu görelim. PKK militanları akılalmaz doğa zorluklarını, güçlükleri aşarak, metreleri bulan kar altında faşist-sömürgecilere ve uşaklarına şimdiye kadar görmedikleri darbeleri vuruyorlar, dünya bu gelişmelerle ve Kürdistan'da gerçekleştirilen gerilla eylemleriyle ilgileniyor, ama bu güçlerde ses yok, dut yemiş bülbül gibi ağızlarında "çıt" bile çıkmıyor. Tabanları tarafından iyice zorlananlar, kenarda köşede "Kürdistan'da mücadele eden militanları destekliyoruz, ama PKK'nin dışardaki tutumu şöyle, böyle..." diye yazıyorlar. Bununla da sözde politika yaptıklarını sanıyorlar. Sanki her alanda yürütülen mücadele merkezi bir hareket değilmiş gibi, basit bir köylü kurnazlığıyla PKK kitlesine hoş görünmeye ya da esas olarak kendi tabanlarının rahatsızlıklarını gidermeye çalışıyorlar. Faşist Türk ordusu kış koşullarına rağmen, Kürdistan'a yeni birlikler gönderiyor, tanklar sevkediyor, uçak ve helikopterler kaldırıyor, başta Hakkari, Siirt ve Mardin olmak üzere Kürdistan'ın her alanında yeni yeni operasyonlara girişiyor, yüzlerce yurtseveri tutukluyor, işkencede katlediyor, evleri-köyleri yakıyor, fakat bu güçlerde yine ses yok, ya da çok cılız bir biçimde adı konmamış güçler üzerine ordu gidiyor diyerek işler geçiştiriliyor. Ama giderek devrimci eylemler çoğalıyor, büyüyor, Kürdistan'da savaş kızışıyor, ajan-milis çetecilik yediği darbelerle dağılıyor, faşist ordu bütün çabalarına rağmen gerillaya ulaşamıyor, darbe vuramıyor ve içine düştüğü zor durumu biraz giderebilmek için operasyonun ucunu Güney Kürdistan'a kadar uzatıyor, sınır üzerindeki köylerimizi bombalıyor ve yurtsever halkımızı katlediyor. Faşist Türk sömürgeciliğinin vahşeti bugün tüm Kürdistan parçalarına kadar genişlemiş bulunuyor. Ama burada ilginç olan Türkiye'nin tasfiyeci solu ile uşak teslimiyetçi Kürt işbirlikçilerinin tutumudur. Sanki Kürdistan'da daha önce faşist Türk ordusu ve barbar zulmü uygulamıyormuş gibi suspus olan bu güçler, bu son olay karşısında, faşist ordunun bir hava filosunun Güney'e yönelik yarım saatlik bombardımanı karşısında avazları çıktığı kadar bağırıyorlar, yazıp çiziyorlar; Kürdistan'daki vahşeten, Türk ordusunun Güney Kürdistan'a yönelik işgalinden, bilmem hangi partinin nasıl bir sorumluluğun yaptığı açıklamalardan, Güney'deki peşmerge kuvvetlerinin gösterdikleri dirençten, vb.,vb. söz edip duruyorlar. Yanlış anlaşılmasın, bütün bunlar çok iyi ve daha da geliştirilmelidir, biz bundan yanayız. Ama ortada çok sinsi ve açık bir saptırma vardır, bu saptırma düzeltilmedikçe bu güçlerin yazıp çizdikleri şeyler hiçbir değer taşımayacak ve en kötü inkarcılar, Kürt egemen sınıfının hizmetçileri ve uzantıları olmaktan kurtulamayacaklardır.

Burada kamuoyunca çok açık bilinen şu gerçeklerin bir kez daha belirtilmesi ve mevcut güçlerin durumlarının bu çerçevede değerlendirilmesi gerekir. Acaba Kuzey-Batı Kürdistan faşist Türk ordusunun işgali altında değil midir? Neden Güney Kürdistan'a yönelik işgal eğilimine karşı bu denli bağırılıyor da, Kuzey-Batı Kürdistan'dakine ses bile çıkarılmıyor? Neden Güney'e yönelik yarım saatlik vahşete karşı çıkılıyor da Kuzey-Batı'da her dakika uygulanan vahşete karşı bir şey söylenmiyor? Faşist Türk ordusuna karşı mücadele Güney'de mi veriliyor yoksa Kuzey'de mi? Türk ordusunu en aşağılık çılgınlıklara götüren peşmerge direnci Güney'de mi dir, yoksa Kuzey'de mi? Acaba faşist orduyu Güney'e saldırmaya götüren mücadeleyi kim veriyor? Boy boy resimleri yayınlanan, demeçleri açıklanan örgütler ve örgüt liderleri Türk rejimine karşı mücadele mi ediyorlar, yoksa onunla işbirliği mi kuruyorlar? Neden gerçekler olduğu gibi söylenemiyor da, bu denli inkarcı davranılıyor? Bu tutum, sahiplerini Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında nasıl bir konum içine sokuyor? vb., vb.

Örneğin, sözkonusu ettiğimiz dönemde ortaya çıkan faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkını toptan sürgün etme planını ele alalım. TKP'sinden diğerlerine kadar bütün güçler "sürgün uygulaması durdurulmalıdır' diye yazıyorlar. Ama bu uygulama nasıl durdurulacak, bunu kim durduracak? Politikanın sahibi faşist Türk sömürgeciliği mi, yoksa Kürdistan halkı mı? Eğer Kürdistan halkı durduracaksa bunu nasıl yapacak? Faşist-sömürgeci rejim hangi gelişme sonucunda, neye ve kime karşı bu politikayı gündeme getirmektedir? Bununla neyi ve kimi önlemek, ezmek istemektedir? Açık ki, tüm bu konularda tek bir söz bile yok. Bu mantıkta kendinin iş yapması ve halka iş yaptırılması diye bir şey yok, sadece burjuvaziye yakarış vardır. Devam edelim. Halk bu politikayı, yani sürgünleri durdurmak isterse mücadele etmesi gerekir, çünkü başka türlü olmaz. Ama politikayı ordu uyguluyor, bunu savaşla yapıyor, o zaman halkın da savaş yapması gerekmez mi? Silahlanıp dağa çıkması, yani "eşkiya" olması, "eşkiyayla" birleşmesi gerekmez mi? Ve bütün bunlar şimdi büyük ölçüde gerçekleşiyor. Burada sormak gerekiyor: Kendisine "sol"um diyen Türkiyeli çevreler bu noktada neyi ve kimi destekleyeceklerdir? Yoksa yine 1920'lerde, 25'lerde, 38'lerde olduğu gibi M. Kemal'le birlikte "eşkiyayı bastırmaya" mı çıkacaklardır? Yukardaki mantığın bundan başka bir şeye kişiyi götürmeyeceği açıktır. İşin ilginç bazı yönleri daha var. Durumu belirttiğimiz gibi olan güçler, Kürdistan'daki gelişmeler karşısında "birlikten", "ilgili güçlerle her türlü ilişki ve görüşmeye açık olduklarından" söz ediyorlar. Acaba hangi güçle ve ne için, nasıl bir birlik, ilişki ve görüşmedir bu? Bunu yazanların Kürdistan'la ne ilişkileri var ki, kendileri Kürdistan'da neyi temsil ediyorlar ki, bir de başkalarını Kürdistan adına ilişki ve görüşmeye çağırıyorlar? Halk içinde böyle kendini tanımazlıkları tanımlamak için "yarım yumurtayla eğlence düzenlemek" diye bir söz söylenir; ellerinde "yarım yumurtaları" bile olmayan bu güçlerin, sadece Türkiye'de değil, Kürdistan halkına bile önderlik etme iddiasında olmalarına acaba ne denir?

Söylenecekler bitmedi, biraz daha var. Kürdistan'da böyle şiddetli bir mücadelenin yaşandığı ve böyle önemli gelişmelerin olduğu bir ortamda, kendilerinin Kürdistan örgütü olduklarını söyleyen ve fakat Kürdistan'da bir şeyleri kalmadığı için Avrupalara taşınmış olan işbirlikçi-uşak takımının, ÖY, DDKD, Rizgari, vb.' lerinin Avrupalarda yaptıklarına da kısaca bakalım. İşte pratik yaşamdan birkaç örnek: Kendilerinin Rızgari ve Ala Rızgarici olduklarını söyleyen 8-10 kişilik bir grup, Danimarka yönetiminin mültecilere eşit haklar vermesi için on günden fazla açlık grevi yapıyor. Bu güçlerin, halkı ve Kürdistan değerlerini sömürmekten başka hiçbir anlamı olmayan geceleri devlet radyolarının anonsuyla propaganda ediliyor. Kendi istemleri üzerine Avrupa devletlerinin polisi koruyuculuğunda geziyorlar, gece, vb. düzenliyorlar. ÖY'nun "Hollan'da Newroz Gecesi"nin açılış konuşmasını, yapılan yerin belediye başkanı yapıyor. ERNK kitlesinin Duisburg'da düzenlediği Newroz gecesini polis engellemek istiyor, gerekçe olarak olay çıkacağı konusunda "bazı Kürt gruplarının ihbarda bulunduğunu" söylüyor. Kürdistan'da savaş koşullarının olmadığını söyleyen bu hain takımının kurşunlarıyla Münih'de bir ERNK savaşçısı katlediliyor. Palme'nin öldürülmesi nedeniyle İsveç polisini ERNK taraftarları üzerine yönelten bilgileri bu güçlerin verdiği, iddia ettiği ortaya çıkıyor vb. vb. Peki bütün bunlar nedir ve ne anlama gelir? Bu durumun, işbirlikçilikten de öte, emperyalist devletlerin polis örgütlerinin birer basit ve adi muhbirleri durumuna düşmek olduğu açık değil midir? Bu durum ölüm döşeğindeki can çekişmeden başka bir şey olabilir mi? Acaba çeşitli sosyal-demokrat çevrelerden Ecevitlere ve her türlü polis örgütlerine kadar uzanan güçlerin o her türlü yardımları bunları yaşatmaya yetecek midir? Avrupa sosyal-demokrasisi böyle mi politika yapacak, bunlarla mı politik güç olarak varlık gösterecek?

Eş zamanlı olması nedeniyle bu güçlerin durumunu başka şeylerle genişletmek de mümkündür. Faşist Türk ordusu "çete olacaksınız" diye çağrı yapıyor, Kuzey-Batı Kürdistan'daki ağalar sıraya dizilip silahlanarak PKK üzerine yürüyor. Türk devleti "sınır güvenliğini sağlayın" diye çağrı yapıyor, KDP sınır üzerinde karakollar kurarak PKK militanlarının hareketini engellemeye çalışıyor. Bunlar da Avrupalarda ulusal kurtuluş hareketinin uluslararası ilişkilerini engelleyebilmek için her türlü ihbarcılıktan silahlı saldırganlığa kadar güçlerinin yettiği her şeyi yapmaya çalışıyor. Peki yapılan bu şeylerin Kürdistan halkı ve ulusal kurtuluş mücadelesi açısından farkı nedir? Bunlar bir bütünün değişik alan ve ortamlardaki tutumları değil midir?

Açık ki, hem Türkiye'nin tasfiyeci solu, hem de Kürt egemen sınıfının işbirlikçiliği, teslimiyetçiliği için varılan nokta can çekişmedir, sonuçsuzluktur; saldırganlık bunun verdiği canhavliyle olmaktadır. Dünyanın en vahşi rejimi olan barbar Tük faşizmine her türlü engeli aşarak yıkıcı darbeler vuran, Kürdistan ve Türkiye halklarının tek umudu haline gelen bir harekete ve mücadeleye karşı böyle inkarcı, saptırıcı ve saldırgan davranan bu güçler dünyanın en sefil yaratıklarıdırlar ve hakkettikleri sona gitmekten kurtulamayacaklardır. Yurtsever ve devrimci tutumun bu güçlere karşı açık tavır almaktan geçtiğini bugün çok daha iyi anlamakta olan halk kitleleri bunlara gereken dersi vermektedir ve sonuna kadar da verecektir.

Kürdistan'daki Direniş Türkiye'de Olumlu Yankı Uyandırıyor

Elbette ki Newroz kampanyasının etkisi sadece bu güçlerle sınırlı değildir. Kürdistan'da durmaksızın ve sürekli gelişen direnişin geçtiğimiz dönemde Türk faşizmine vurduğu darbelerinin emekçi halk kitleleri üzerindeki etkisi de büyük olmuştur. Özellikle son Newroz kampanyası Türk halkının dikkatini Kürdistan'da gelişen mücadele üzerinde daha çok toplamış, kitleler içinde bu mücadeleyi daha yakından tanıma ve anlama yönelimi, ilgi ve sempati gelişmiş ve belli bir eylemlilik uc vermeye başlamıştır. Belli ki halkın çıkarlarını gerçekten temsil eden ve gelişecek olan budur.

Türkiye'de kitlelerin eylemliliğini engelleyen ve gelişen muazzam devrimci potansiyeli hareketsiz kılıp çürüten önemli etkenler vardır. Her şeyden önce kitleleri aydınlatan, onlara yol gösteren, onları örgütleyip mücadeleye seferber eden örgütlü bir devrimci önderlik yoktur. Bu durum Türkiye halkını dünyanın en vahşi rejimi olan faşist diktatörlük altında mücadelesiz yaşatan en önemli etkendir. Bilinçsiz ve eğitimsiz olan, gerçekleri göremeyen kitleler, en vahşi zulme ve en ağır sömürüye karşı çaresizlik içinde kalıp mücadele edememekte, bu durum önemli toplumsal ve ruhsal bunalıma, çöküntüye yol açmaktadır. Günlük haberler bunların binbir çeşit örneğiyle doludur. Faşist rejim, yarattığı ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel yapıyla toplumu sürekli bir cendere içinde tutmakta, kendi yaşamını toplumsal bunalım, çöküntü ve çürümede görmektedir. Öyleki insanlar yaşamından habersiz, her şeyi adeta kabul eder ve çıkarlarını savunamaz bir hale getirilmiştir. Buna bir de en şoven faşist milliyetçi propaganda eklenince, Kürdistan'da yürütülen devrimci mücadeleyi anlamak Türkiye insanı için gerçekten çok zor olmaktadır.

Elbette burada tasfiyeci-teslimiyetçi sol'un ve kendisine "demokrat" diyen çok sayıda uşak aydının rolünü ve çabalarını da belirtmek gerekir. Bunlar da adeta birbirleriyle yarışırcasına toplumu zehirlemeye çalışmakta, kendi çöküntülerini ve uşaklıklarını tüm topluma mal etmek istemekte, kendileriyle birlikte toplumu da çürütmek için çaba harcamaktadırlar. Halkı demokratik ve kardeşlik düşünceleriyle eğitmek bir yana, en ince şoven milliyetçi düşüncelerle, en adi yalan ve en kaba tutumlarla halk içinde düşmanlık eğilimlerini geliştirmekte, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hakkında kitleleri yanıltmaya çalışmaktadırlar.

Bütün bunların kıskacı altında bulunan halk kitlelerinin gerçeği görebilmesinin, Kürdistan'daki gelişmeleri anlayabilmesinin ve mücadeleye yönelebilmesinin çok zor olacağı açıktır. Ama Newroz kampanyası bu durumu belli ölçüde kırmıştır. Hareketin güçlü etkisi tüm Türkiye toplumunu sarmış, aylarca süren tartışma ortamı içinde insanlar doğruyu kavramak ve kendilerini teprendirmemek isteyen düşüncelerden kurtulmak için daha çok çaba harcar, araştırır olmuştur. Elbette bundan faşizmin yıllardır sürdürdüğü yalan, demagojinin iflas etmesinin, yedi yıllık pratik içinde faşizmin ve sahte sol'un daha iyi tanınmasının da payı vardır. Bu durum akılalmaz boyutlarda seyreden pahalılık, işsizlik ve yoklukla birleşince çeşitli halk kesimlerinin faşist diktatörlüğe karşı mücadelelerinin ilk kıvılcımları ortaya çıkmaya başlamıştır. Faşizmin bütün tedbirlerine rağmen geçtiğimiz dönemde öğrencilerin örgütlenmesinde, protesto yürüyüşü ve benzeri eylemlere küçük çaplı da olsa yönelmesinde belli bir atılım görülmüştür. Çoğu ajan olan sarı sendikacılığın engelleyici bütün çabalarına rağmen birçok işyerinde haftalarca ve aylarca süren işçi grevleri gerçekleşmiştir. Bugün bu iki eğilim de önemli bir gelişme yönelimi göstermektedir. Öğrenci ve aydın kesimi içinde, özellikle Kürdistan'da yükselen devrimci direniş mücadelesi çerçevesinde devrim sorunlarının tartışılması, araştırılması belli boyutlarda sürmektedir. Çok sayıda işyerinde yüzbinlerce işçi, çeşitli haklarını korumak ve elde etmek amacıyla da olsa grev hazırlığı içinde bulunmaktadır. Bunlar, olması gerekene göre zayıf da olsa önemli gelişmelerdir ve Kürdistan'daki direnişin de etkisiyle önümüzdeki dönemde önemli ölçüde gelişeceğe benzemektedir.

Henüz zayıf, örgütsüz ve yetersiz de olsa Türkiye'de faşizme karşı mücadeleye ve bunun Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle yakın dayanışma içinde geliştirilmesine yönelik olumlu yaklaşım belirtilerinden de burada sözetmek gerekir. Kürdistan'da gelişen mücadele ger-

çeği kendisini Türkiye aydınları içinde kabul ettirmeye başlamış, faşizme karşı doğru demokratik ve devrimci çizgi arayışı içine birçok gücü sokmuştur. Önümüzdeki dönemde, Kürdistan'daki gelişmelere bağlı olarak ve onun yakın desteğiyle bu yönelimin de gelişeceği açıktır.

Türkiye'de faşizmin ve tasfiyeciliğin ömrü artık dolmuştur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişen yeni atılımı Türkiye'de hem bilinçli hareketin, hem de kitle mücadelesinin gelişimi için daha elverişli ortam yaratacak, daha çok destek sunacak ve bu temelde gelişen mücadele faşizmin ve tasfiyeciliğin işini birlikte bitirecektir.

Uluslararası Alanda Kürdistan Sorununa İlgi Artıyor

Newroz kampanyası Kürdistan sorununu uluslararası alanda yeniden gündemleştirmiş, uluslararası politikanın gündemine daha ileri boyutlarda sokmuştur. Öyleki, sorun üzerine görüş belirtmeyen yayın, politikacı, yönetim kalmamış ve bu durum aylarca devam etmiştir. Çeşitli güçlerin kendi anlayış ve çıkarları doğrultusunda daha aktif tutumlar içine girdiği bu gelişmeler ortamında faşist-sömürgeci rejim büyük ölçüde teşhir ve tecrite uğramıştır. Bu durum, Kürdistan ulusal sorununa ilgi ve sempatinin arttığının en açık göstergesidir. Bunun günlük gazetelerin haber ve yorumlarında, çeşitli radyo yayınlarında ve sorunun Avrupa Parlamentosu gibi çeşitli uluslararası kuruluşlarda daha kapsamlı bir düzeyde gündemleştirilmiş olmasında görmek mümkündür.

Newroz kampanyasının yarattığı gelişmelerin uluslararası alandaki yankısından sözederken en başta Ortadoğu'daki etkisine bakmak gerekir. 1987 kışında ve baharına girdiğimiz bu ayda yaşanan gelişmeler, zaten önemli bir bölgesel güç olma yolunda ilerleyen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini, bölgesel durumu daha çok etkiler ve hareketin bölgesel aktivitesini daha çok artırır bir konuma getirmiş, bölgedeki güçler ilişkisini daha gerçekçi hale sokmada önemli açıklıklar ortaya çıkarmıştır. Bu durumu Türk faşizminin Irak, İran, Suriye ve İsrail ile olan ilişkilerinde görmek mümkündür. Türkiye'nin İsrail ile olan ilişkilerinin çok daha ileri boyutlarda geliştirilmesi gerektiğini ve İsrailvari bir savaş çizgisi izlemek zorunda olduğunu yazan faşist gazete yazarları, şimdiye kadar gizli yapılan ya da gizlenmeye çalışılan gerçeği açığa vurmuşlar, Türk faşizminin yıllardır sürdürmeye çalıştığı "İslam ülkeleriyle ilişkiler" ve "Arap dostluğu" politikalarının nasıl bir aldatmaca olduğunu ortaya koymuşlardır. Saddam rejimine karşı yürütülen mücadeleye önemli oranda güç katan ve Türkiye-Irak ilişkilerinin karakterini daha çok ortaya çıkaran Newroz kampanyası, Türk faşizminin Suriye ve İran'la olan ilişkilerinin özelliğini de, esas olarak bu ülkelere karşı nasıl bir düşmanlık içinde olduğunu da apaçık etmiştir. Bu durum, Türk faşizminin bölgeden daha çok tecritini getirirken, bölgesel güçler arasında daha anlamlı ilişkiler kurulmasının zeminini de geliştirmiştir.

Newroz kampanyası faşist-sömürgeci rejimin bünyesinde yarattığı panik, şaşkınlık ve çaresizliğin bir benzerini de onun emperyalist efendilerinin, ABD, İngiltere, Almanya gibi yönetimlerin bünyesinde yaratmıştır. Gelişmeler karşısında telaşa kapılan bu güçler, Türk faşizmini yaşatabilmek için, ona yaptıkları ekonomik, politik ve askeri yardımın dozajını artırmaya, bunların önündeki engelleri temizlemeye ve Türk politikasının çıkmazına çözüm aramaya koyulmuşlardır. Ancak bu güçler şunu çok iyi bilmelidirler ki, ne yaparlarsa yapsınlar, halkların kasabı haline gelmiş ve köhnemiş bu yapıyı yaşatmaya güçleri yetmeyecektir. Ve halkımızın katliamına ellerini bulaştıranlar yaptıklarının cezasını zafer kazanan mücadelemizden çekeceklerdir.

Emperyalist kamp içinde daha çok telaşlanan bir kesim de bazı sosyal-demokrat çevreler olmuştur. Özellikle İsveç komplosunun boşa çıkmasıyla kış taarruzumuzun peşpeşe gelişmesi bu tür çevreleri şiddetli bir telaş ve panik içine sokmuştur. Bu güçler, gelişmeler karşısında beslemeleri olan hain-uşak takımını eriyip yok olacağını anlayınca birçok manevralara yönelmişler, tüm güçleriyle bu takımı ayakta tutma çabası içine girmişler ve ulusal kurtuluş hareketimize karşı düşmanca uygulamalarını artırmışlardır. Ancak bu güçler şunu çok iyi bilmelidirler ki, kendi halklarına bile hiç bir yararı olmayan, tersine ulusal kurtuluş hareketine karşı savaşmaktan geri durmayan bu muhbir ekibiyle hiçbir yere varılamaz, bunlar insanı olumlu hiçbir yere götüremez. Bu nedenle, kendilerinden Ecevitlere kadar örülmeye çalışılan ve bir avuç ihbarcı takımıyla ulusal kurtuluşa karşı alternatifler hazırlayacağını sanan anlayış ve çabalar boşunadır. Bu biçimde Kürdistan halkına ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yapılan düşmanlık sahiplerinden başka kimseye zarar vermez. Halkımıza ve hareketimize karşı içinde bulunulan düşmanlıktan vazgeçilmelidir. Bağımsızlık ve özgürlük, tüm halkların olduğu gibi halkımızın da en demokratik ve en meşru hakkıdır, kendisinin gerçekten demokrat olduğunu söyleyenlere bu hakkı tanımak ve buna destek olmak düşer. Halkımıza düşmanlık yapanlar ise bu en haklı dava karşısında yaptıklarının cezasını mutlaka çekerler.

Bunlar yanında Avrupa'nın çeşitli demokrat ve ilerici kişi ve kurumlarının mücadelemize yakın ilgi duyduklarını, çeşitli kuruluş ve organlarda bu sempatiyi açıkça dile getirdiklerini ve faşist Türk sömürgeciliğinin barbarlıklarını şiddetle protesto ettiklerini belirtmek gerekir. Halkımız ve mücadelemiz gerçek dostlarını yaratmakta ve ilerici insanlığı da bu yapı temsil etmektedir.

Newroz kampanyasının yarattığı gelişmeler, sosyalist sistemin çeşitli basın-yayın organlarına geniş olarak yansımış, Türk faşizmini kınayan ve halkımızın ulusal kutuluş mücadelesinin haklılığını belirten açıklamalar yapılmıştır. Henüz az da olsa, bu tutumu çeşitli kitle toplantılarında halkımıza doğrudan mesaj haline getiren ileri düzeyde ilgi ve desteğe de ulaşılmıştır. Açık ki bunlar ileri ve önemli gelişmelerdir. Ancak sahiplerinin dünya konjüktüründeki durumu ve halklar karşısındaki ödevi dikkate alınırsa henüz çok yetersiz sayılabilecek tutum ve yaklaşımlardır. Ulusal kurtuluş devrimimiz, yarattığı ateşli pratikle dünya devrimine nasıl bağlı olduğunu ve nasıl hizmet ettiğini harkese açıkça göstermiştir. Dünya devrim ve demokrasi güçlerinden gereken ilgi ve dayanışmayı görmek elbette onun da hakkıdır.

Daha başlangıç atılımıyla uluslararası alanda böylesi gelişmelere yol açan, faşist Türk sömürgecilerini ve efendilerini telaş ve tecrit içine sokarken önemli uluslararası ilgi ve sempati toplayan ulusal kurtuluş mücadelemizin bu yeni dönemi, gelişim süreci içinde önemli uluslararası ilişki ve ittifaklara yol açacaktır.

Yeni Atılım Kalıcı Sonuçlar Ortaya Çıkaracaktır

Ulusal direniş mücadelemizde yeni bir atılıma yol açan, faşist Türk sömürgeciliğine ve uşaklarına ağır darbeler vuran, tasfiyeciliği ve teslimiyetçiliği yerlebir eden, Türkiye halkı nezdinde büyük yankılar uyandıran ve hareketi uluslararası kamuoyunda daha ileri düzeyde yeniden gündemleştiren Newroz kampanyamız, uluslararası kamuoyunda daha ileri düzeyde yeni bir atılım döneminin başlangıcıdır. Açık ki bu, kalıcı sonuçlar doğuracak olan çok güçlü ve önemli bir başlangıçtır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu yeni döneminin gelişme perspektiflerini ve hedeflerini Partimizin tarihi III. Kongresi'nin yaklaşımları ve kararları ortaya koymaktadır. Bu kararlar, gerilla düzeyinde ögütlenmiş bir Halk Kurtuluş Ordusunun inşasını, Ulusal Kurtuluş Cephesinin geniş kitleleri örgütlemiş bir güç olarak geliştirilmesini, Türkiye devrimci hareketinin gelişmesine destek olunmasını, ulusal kurtuluş hareketinin uluslararası ilişki ve ittifaklarının kurulup ilerletilmesini ve bütün bunlara önderlik etmeye muktedir bir parti örgütünün geliştirilmesini içerir. Partimizin 9. kuruluş yılı dolayısıyla halkımıza yayınladığı mesajında Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş, bütün bunları şu cümleyle özetlemiştir. *"1987-88 yılları düşmana ölüm, bize yaşam yılları olacaktır."*

Bütün bunların anlamı son derece açıktır. İçine girdiğimiz bu yeni dönemde ulusal kurtuluş mücadelemiz **Cephe** ve **Ordu** inşasını gerçekleştirme hedefine ulaşacaktır. Bunlar son derece maddi, geniş kapsamlı ve kalıcı sonuçlardır. Örgütlü bir kitle gücü olarak şekillenecek olan Cephemiz ve Ordumuz kendi egemenliğini, denetimini adım adım kurup geliştirecektir. Bu, pratik egemenliğin ülkemizin en elverişli alanlarından başlamak üzere ele geçirilmesi, inşa edilmesi, geliştirilmesi, ancak ilerletilip genişletilebilecek kalıcı sonuçlara ulaşılması demektir. Bu, "Kürt" ve "Kürdistan" adını ağzına almak istemeyen tüm düşmanlarımız için zafer yolunda ilerleyen bir yaşam demektir.

Mücadelemiz bu düzeyde gelişme olanaklarına sahiptir. Dünya ve bölge koşulları ulusal kurtuluş hareketimizin gelişimi için elverişlidir. Faşist-sömürgeci düşman son derece çürümüş, bunalım ve çıkmaz içine düşmüş bir güçtür. Halkımız bağımsızlığını ve özgürlüğünü elde etmeden yaşam olanakları bulamayacak kadar baskı, zulüm ve sefalet altındadır. Onbeş yıllık mücadele tecrübemiz bir Partimiz ve her geçen gün gelişmekte olan Cephemiz ve Ordumuz vardır. Bütün bunlar halkımızı ve mücadelemizi en ileri düzeyde gelişmeler içine sokabilecek kadar güçlü olanaklardır. Bu sonuçlara ulaşmanın mümkün olduğunu şanlı Newroz kampanyamız çok açık bir tarzda ve büyük başarılarla göstermiştir.

Elbette bu sonuçlara kendiliğinden ulaşılamayacaktır. Bunlar, dişediş bir mücadeleyle düşmandan koparılıp alınacaktır. Bunun için tüm devrimcilere, yurtseverlere, halkımıza düşen büyük ödevler vardır. Devrimciler, dönemin görevlerine uygun geniş, yaratıcı ve yoğun bir çalışmayla bütün bu gelişmelere önderlik etmeyi, halkımızı örgütleyip, birleştirip savaştırmayı başarmak zorundadırlar. III. Kongre'nin ortaya çıkarıp mahkum ettiği her türlü geriliği, hata ve yetmezliği aşmalı, III. Kongre çizgisinin iyi birer militanları olabilmelidirler. Yurtseverler, ulusal kurtuluşçu örgütlenme ve mücadele görevlerine daha sıkı sarılmalıdırlar. Tüm halk kitleleri ulusal kurtuluş yolunda daha sıkı birleşmeli ve ulusal kurtuluş mücadelesine katkıyı sürekli artırmalıdırlar. Ve herkesin şiarı "daha çok çalışmak, daha etkin savaşmak ve daha büyük zaferler kazanmak" olmalıdır.

Bize böyle görkemli bir dönemi açan Newroz atılımına hayat bulduran güç, bu dönemde de Münih'den Şırnak'a kadar uzanan alanda akıttığımız şehit kanı olmuştur. Direniş şehitlerimiz, halkımızın gerçek varlığı, mücadelemizin gerçek yaratıcısı ve hepimizin yol göstericisi ölümsüz kahramanlardır.

Böyle kahramanlar yaratan PKK önderliğinde, ERNK ve ARGK saflarında birleşip savaşan halkımız zaferi mutlaka kazanacaktır.

Impressum
V.i.S.d.P:
I. Kadah
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank-KÖLN
I. Kadah
Konto Nr.: 35 16 036
BLZ: 370 700 60

Danimarka	10.00	dkr.	Norveç	7.50	nkr.
Avusturya	22.50	s.	Fransa	7.50	ff.
İngiltere	0.75	£.	İsviçre	3.00	sfr.
Hollanda	3.75	hfl.	İsveç	7.50	skr.
Belçika	75.00	bfr.			

Eşkiyalar 14 kişiyi öldürdüler

Hakkari ... delen ... lücü e... olmak

Irak sınırına 5 K... gelen ve sayıları be... silahlarla taradıkt... sında çoğu kadın ... cuk olmak üzere ... öldü, 6'sı ağır 9 ... yaralandı.

Olayda hayatı ... beden vatandaşl... ları şöyle:

Sadık Apaydı... Cengiz, Zülfiye ... Gürgün, Cengi... Apaydın, Leyla... Huri Apaydın ... Cengiz, Halide ... Fatma Özer, B... sonra kaçan b... kıyanın yaka...

"Kübalılar gerilla sava... asker ihraç ederler. Gerçi ... olmadık. Ancak, bunun ö... daki çeşitli halk isyanları... Bu örnekleri dikkate alır... ki terörist kamplarında a... bana atmamalıyız." ...

Bazı çevreler ise, "P... diasını ciddiye almıyor, ... mümkün değil" diyorlar...

KIBRIS RUM KESİMİN...

Öte yandan, bölgedek... lah desteği sağlayan güçler... den bölgeye silah akışı sağ...

...KK'lı hainler dün de boş durmadılar

...çte saldırı, dışta işgal

...Cizre'de bir dükkân tarandı, 3 yaralı

2 Brüksel'deki THY bürosu işgal edildi

...vren, Bakanlar Kurulu'na başkanlık yaptı

4 ilde sıkıyönetime devam

Bakanlar Kurulu'nda Güneydoğu olayları ve alınacak önlemler görüşüldü...

Bir grup eşkıya çembere alındı

Kayadibi mezrasında kıstırılan ve "teslim ol" çağrısına uymayan eş... e güvenlik kuvvetleri arasın... âhlı çatışma çıktı

Eski Başbakan, "Güneydoğu olayl... önlemek iktidarın görevidir" dedi

Demirel: "Kan yerd... kalmıştır"

- "12 Eylül'ün tek gerekçesidir anarşi... Teröre karşı yetkilerinin azlığınd... ettiler. Geldiler, devlete el koydular. Artık "yetkimiz yok" diyemezler. Ara... uzun zamana rağmen terörün durdurulamayışını esefle karşılamak ...
- "Güneydoğu olaylarının siyasi sorumlu...

"Masumların" vahşeti:

PKK'dan 8 kurban daha

- Yasa dışı bölücü PKK militanları Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Açıkyol Köyü muhtarı Cumhur Tunç'un evine önceki gece baskın düzenledi

YASA dışı bölücü PKK militanları Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı bir köye düzenledikleri kanlı bask... 4'ü çocuk olm... öld...

bombalarını içeri attıktan sonra bütangaz tüpü... ate... talığı nan... Tunç ları Fe...

...de göstericiler ... istediler. Ara... gi bir tedbir almadı ... Eşkıya destekçilerinin dün... kü eylemleri Almanya'da da ... etti ... Türkiye'nin

Süperlerin gündeminde "Kürt devleti" yok

Rafet BALLI

NE YAPACAKLARINI ŞAŞIRDILAR

Hainler azıttı

- Frankfurt'ta tren raylarına kendile... rini bağlayan Kürtler, trafiği felce uğrattı
- Bonn'da Dışişleri'nin önünde gös... teri yapan bölücüleri Alman polisi cop kullanarak dağıttı

...yaptığı ... Köyü'nün Suriye sını... rına ve içeye 1 kilometre uzak... lıkta oldu... ve eski Belediye Başkanı Hacı İbrahim Aslan'a ... ait olduğu ifade edildi.

KANLI BİLANÇO

Kamuoyunda "Apocular" ... öldürülen ... sayısı ... e girişen bu yılın... le 8 yurt...

TÜRKİYE İRAN Zaho Akra Musul Hacı Umran Erbil Süleymaniye

Kuzey Irak'taki sınır operasyonundan sonra ilginç iddia:

"PKK'yı Kübalılar eğitiyor"

ANKARA, ÖZEL

KUZEY Irak'ta gerçekleştirilen "sınır ötesi" operasyonun ardında ... sırasında bom... rin varlığı...

- Libya'dan Angola'ya, Etiyopya'dan Suriye'ye kadar pek çok ülkeye denizaşırı "asker ihraç eden" bir ülke olduğu ileri sürülen Küba'nın, PKK kamplarına da asker gönderdiği iddia edildi

Emekli Korgeneral Nevzat Bölügiray, "Kübalılar çeşitli halk isyanlarına hep asker ihraç etmişlerdir. Bu örnekleri de dikkate alırsak, Kübalıların Güneydoğu'daki terörist kamplarında asker bulundurma ihtimalini yabana atmamalıyız" dedi

...rat olduğunu belirttiler. Bu iddialar üzerine Milli... sorularını yanıtlayan emekli Korgeneral Nevzat Bö... "Kübalıların Güneydoğu sınırındaki terörist ... arına asker gönderebilecekleri ihtimali düşünü..." dedi.

...lügiray, şunları söyledi:

Teoman Erel

ASKERSEL BELLEKLERDEN SİVİL ZEMİNLERE

HÜCUM nereden geliyor? Ana muhalefetin bu sorusu önemli. Güneydoğu'da yükselen harareti, **"Köy korucularının yararı ya da zararı"** üzerindeki bir tartışma çözmez.

Hücumun nereden geldiğini iyice bir anlamak gerek. Hükümetin bu konuda parlamentoya bilgi vermesini sağlamak gerek. Artık bu işleri tartışmak gerek.

Çünkü tartışmamak çare getirmiyor. Tersine, mesele berraklıktan uzak bırakıldıkça duygu istismarına gayet elverişli bir kışkırtma ortamı süreklilik kazanıyor.

Ana muhalefet lideri, artık tedbirlerin yetmediğini belirterek eleştiriye başlarken **"Türkiye'de ulusal sınırlar içinde bir bütün olarak yaşamak istiyoruz"** cümlesini niye kullandı?

Hücum Türkiye'nin ulusal sınırlarını mı hedef alıyor? Ya da Türkiye'yi bölgede bir işlere karıştırıp, haritayı yeniden düzenleme oyunu mu sahneleniyor?

* * *

IRAK'ta Kürt bölgesinde bir mühendisimiz kaçırılırken, sınırlarımız içinde 14 yurttaşımız katliam şeklinde öldürülürken emekli Amiral Vedii Bilget hatırlatıyor:

"1965 yılında, ABD'nin dönemin başbakanının — Süleyman Demirel'in — ağzını aradığı ve İran-Irak-Türkiye Kürtlerini içeren ve Türkiye'ye bağlanacak bir federal cumhuriyetten, bunun ekonomik yararlarından dem vurduğu başbakanın da Genelkurmay'daki bir brifingde bu konulardan söz açtığı hâlâ askersel belleklerdedir. Ancak Silahlı Kuvvetler yetkililerinin bu önerinin içyüzünü kavrayıp anında tepki gösterdikleri de unutulmamış olsa gerektir. (Şimdi) Türkiye dışında yakılan ateşler sınırlarımızı ısıtırken, bu eski ABD önerisi Musul-Kerkük özendirmesiyle yeniden canlandırılmaya çalışılmakta, çeşitli kesimlerin ağızları aranmaktadır."

Bu ağız arama meselesi artık iyice açığa çıkmaktadır. NATO Genel Sekreteri, Milliyet yazarlarıyla —Metin Toker ve Mümtaz Soysal— konuşmalarında Türkiye'nin Kerkük-Musul bölgesindeki muhtemel bir müdahalesine kendi konumu bakımından aleyhte olamayacağını hissettirmiş, **"Bu işi Türkler bilir"** demiştir. Aralarında eski bir NATO Genel Sekreter Yardımcısı'nın da bulunduğu yüksek mevki sahibi ve Batı âlemine yakın bazı kilit yurttaşlarımız müdahale eden yana açık tavır almışlardır.

Ve bir de petrolle köşeyi dönme üzerine TRT'de bol bol özendirici propaganda...

...göstericiler zorla arabalara sürüklendiler. Bu sırada bazı ayrılıkçıların direnmesi üzerine polisin zor kullandığı ve bazılarını yerde sürüklediği görüldü. P... lis 25 kişinin kimli...

Suçu ne

bazılarının y... dan ... hisse

...başbakan'ın bulunmadığı zaman vekil...

BUGÜN

ECEVİT'İN ÖNERİSİ

CUMHURBAŞKANI Evren'in parti liderleriyle temaslarındaki eksiklik, Rahşan Ecevit'in Çankaya ziyaretiyle giderildi. Siyasal parti genel başkanlığına seçilenlerin Cumhurbaşkanı ile ilişkilerinin bir nezaket ziyaretiyle başlaması gelenekleşmişti. Bir yanlış anlama döneminden sonra, bu geleneğin gereğini Bayan Ecevit de yerine getirdi. Cumhurbaşkanı Evren'in parti liderleriyle bundan sonra yapacağı görüşmelerin protokolüne DSP de girmiş oldu.

Rahşan Ecevit'in, bu nezaket ziyareti sırasında Cumhurbaşkanı'na sunduğu bir öneri de var. Bunu ziyaretten sonra kendisi açıkladı: "Bazı istisnalarla vatandaşlıktan çıkarılanlar için geniş kapsamlı bir affın çıkarılması.."

Bu öneri, bu durumda olanların kendilerinin de istemesi halinde, bizce de yerindedir.

Tabii bu, sadece Cumhurbaşkanı'na sunmakla çözülebilecek bir konu değildir. Başta iktidar partisi olmak üzere, Meclis'teki siyasal güçlerce de benimsenecektir ki, bunun için gerekli yasal değişiklikler yapılabilsin.. Ama Ecevit'in bu öneriyi Cumhurbaşkanı'na sunması elbette doğrudur. Çünkü Cumhurbaşkanı, Meclis'ten çıkarılan yasaların ve Anayasa değişikl...

POLİTİKA KAZAN

Örsan Öymen

12 Mart 87

İLAN EDİLMEMİŞ SAVA...

VİETNAM Savaşı unutulmadı. Bu savaşın en ... anılarından birisi olan Mai-Lai katliamı da ... İşte bir köy biriminde, çoluk çocuk, kadın iht... demeden makineli tüfek ve roketlerle sergilenen bar...lık, şimdi yeni bir filme konu oldu. Amerika'dan sonra B...lin Film Festivali'yle birlikte Avrupa'ya da gelen "Platoo..." filmi Mai-Lai katliamının korkunç sahneleriyle yürekl... dağlıyor.

Mai-Lai köyünde ufacık bebelerin üzerine kurşun ...san makineli namluları ile bugün Türkiye'nin güney s...rına yakın köylerde, Uludere'de, Nusaybin'de, Midyat... vahşet kusan namlular arasında ne fark var?

* * *

VİETNAM'da bir savaş vardı.

Bugün Türkiye'nin Güneydoğu sınır bölgesind... ilan edilmemiş bir savaş var.

PKK adı verilen ve hangi karanlık güçlerin deste...de olduğu kendi camiasında bile tartışılan terör örg...nün yayın organlarına göz atıyorum. İlan edilmemiş ...vaşın somut belgelerini izliyorum.

Köy köy, hane hane girişilen terör eylemlerinden ...**vaş harekâtı"** olarak söz ediliyor. Savaş, kime karşı? ...**mürgeci ve faşist Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı"** ... **"1986 kış dönemi eylemleri, askeri açıdan başarılı ...nış, 1987 daha güçlü bir zafer yılı olacakmış."**

Manşetleri böyle. 1986 bilançosunda, öldürülenler **"sömürgeci ordunun fertleri"** olarak söz ediliyor. Köy...ucularının masum bebeleri de anlaşılan bu **"sömürg...rdu"**ya dahil.

Ele geçirilen teröristler ise PKK organlarına göre **...vaş esiri..."**

Geçenlerde **Mehmet Ali Birand** bu sütunlarda bir ...çeğe parmak bastı.

"Kürt yok, Türk vardır, Kürt sorunu diye bir şey yok" diye diye kendi kendimizi aldatmanın âlemi yok.

Bal gibi Kürt de vardır, Kürt sorunu da. Üstelik bu...ni bir olgu da değildir. Abdülhamit döneminden Me...tiyet'e, Meşrutiyet'ten Cumhuriyet'e kadar kuşakla...yu aktarılagelen bir sorundur. Soruna, —Cumhuriye...nemi de dahil— hep **"jandarma olayı"** gözü ile bakıp "...**ezme nutuklarıyla"** yaklaştığımız içindir ki, olaylar bu...kü boyutlarına ulaşmıştır.

Oysa tarihin yapraklarına göz atıp, bölgede stra... çıkarları eksik olmayan ülkelerin kamuoyuna da yans... resmi belgelerini karıştıranlar, Kürt sorununun ard...ki yabancı kışkırtmalarını görürler.

Bir başka gerçeği daha görürler:

Bölgedeki uluslararası dengeler ne zaman kritik ...malar içine girmişse, Kürt sorunu da buna eşgüdümlü ...rak alevlenmede, ilan edilmeyen savaşın korları bi... bir biçimde eşelenmektedir.

Kürt sorununa askeri harekâtla çözüm arama ...larının yanlışını vurgulayan **Mehmet Ali Birand**'ın ne... haklı olduğunu **"hainleri inlerinde yuvalarında vur..."** manşetleri ardından gelen Ceylanpınar ve Nusaybin ...larıyla gördük.

Kırk günde 45 köy korucusunun aile birimleri bi...ca katledildikten sonradır ki, İçişleri Bakanı Sayın ...lut yavaş yavaş gerçeği görmeye başlıyor:

"Demek ki, köy korucularını hedef alıyorlarmı... ...e köy korucularını hedef alıyorlar. Bunu...

Eşkiya, Hakkari'nin Taşdelen köyünde kan kustu

Yine PKK, 14 ölü

- Hakkari'nin Uludere ilçesine bağlı Taşd... ...nde 4 eve baskın yapan eşkiyalar 9 ... şekilde yaralayıp kaçtılar

...dırının duyulmasından sonra Hakk... Jandarma Alay Komutanı olay yeri... ...neler yaptılar ve yörede seri opera... ...sladığı haber verildi

Operasyonlar, Türkiye ve Irak'ta şimdilik ayrı ayrı sürüyor

Özel tim hazır

- PKK'nın Taşdelen köyü katliamı ve mühendis Atilla Çelik...el'in kaçırılması olayıyla ilgili operasyonlarda kullanılmak üzere özel vurucu timin hazır bekletildiği kaydediliyor
- Türk güvenlik güçleri Türkiye sınırları içinde yoğun ope...rasyonlarını sürdürürken, Irak kuvvetlerinin de Kuzey Irak'ta mühendis Çelikel'i kaçıranlara karşı harekete geç...tiği açıklandı. Irak Büyükelçisi Tarık Cevat, "Mühendisin kurtarılması için her çabayı harcıyoruz" dedi
- Dışişleri Sözcüsü Yalım Eralp ve Irak Büyükelçisi, "Şimdilik Türki...ye ve Irak'ın ortak operasyon yapmasının söz konusu olmadığı...nı" belirttiler. Ancak, "Türkiye, Irak kuvvetlerinin harekâtını dikkatle izliyor"

Sıkıyönetim Komutanlığı'nın

HABER VERENE

"arananlar" listesi

1 MİLYON

Eskıyayı bul milyonu al!

Eyüp Kurt M. Emin Aslan

İhsan DÖRTKARDEŞ

• MARDİN (MİL—HA)

- Mardin'deki kanlı eylemlerden sonra, Sıkıyönetim Komutanlığı, "Vatandaş" başlıklı bir bildiriyle aranan 19 PKK'cının ismini ilan etti ... "bu isim...

...Genelkurmay'dan emir bekliyor

Kıskaç operasyonu

Üç yılda 344 kişi öldü

Haber Merkezi — Güneydoğudaki 433 bölücü eylemde bugüne kadar 133 güvenlik görevlisi ile çoğu kadın ve çocuk 211 kişi can verdi. Bölücü teröristlerden de 242'si ölü olarak ele geçirildi. Kamuoyunda **"Apocular"** olarak bilinen yasadışı PKK (Partiye Karkeren Kürdistan) örgütü **"Kürdistan İşçi Partisi"** adıyla 1978 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencisi **Abdullah Öcalan** tarafından kuruldu. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde silahlı mücadele yoluyla Marksist - Leninist bağımsız Kürdistan devleti kurmayı amaçlayan örgüt, 12 Eylül öncesi birçok şiddet eylemine karıştı.

12 Eylül dönemindeki operasyonlar sırasında bazı örgüt üyeleri yakalanırken, yönetici kadro da yurtdışına kaçtı. Avrupa'nın çeşitli kentlerinde yeniden örgütlenen militanlar daha sonra Suriye ve Irak'ın Türkiye sınırı yakınındaki bölgelere yerleştiler ve Türkiye'ye yönelik ilk eylemlerini 14 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli ilçelerine düzenledikleri baskınlarla yaptılar. Bu ilk eylemleri sırasında bir erimizi şehit eden bölücü militanlar, 1984 yılı sonu ... dırılarını askeri konvoylarımız... ma karakollarına yönelttiler. Bö... lara karşı 1985 yılında, Güneyd... lu'nun dağlık yörelerinde "Güne... başlatıldı. Çatışmalar sırasında b... lar ölü olarak ele geçirildi. Bölü... lar, dağlık arazide sıkıştıkça, yiye... için köylere inmeye başladılar ... ne yardım etmeyen köylülere k... lar başlattılar. Bu arada hükümet, ...

(Arkası Sa. 12, Sü. 1'de)

PKK TERÖRÜ

Taha AKYOL

Kadın, çocuk demeden fırsat bulduğunda insan öldüren PKK'lı cellâtların eylemleri, öyle anlaşılıyor ki devam edecek. Önceki günkü TERCÜMAN'da açıklanan "eylem planı"nı uygulamak için mevsim şartları müsaitleştikçe PKK'lı caniler vahşi ve "sansasyonel" eylemler düzenleyebilecektir.

Hadiseye soğukkanlılıkla bakmak gerekiyor.

Eylemlerin sürüp gitmesi, PKK'nın gücünden ve Türkiye'nin başarısızlığından değil, kavganın niteliğinden doğmaktadır. Karşımızda nizami bir düşman ordusu yoktur. Nerede, ne zaman, ne yapacağı belli olmayan bir eşkıya vardır. Coğrafi şartlar eşkıya eylemlerini kolaylaştırmakta, köylerin çok dağınık, ulaşımın zor, kaçıp gizlenmenin kolay olması PKK'ya avantaj sağlamaktadır.

Ancak bu avantajlar PKK'nın ham ve kanlı hayallerini gerçekleştirmeye yetmeyecektir. Çünkü hiçbir gayrınizamî kuvvet bir harbi kazanamaz. Zaten PKK'nın amacı da, Çin, Vietnam ve kısmen de Filistin örneklerinde görüldüğü gibi, geniş bir "kurtarılmış bölge" oluşturup burada zamanla nizami bir ordu ihdas etmektir. PKK'nın Türk güvenlik kuvvetlerinden sonra şimdi de köy korucularını ... hedef olarak seçmesi, bölge halkını sindirmek, terörle ...

(Devamı Sa: 3 Sü: 7 de)

Üç yılda 400'ü aşkın

(Baştarafı 1. Sayfada)

433 olayda 133 güvenlik görev... lisini şehit eden, çoğu kadın ve çocuk 211 yurttaşımızı öldüren, bölücü militanlardan 242'si ölü olarak ele geçirildi, 331'i yaka... ...rucuğunu oluşturdu ve koru... ...lanlar dağıttı. Köylere bas... ...tırdı. ... bu yıl ilk eylemle... ...ler ve köy...

CUMHURİYET MUMCU

PKK ve nedeni

PKK'nın Irak'taki kampları bombalandı. İş bununla bitiyor mu? ..

Hayır.

Hayır, çünkü PKK'nın genel karargâhı ve örgütlü kampları Irak'ta değil, Suriye topraklarındadır. Irak'taki PKK kampları, Irak hükümetinin verdiği izinle bombalanmıştır.

Ya Suriye'dekiler?

Suriye'deki kamplar gerek PKK gerek ASALA için eğitim yerleridir. Jetlerimizce Suriye'deki PKK ve ASALA kamplarının bombalanması, Suriye ile "savaş ilan etmek" anlamına gelir. Bu durumda ise, Türkiye ile Suriye savaşı kaçınılmaz olur.

Böyle bir savaş, Ortadoğu dengesini büsbütün bozar ve büyük olasılıkla bölgeye süper güçlerin müdahalelerini kolaylaştırır.

1974 yılında Kıbrıs Barış Harekâtı'nı izleyen olaylar zincirini şöyle bir anımsayın yeter...

Barış Harekâtı'ndan hemen sonra Yunan diplomatları uluslararası platformlarda Türkiye'ye karşı "Kürt ve Ermeni Sorunları"ndan söz ettiler. Sonra da görülmez bir el, birdenbire Ermeni terörünü başlatıverdi.

Önce Viyana Büyükelçisi Daniş Tunalıgil öldürüldü. İki gün sonra da Paris Büyükelçimiz İsmail Erez.

Tarih, 22 ve 24 Ekim 1975.

Sonra Ermeni terörü 1980'lere doğru hızlı bir tırmanış gösterdi. 1976'da Beyrut Büyükelçiliği Başkâtibi Oktar Cerit, 1977'de Vatikan Büyükelçisi Taha Carım, 1978'de emekli büyükelçi Beşir Balcıoğlu ve Madrid Büyükelçimiz Zeki Kuneralp'in eşi ASALA tarafından öldürüldüler.

Ermeni terör örgütlerinin saldırılarını sıklaştırdıkları yıl 1980 yılı oluyor. 1981 ve 1982'de Ermeni saldırıları daha da yoğunlaşıyor.

İç ve dış terör 1975 yılından başlayarak 80'li yıllara doğru eşgüdümlü bir tırmanış gösteriyor. Ülke, adım adım bir iç savaşa sürükleniyor... Türkiye'ye yurt dışından milyonlarca dolarlık silah ve mermi sokuluyor... Onda dokuzu NATO ülkelerinde üretilen silah ve mermiler bir Varşova Paktı üyesi ülkenin topraklarından geçirilerek kaçakçılar eliyle sağlı sollu teröristlere ulaştırılıyor.

Sonrasını biliyoruz, sonrası "12 Eylül Bayrak Harekâtı" ile noktalandı.

Bu "terör grafiği" yeniden gözden geçirilirse, olaylara çok daha serinkanlı gözle bakmak gerekiyor.

Böyle bakarsak terör de daha yılla... boyu birlikte yaşayacağımız bir gerç... olarak kabul etmemiz de gerekiyor. Ge... kiyor ki, önlemleri bu gereklere da... olarak alalım.

PKK'nın bundan sonraki eyle... Türkiye'nin yurtdışı temsilcilikleri bi...lir. Geçen hafta, bu saldırıların bir... tanık olundu. Diplomatlarımız v... yollarımız bundan sonra eskisin... daha iyi korunmalıdır. PKK, bu... ülkelerinin başkentlerinde örg... saldırılarını bu yerlerde düzen...

Ermeni terörü başlayınca, ...larımıza, bu terörün gün geli... rine de yöneleceğini anl... Umarız Batılı ülkeler, bu... dramla karşılaşmadan anl...

KÖSE
M. Ali BIRAND

KÜRT SORUNUNU ASKERİ HAREKÂTLA ÇÖZEMEYİZ

KAMUOYU günlerdir çalkalanıyor. Ayrımcı Kürt gerillalara karşı askeri harekât yapıldı, yapılıyor... Yeni hedefler saptanıyor... Hayır, hava koşulları yerinde değil, açık hava bekleniyor... vb.

Kamuoyunun bu konuları merak etmesi ve basının da sürekli haber vermeye çalışması son derece doğal. Ancak tartışmanın şekli, geldiği boyutlar çok sakıncalı olmaya başladı. Bütün demokrat ülkelerde bu işler uzun süre "gizlilik perdesi arkasında" saklanamaz. Saklandıkça söylentiler artar. Söylenti arttıkça da, yapılacaksa dahi harekâtın değeri yok olur. Bu nedenle de daima, mümkün olduğunca bir açıklık politikası izlenir. Bir yer vurulacaksa vurulur, yoksa uzun uzun düşünülüp, üzerinde tartışmalar yapılmaz. Vurulmayacaksa da, bu açıklanır.

* * *

BİZİM asıl üzerinde durmak istediğimiz nokta başka. Bugün karşımızda bir "Kürt sorunu" vardır. Biz resmen, ne kadar "dağ Türkleri" dersek de diyelim, sorunumuz açıkça "Kürt sorunudur". Önce adını doğru dürüst koyalım.

Bu sorunu halletme yöntemimize gelince...

Herhalde en sakıncalı ve sakat yöntem, içerde "askeri çözüm" ve birçok çevrenin hoşuna giden, "kaynağını temizleyeceğiz" gerekçesi ile başka ülkelerin topraklarında saldırmaya başlayan askeri harekâtlar düzenlemektir.

[illegible]

* * *

KÜRT sorunu, bölgesel ve sosyal, ekonomik, politik bir sorundur. Basit bir eşkıyalık olayı değildir.

[illegible]

...lerinden yararlandırmamız gerekir. Sadece köy korucularına silah dağıtmak, aşiretleri kollamakla bir yere varmayız.

Bugüne kadar uygulanan (Irak topraklarındaki askeri harekâtlar dahil) yaklaşımların beklenen sonucu vermediği ortada. Bu sorunun geçici değil, aksine kalıcı olacağı ortada... O zaman yeniden bir değerlendirme yapma zamanı gelmedi mi?

Hatalı politikalardan ne kadar çabuk dönülse o kadar iyi olmaz mı?

Tercüman 7

Bölücüye karşı "millî ittifak"

Metin IŞIK

ANKARA, (Tercüman)- Bölücü eşkıyanın insanlık dışı saldırıları, masum vatandaşlarımızın hayatlarına mal olurken, Meclis'te eşkıyaya karşı "milli ittifak" kuruldu. Saldırıları "şiddetle ve nefretle" kınayan siyasi partilerimiz TBMM grup baş...

...rak parlamentoda bilgi verilmiz. Biz açığız. Liderlere de Sayın Başbakan'ın dönüşünü beklemeden bilgi verilmesi için her türlü faaliyet göstermeye hazırız. Bu bir milli meseledir. Bu konuda partileri...

...açılması için TBMM Başkanlığı'na başvurdu. Ayrıca ... liderlerine de bir "devlet brifingi" verileceği açıklandı.

SHP Genel Başkanı Erdal İnönü, "bütün partilerin katılacağı bir genel görüşmeden yana olduklarını" kaydederek, "Eşkıyaya ders vermek için, bir çözüm yolu bulunmasını ümit ediyorum" dedi.

Milli birlik ortamı

BİR önceki gün, Türk uçakları, Kuzey Irak'ta sınır bölgesinde gizlenmiş bölücü komünist eşkıya inlerini yok etmiştir. Bütün Türk milleti, sevinç ve ...

...kanunla tanınan yetkiye dayandığını belirtmekle, bu konuda bir devlet adamlığı örneği vermiş olmaktadır.

...tekrarlanmasına alışılmış nakaratımız daha vardır. ...nca yatırım kalkınmanın ...emiz lehinde ... bölgemize ...li yatırımlar ...lanmaktadır. ...si'nin anlamı

...orunluğunun ...olur, sanki bu ...meyenler, ya ...enler varmış

...utmak gerek! ...ları korumak ...itime ve Türk ...ama herkesin ... Cumhuriyeti ...irliği, toprak ...evesinde gerçe bir o kadar ... bölücüler ya ...ü yaltakçıları, ... ve Türklük ...ka seçeneği ...retiyle göre...et erbabının, ...şı itaatsizliğe ...daş da, aynı ...devam etmeli...

TÜRKİYE'den başka seçenek olmadığını göstermenin tek yolu "Ak Ayyıldızlı Al Sancağın" vatanın her köşesinde nöbet tutan Mehmetçik'in himayesinde dalgalanması, onun varlığına el uzatanların yok edilmesi ve edileceğinin önceden bilinmesidir.

SÖZÜN KISASI
RAUF TAMER

MİLLÎ İTTİFAK...

Sevinecek ne var?..

Bölücü eşkıyaya karşı bütün siyasi partilerin müşterek tavrı, neredeyse "sevindirici" olmuştur.

Sevinecek ne var sahi?

Bilakis... Böyle bir millî ittifakı "sevindirici" bulacak kadar hasret hale gelmişsek, "üzülmek" gerek...

En azından "düşünmek."

Hem de uzun uzun düşünmek.

*

Meclis'te genel görüşme...

Hattâ bir devlet brifingi.

Bunlar, çok normaldir, değil mi? Çünkü Türkiye'nin bütünlüğü sözkonusu...

Fakat havadisara haber verilir?

...ım! Ve ta 50'li yıllarda Kore savaşından kalma eski tekerlemelerimizle günümüzdeki güvenlik konularımızın çözülemeyeceğinin bilincine kavuşalım! Nitekim, Sayın **Sosyal Demokrat Halkçı Parti** Genel Başkanı, Meclis'teki konuşmasında son harekatın hükümete

---

Ağrı'da Kış-87 Tatbikatı başladı...

Düşman, Güneydoğu'dan geldi

- Sıfırın altında 8 derece soğukda gerçekleştirilen tatbikatta, düşman kuvvetlerinin her zaman olduğu gibi kuzey yada kuzeydoğudan gelmediği gözlendi.

Nezih TAVLAŞ

Eşkıyaya karşı "kanatlı tank"lar

Nezih TAVLAŞ

ANKARA, (Hürriyet) Türk Silahlı Kuvvetleri'nde kullanılan **"çok amaçlı"** helikopterlere makinalı tüfek, havan topu ve **"TOW"** yerleştiriliyor. Adeta bir tank gibi donatılacak bu helikopterler, Güneydoğu'da hainlere göz açtırmayacak.

Bugüne kadar nakliye, keşif, kurtarma amaçlarıyla kullanılan Amerikan yapımı **"UH-1H"** tipi çok amaçlı helikopterler, takılan ağır makineli tüfek sayesinde, ulaşılması güç mevziler ya da hareketli hedeflerde etkili oluyor. Helikopterin sağ yanına yerleştirilen ağır makineli tüfeğin çevresinde de kurşun geçirmez bir zırh bulunuyor. Sağa sola ve 70 derece aşağıya hareket edebilen ağır makineli tüfeğin, geçen hafta yapılan deneme gösterisinden olumlu sonuç alındı.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin birçok biriminde kullanılan **"UH-1H"** tipi çok amaçlı helikopterlerin silahlandırılması çalışmalarının ikinci ayağını ise **"havan topları"** oluşturuyor. Helikopterin iç bölümüne yerleştirilen ve sabit olarak kullanılan havan toplarının, helikopterin piyade tüfeği menzili üzerinde seyrederken kullanılması planlandı. Bu yükseklikten hedefini saptayan helikopter, hedef üzerine arka arkaya 3-5 havan mermisi atabiliyor. Uzmanlar, havan topunun hedef isabetini artırmaya ilişkin çalışmaların sürdüğünü ifade ediyorlar.

Bu çalışmalardan sonra, ordu içinde **"çok amaçlı"** olarak tanımlanan helikopterler de **"silahlı helikopter"** şeklinde isimlendirilmeye başlandı.

TANKSAVAR ...

"Molla"dan, PKK ...

Öztürk AKKÖK

ERZURUM, (hha)- Son ge... Cumhuriyeti'nin Sesi Radyosu'nda yayınlandı. **Hâkimi,** bu açıklamasında **"Şimdilik** ... kimi'nin ... yeti'nin S... inlanan ...

BUGÜN

HAZIRLIKLI OLMAK

PKK canileri, 4'ü çocuk olmak üzere 8 masum yurttaşımızı daha katlettiler. Mardin'in Nusaybin ilçesine 11 kilometre uzaktaki Açıkyol köyünü basan eşkıya, önce bölücü terör eylemlerinin karşısında olan muhtar Cumhur Tunç'un evine girdi. Evde bulunanları silahla tarayarak 5 kişiyi öldürdü. Sonra el bombaları atarak evi havaya uçurdu. Katiller daha sonra da, Ayık ailesinin evine saldırdılar. Aynı aileden üç kişiyi acımasızca katlettiler. İki kişiyi de yaraladılar.

Böylece, sadece bu yıl içinde PKK militanlarınca öldürülen yurttaşlarımızın sayısı 43'e yükseldi.

Bu kez saldırının Suriye sınırına 11 kilometre mesafede bir köye yönelmiş olması dikkat çekicidir. Bu durum, Irak topraklarındaki Türk Silahlı Kuvvetleri'nin harekâtından sonra sinen ve gizlenen eşkıyanın bu defa da Suriye topraklarını kullanabileceği ihtimalini düşündürmektedir.

3 Mart günü Hava Kuvvetlerimizin gerçekleştirdiği "sınır ötesi harekât"tan dört gün sonra, karanlığın yardımıyla sahnelenen katliam, daha önce de belirttiğimiz gibi, konunun, daha uzunca bir süre gündemimizden çıkmayacağının yeni bir işaretidir. Ve bu alanda iktidar, muhalefet ve ilgili bütün kurum ve kuruluşların katkısıyla oluşturulmasını beklediğimiz uzun vadeli bir "milli politika" ihtiyacını bir kere daha hatırlatmaktadır.

Milliyet

RAUF TAMER

YANKILAR...

...ol-...sa olsa belki **zamansız** davrandığı söylenebilir. O kadar.

Ama enformasyon eksikliğimizden kim sorumlu?

"— Bu bir milli meseledir. Üslup beraberliği için de ve şu yönde bir yayın yapınız" dediler de yapılmadı mı?..

Bütün milli meselelerde olduğu gibi basın bu meselede de **el yordamıyla** hareket etmiştir... Adeta karanlıkta yazı yazmış, ama yine de bariz bir hata yapmamıştır. Sayın Meclis Başkanı kime sitem ediyor ve niçin...

KÖSE
M. Ali BIRAND

ALEVLİ ÇEMBERE ALINIYORUZ...

TÜRKİYE'nin AET'ye tam üyelik başvurusu ile ilgili söylentilerin çıktığı geçen yıldan bu yana, giderek artan biçimde, hem içerde, hem dışarda özellikle komşularımızla ilişkilerimizde çalkantılar artmaya başladı.

Acaba basit bir rastlantı mı, yoksa bazı çevrelerin kışkırtmaları mı?

Uluslararası komplo teorilerine abartılı şekilde inananlardan değiliz ancak, şöyle bir etrafımıza ve içimize baktığımızda, ister istemez, **"Galiba bu işin içinde bir iş var"** dememek elde değil.

Kürt sorunu ile ilgili gelişmeler, bu kuşkularımızın başında yer alıyor. Bu sorun uzun süredir vardı, çatışmalar oluyordu, Türk ordusu müdahale ediyordu...

Ancak, son aylarda işin boyutları öylesine büyüdü ki, işin rengi değişmeye başladı. Hele bu olayın uluslararası kuruluşlara yansıması bizim çok dikkatimizi çekiyor. Uluslararası ve milli parlamentolarda konu giderek yoğun biçimde işlenir oldu. Kürt sorunu, Türkiye'den çok İran, Irak ve Suriye'yi ilgilendirirken, Kürtler, özellikle İran ve Irak'ta baskı altında tutulurlarken, bize fatura çıkarılmaya başlandı. Sanki Kürdistan bağımsızlık savaşı Türkiye'de oluyormuş, diğer ülkelerde hiçbir sorun yokmuş gibi, Türkiye ön plana çıkartılıyor. Eğer yanılmıyorsak, bu yaklaşım önümüzdeki aylarda daha da artacak ve uluslararası Kürt sorunu bizim sırtımıza yüklenecek...

Daha önceki yazılarımızda, Kürtlerin arkasında kimlerin bulunduğu sorusunu sormuştuk. Bir Türk diplomat dostumuz gözleriyle gördüğü bir belgeden söz etti... Almanya'da Schmidt'in başbakanlığı sırasında, kilisenin hükümete, **"Federal Hükümet'in Kürt politikası olup olmadığı"** sorusuna verilen yanıt çok ilginç: **"...Türkiye müttefik bir ülkedir ve istikrarının bozulmasını istemeyiz. Ancak, Federal Hükümet'in Kürtlerle ilgili politikası vardır ve bugünkü politikamız, Türkiye'nin tutumuna ve bölgedeki gelişmelere göre değişebilir..."**

Bu örneğe, Kürt liderlerden Barzani'nin CIA'dan para aldığının açıklanmasını ve Sovyetler Birliği'nin bazı Kürt gruplara hem siyasi, hem de silah yardımı yapmasını eklersek, hemen herkesin o bölgedeki parmağı ortaya çıkar.

* * *

BAŞVURU tartışmalarıyla birlikte komşu ülkelerle ilişkilerimize şöyle bir göz atmak, durumun garipliğini daha da ortaya çıkarıyor:

İran: Yıllardan beri sürdürülen tarafsızlık ve karşılıklı iç işlere karışmama politikaları giderek bozulmaya, ilişkilerde önemli güçlüklerle karşılaşılmaya başlandı. İlişkiler yavaş yavaş, karşılıklı suçlamalara kayıyor. Eğer önü bir an önce alınamazsa, İran ile ilişkilerimiz kopma aşamasına kadar dahi kayabilir.

Irak: Bağdat, sesini fazla yükseltmemekle birlikte, askeri harekâtlardan hiç de memnun değil. Kendi topraklarında Kürt grupların faaliyetlerini kontrol edemediği için, yükü Türkiye'nin sırtına bırakabiliyor. Yine de Türk-Irak ilişkileri giderek geriliyor...

Suriye: Zaten yıllardır gergin giden ilişkilerimiz, şimdi Kürt gruplar nedeniyle biraz daha zorlanıyor.

Bütün bunların yanı sıra, **Yunanistan**'da da tehlikeli bazı gelişmeler ortaya çıkıverdi. Bir süre öncesine kadar sadece sözlü sürdürülen tartışmalar, şimdi Yunanistan'ın Ege'de petrol arayacağı haberleri üzerine birden bire ciddileşiverdi.

Türkiye'nin içindeki irtica hareketlerinin artışını, ufak tefek başlayan terör hareketlerini de bunlara eklersek, durum biraz daha açıklığa kavuşur...

Bütün bu gelişmelerin birer rastlantı olabileceğine inanmak güç. Herhalde Türkiye'yi rahatsız etmek isteyenlerin hedefleri de, toplumda **"etrafı çevrilmişlik"** havası yaratabilmek. Sonra da, **"kurtarmaya"** gelmek... Kısa vadede belki başarılı olabilirler, ancak uzun vadede —eğer biz kendi kendimize ne istediğimizi iyi bilirsek— amaçlarına ulaşamazlar...

---

vatandaşlıktan çıkarılanlar için af istedi

Rahşan Hanım Köşk'te

- Çankaya Köşkü'ndeki görüşmede DSP Genel Başkanı Rahşan Ecevit, Cumhurbaşkanı'ndan, vatandaşlıktan çıkarılanlar için geniş kapsamlı af istedi
- Rahşan Ecevit, Cumhurbaşkanı Kenan Evren'e halkın siyasete katılımının önünde Anayasa'dan, yasalardan ve bazı çevrelerin tutumlarından kaynaklanan engeller bulunduğunu anlattı

ANKARA, ÖZEL

...CUMHURBAŞKANI **Kenan Evren,** kendisine bir nezaket ziyareti yapmak isteyen ... Genel Başkanı **Rahşan Ecevit'i** dün Çankaya Köşkü'nde kabul etti. Gö...

GÜNE

Sırf operasyon yetseydi

ARTIK formülü çözdük. Bizim hükümetin üyeleri hangi meseleyi **"hayır öyle bir şey yok"** diye cevaplandırırlarsa anlaşılıyor ki, bizim **"demek öyle bir** ..." diye düşünmemiz lazım.

operasyonu teşkil ediyor.

Demek ki, ilk ..., bölücü eşkıya için çok ağır birer darbe teşkil etmiş olsa bile, belli ki nihai sonucu almaya yetmemiştir.

... bu tür operasyonlarla nihai ... den de yoktur.

PKK ile savaş...

CUMHURİYET
Uğur MUMCU

GÜNEYDOĞU yöremizde yaşanan, bir savaştır. Bunda hiç kuşku yok... Kuşku olmaması gereken bir nokta da devletin bu konuda pek başarılı olmadığıdır.

Terör, doğası gereği, çokyönlü ve çokuluslu özellikler taşır. Bunun içindir ki, genel ve soyut sözlerle hele hele "Eşkıyanın kökü kazındı" gibi demeçler ile bu işin üstesinden gelinmez.

Örgütler çokulusludur. Suriye kamplarından, çeşitli Batı ülkelerine kadar uzanan bir örgüt ile karşı karşıyayız.

Öyleyse, alınacak önlemler de çokyönlü ve çokuluslu olmalıdır.

Olaya geniş açıdan bakılırsa, silahlı kuvvetlerimizin **"PKK ile savaşıyor"** izlenimi yaratmanın sakıncalı sonuçlar doğuracağını kabul etmemiz gerekir. PKK'nın da istediği budur.

Peki bu ayrımcı terör örgütü ile silahlı kuvvetler savaşmayacak da kim savaşacaktır?

Konunun duyarlı noktası da buradadır.

Güneydoğu'daki ayrımcı örgütlerle savaşmak için silahlı kuvvetlerden de güç ve destek alan ayrı bir birim kurulmalıdır.

"Özel harp" dediğimiz yöntem böyle alanlarda gündeme gelir. 12 Mart döneminde, iki cunta arasındaki hesaplaşmada, ülkenin seçkin aydınlarını İstanbul'da Ziverbey Köşkü'nde sorguya çekmek midir **"özel harp"**, yoksa, PKK gibi ayrımcı, dış destekli bir örgütle savaşmak mı?

Hiç şüphesiz ikincisi...

Türkiye'de bütün kurumlar, **"politize"** olmuş devlet kurumları, kuruluş amaçlarından saptırılmış ve özellikle bunalım dönemlerinde **"özel siyasal çıkarlar"**ın emrinde ve doğrultusunda kullanılmıştır.

Ve bu arada asıl yapılması gerekenler de unutulmuştur.

Herhalde, unutulan, gereği kadar önemsenmeyen, önemsendiği anda da çözümü için yanlış yöntemlere başvurulan konulardan biri doğu ve güneydoğudaki ayrımcı oluşumlardır.

Alın, ellerine silah verilen **"köy korucuları"** konusunu...

Kimlerdir bunlar?

Eğer bunlar, yörede birbirlerine düşman aşiretlerden ve ağaların adamlarından seçiliyorsa, yanlış o noktada yapılıyor demektir.

Bu yanlışın faturasını bu köy korucuları çolukları ve çocukları ile birlikte ödüyorlar.

Özel harp yöntemleri bu yörelerde gereğince işlese, direnişçilerin kimlikleri belli olmaz, olmayınca da PKK kolay kolay bunları bulup öldüremez.

Şimdi ne oluyor?

Şimdi, **"köy korucuları"** önce belli aşiret ve ağaların adamları olduğu için yöredeki kitle desteğini sağlayamıyorlar. Sağlayamadıkları gibi, üstelik PKK'nin **"açık hedefi"** oluyorlar.

Güneydoğu'daki terör ile daha çok uğraşacağız. PKK yok edilse bile bunun yerini başka ayrımcı güçler alacaktır...

Evet, Ziverbey Köşkü'nde, savunmasız insanlara işkence yaparak sorguya çekmek kolaydır; güç olan, gerçekten **"milli"** görevler düştüğünde yapılması gerekeni yapmaktır.

TERÖR AĞI

Taha AKY...

Ortadoğu deyimi dünyanın her tarafında "terör" çağrışımı yapıyor. Bugünkü Ortadoğu, bir bakıma, geçen asrın sonlarıyla bu asrın başlarındaki ***Balkanlar****'a benziyor: Bir yandan yoğun terör (çetecilik), öbür yandan bir alay devletin gizli ilişkileri ve menfaat planları...*

Filistin yarasının Birleşmiş Milletler kararlarına uygun bir şekilde sarılıp kapanmasına kadar devam edeceği anlaşılan Ortadoğu terörü, bu "arap saçı"na dönmüş tedhiş ve ***"gizli diplomasi"*** *ağının içerisinde katillerin cinayet şirketi PKK ve*

ASALA da yer alıyor. Hang... let ötekini "taciz" etmek is... Makyavelist bir ***"düşmanımı... manı..."*** *mantığıyla hemen ter... gütleriyle ilişkiye geçiyor. Zat... şitli devletlerin fiilî ve siyasî ... ği olmasa, Ermeni, Şia ve bö... terör örgütlerinin bölgede bu k... faal olması düşünülemez bile...* **PKK'** *yı da bu çerçe... düşünmek ger... PKK'nın Ortadoğu'daki "...* ***diplomasi"*** *hesaplarıyla yakın...*

(Devamı Sa: 9. Sü: ...)

Türkiye'de
Ertuğrul ÖZKÖK
HAFT...

Bölücülere darbe

DIŞİŞLERİ Bakanlığı'nda her gün Türkiye'yi ilgilendiren yığınla sorun altında yorulan bir üst düzey görevli dostum, geçenlerde şöyle yakınıyordu: **"Bizim asıl sorunumuz, bulunduğumuz yer. Şu haritaya bakın, Sovyetler Birliği, İran, Irak, Suriye, öteki tarafta, Yunanistan ve Bulgaristan. Her biriyle, adeta her gün sorunumuz var. Mesela, şu Portekiz'in yerinde biz olsaydık ne rahat ederdik."**

Gerçekten de, Türkiye dış politika sorunları en yoğun ülkelerden birisidir. Zor komşulara bir de cılız da olsa bölücü hareketler eklenince, akıl almaz bir mozayik ortaya çıkıyor. Tabii bu mozayiğin maliyeti de her zaman düşük olmuyor.

Komşular savaşıyor, ceremesini zaman zaman biz çekiyoruz. Irak, sınırlarını kontrol edemeyince, bölücüler bundan cesaret alıp, eylemlere başlıyor. Türkiye bunlarla uğraşmaya başlayınca, bu defa Yunanistan, **"fırsat, fırsattır"** deyip bitip tükenmek bilmeyen isteklerini hemen su yüzüne çıkarıveriyor. Ama ne yaparsınız, burası bizim vatanımız. Komşular zor da olsa, onlarla birlikte yaşamaya alışacağız.

Ancak, Türkiye bir şeye alışmanın illa de **"laçkalık"** anlamına gelmediğini geçen hafta gösterdi. Eylemler yaptıktan sonra, Irak topraklarına kaçan bölücü çetelere karşı, sınır ötesinde gerçekleştirilen harekât, biraz da bunu göstermeye ...

Askeri harekât, ekonomik ve sosyal önlemlerle desteklenmeli

Bölücüye "GAP" duvarı

SÖZÜN KISASI
RAUF TAMER

KARAKIŞ VE OPERASYON

Güneydoğu bölgesinde oturan vatandaşlarımıza, şimdi büyük moral gelmiştir. Devletin hasret kaldığımız sesi, 50 milyon Türk'ü de yeni güven duyguları'na sürüklemiştir. Eşkıya ise, bu darbeden paçayı kurtarabilmişse bile, bundan sonra pabucun pahalı olduğunu anlamıştır...

DYP'nin tam desteği, ayrıca bir güç ve moraldir.

SHP'nin "operasyon sonrası" bilgi istemesi de normaldir.

Tek bilek ve yürek olarak kenetlenmeliyiz.

Dün 15 santimlik karda sokağa bile çıkamayan biz İstanbullular, kaloriferli odaya kapanıp yazı yazmanın kolaylığına bakarak, Güneydoğu'da "eşkıya + tabiat"a karşı verilen bu amansız kış operasyonunu küçümseyemeyiz.

Dün, gazeteye gelen telefonlarda:

"Sınıra gidip eşkıyaya karşı savaşmak istiyoruz. Kime başvuralım?" diye soranların seslerindeki heyecan, 4 Mart 1987'yi çok anlamlı kılmıştır...

● Güneydoğu bölgemizde ... Yılmaz Varol ve Mehmet Yoldaş, yüksek gerilim hattı ta... daş'ın yakınmaları ... lıyor.

...ferdiği öldürüldü.

...söyledi.

Güneydoğu'da terör

...rekt olarak ilgili ve egemenlik hakkının tabiî sonucudur.

Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği Sivil Olağanüstü Hal ve Savaş Hazırlıkları eski daire başkanı emekli kurmay albay Hikmet Oğuş, Güneydoğu'da yoğunlaşan terör olayları konusunda bir durum değerlendirmesi yaparak mevcut ve yapılabilecek konuları anlattı.

Hikmet Oğuş'un değerlendirmesi şöyle:

...ir ve anarşik olaylar ve bunların takibi ...

NE YAPILABİLİR

T.C.'nin bütünlük ve egemenliğine yönelik tehdit üs ve eğitim merkezleri, ilgili devletçe veya müştereken, en uygun ve tesirli ...

BUGÜN

BİZ VE ÇEVREMİZ

...ış ... bütün bunların üstesinden de gelecektir. Ama, başarılı mücadelenin yolu, birlikten geçer. Dört bir yanımızdan üstümüze üstümüze gelen bütün bu sorunların çözümü, her zaman belirttiğimiz gibi, iktidarıyla, muhalefetiyle, tüm siyasal partilerimizin, politika oluşturan tüm kurum ve kuruluşlarımızın, milletçe etrafında birleşeceğimiz bir "milli politika" oluşturmasından geçer.

Israrla yaptığımız bu çağrının, DYP ve SHP tarafından paylaşıldığını görmek sevindiricidir. Açıkyol köyündeki PKK katliamından sonra DYP Genel Başkanı Hüsamettin Cindoruk, "milli politika" çağrısı yaparken, SHP Genel Sekreteri Fikri Sağlar da, başta iktidar partisi olmak üzere tüm partileri görüşmeye davet etti.

Dileğimiz, iktidar partisi ANAP'ın ve diğer partilerin de bu çağrıyı benimseyip, sadece Güneydoğu değil, karşılaştığımız tüm sorunların çözümüne yönelik politika ve özü ilkeler üzerinde derhal çalışmaya başlamalarıdır.

B... ruz, ... rol oynaya...

ANKARA'dan
Ertuğrul ÖZKÖK

Operasyon ve sorular

DEVLET Bakanı **Hasan Celal Güzel,** dün Türk Ordusu'nun Irak topraklarında bir harekatı gerçekleştirdiğini açıkladı, ama bu günlerdir Ankara kulislerinde dolaşan birçok soruya tatmin edici bir cevap getirmedi. Cevabı aranan soruların başında, operasyon kararının **"Nasıl ve ne zaman alındığı"** geliyordu. Devlet Bakanı **Güzel** bunu **"Kararı, Hükümet aldı"** diyerek açıkladı.

Ancak, Ankara'da hakim olan görüş, operasyon kararı Uludere'deki katliamın hemen ertesi sabah Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde yapılan **"Mini zirve"**de olgunlaştığı yolundaydı. Bazı çevreler **Evren**'in, Başbakan Özal'ın Houston'da bulunması nedeniyle bir **"Zaaf görüntüsü"** ortaya çıkmaması için böyle enerjik tutum sergilediği görüşünde.

Köşk'te oluşan bu havadan hemen sonra Genelkurmay Başkanlığı, Başbakanlığa bir yazı yazarak, operasyon için müsaade istedi. Bu istek, Bakanlar Kurulu'nun 2... günü yaptığı toplantıda ele alındı ve **"Uygun ... fırsatta operasyon yapılması"** için Genelkurmay...

TELEKS
Teoman Erel

GÜNAH KEÇİSİ PEŞİNDE

GÜVENLİK konularında yetki sahibi bürokrat dostumuz, Güneydoğu'da katliamlara girişen PKK'yı, Türkiye Komünist Partisi'nin de desteklediğini söylüyordu. Sorduk:

"Bu, Sovyet desteği manasına gelir. Önemli bir iddiadır. Elde bilgi var mı?"

"Evet, ortak bildirileri var. PKK ve TKP birlikte imzalamışlar. Bir fotokopisini size gönderirim."

Birkaç gündür bu fotokopiyi bekliyoruz. Henüz gelmedi. Ama Milliyet'in **"Araştırma-Haber"** sayfasında süper devletlerin **"bağımsız Kürt devleti"** ihtimaline nasıl baktıkları konusu uzmanlarca tartışıldı. Şöyle ki:

Hayrettin Erkmen (Dışişleri eski Bakanı): **"Bugün Amerika da, Rusya da bağımsız bir Kürt devleti istemiyor. Çünkü böyle bir devletin kimin safında olacağının garantisi yok. Ayrıca Türkiye önemli ve hesaba katılması gereken bir ülke. Gözden çıkarılamaz."**

Hasan Esat Işık: **"Amerika olsun, Sovyetler olsun Ortadoğu haritasını istedikleri gibi çizebilecek güç ve imkâna sahip değiller. ABD Kürt sorununu potansiyel bir bölünme unsuru olarak korumak istiyor. Ancak, görünür gelecekte bağımsız devlet düşünmüyor. Çünkü böyle bir devletin ileride kimin safında olacağını kestiremiyor. Sovyetler taarruzdan ziyade güvence peşinde. Bünyesi Osmanlı'nınkine benziyor. Bu, onun zaafı."**

Süleyman Demirel: **"Büyük devletler şunu ya da bunu düşünür. Ben buna (düşünmelerine) engel olamam ki. Bize düşen başkalarının hayırhah olmayan düşüncelerinin kuvveden fiile çıkmasına fırsat vermemektir."**

Prof. Nevzat Yalçıntaş: **"Amerika bugün bağımsız bir Kürt devleti istemiyor. Sovyet Rusya bugün de Marksist Kürt gruplarını teşvik ediyor. Ancak bağımsız bir devlet kurulmasını destekliyor diyecek somut bilgim yok."**

Eşkıyaya karşı: Vur-kaç

Hilmi BENGİ

ANKARA, (Tercüman)- Güneydoğu'da terörist eylemler gerçekleştirip Irak topraklarına sığınan bölücü eşkıyanın takibi konusunda, sınırlarımızın ötesinde gerçekleştirilecek bir operasyonun yararının "sınırlı" kalacağı belirtildi.

Prof. **Hasan Köni,** Güneydoğu'daki olayların arkasında **"büyük devletler"**'in olduğunu belirterek, **"Türkiye ne zaman güçlense, dış güçler bu tür hareketlerden yarar umarlar"** dedi.

Mardin eski valisi **Ergun Gökdeniz,** TERCÜMAN'a yaptığı açıklamada, Güneydoğu'da terör eylemleri yapan bölücü eşkıyanın tıpkı Vietnam'da ve Kamboçya'da olduğu gibi "vur-kaç" taktiği uyguladığını belirterek şöyle dedi:

"Gerilla hareketine karşı düzenli ordu ile gerçekleştirilecek bir operasyon, ancak bir gözdağı verme ... teliğinde yarar sağlar. Biz düzenli orduyla belli bir ye... re kadar gidebiliriz. Nitekim daha önceki iki operasyon da öyle olmuştur. Ancak gerilla öbür mahalle kaçarsa biz oraya müdahale edemiyoruz. Dolayısıyla bu tür olaylara düzenli orduyla müdahale, bizi kes... sonuca götürmez."

ÇÖZÜM "VUR-KAÇ" TAKTİĞİNDE

Gökdeniz, "vur-kaç" taktiği uygulayan bölücü ...

1987 Newroz Atılımının Dünya Basınındaki Yankıları

TROUW: 7.3.1987

Eildert Mulder

Türkiye'nin doğusundaki Kürtler, ormanlar ve Afganlılar için yerlerini terketmek zorunda kalıyorlar

Yüzlerce insanın öldürüldüğü sanılan Irak ile sınır bölgesindeki Kürt köylerine yapılan Türk bombardımanları —gerek sınırın Türkiye tarafında, gerekse Irak tarafında— sadece bağımsızlık savaşçılarını hedeflemeyip Şam'a da yönelik bir uyarı olmaktadır.

......

Kürt kaynaklara göre son yıllarda da sürgünler sözkonusu olmaktadır. Türk yetkililer, onları mümkün olduğu kadar Türkiye'nin geneline dağıtarak Kürtlerin milliyetçilik duygularını kırmaya çalışıyorlar. Kürtlerin terkettiği bölgelere Türkler yerleştiriliyor. Geçmiş birkaç yıl içerisinde Karadeniz'deki Trabzon'dan 16 bin Türk ailesinin Kürdistan'ın buğday merkezi olarak bilinen Harran'a sevkedildiği sanılıyor. Geçen sene sınır bölgesinden 60 bin Kürt göç etmeye zorlanmıştır. Tümünün Dersim eyaletindeki 235 köyün sakinleri olduğu, yaklaşık 50 bin Kürdün, Akdeniz'deki Adana ve Mersin kentlerine götürüldükleri belirtiliyor. Kürtler tarafından boşaltılan bölgelere sadece Türkler değil, aynı zamanda Türkçe konuşan Afgan mültecileri de yerleştiriliyor. Kürtlere göre sürgünlerin sonu henüz gelmiş değildir. Türk basınında Kürtlerin yaşamakta oldukları Türkiye'nin doğusunda 'ormanlaştırma projeleri' hakkında haberler yer almaktadır. Kürtler, bunun sonucu olarak uzun sürede milyonlarca insanın göçe zorlanacaklarından endişe duyuyorlar.

......

70'li yılların 2. yarısında —başlayan bir sivil savaş yolunda epeyce mesafe katedildiği bir yapı Türkiye'de hakim olduğu dönemde— Kürtler gerilla mücadelelerini genişlettiler. 1980'in askeri devlet müdahalesinden sonra gerilla faaliyetlerinde azalma oldu, fakat 1984'ün yazından itibaren bu faaliyetler yeniden çoğalmışlardır. Türk açıklamalarına göre, 133 Türk askeri, 344 sivil ve 242 ayaklanmacı öldürülmüştür.

......

Türkler, son eylemlerde sınırın Irak tarafındaki Kürtlere karşı 30 bombardıman uçağını seferber ettiler. Kara kuvvetleri de Irak sınırını geçtiler. Napalm'ın kullanılmış olduğu ihtimali vardır. Kürtler, bir gün sonra Türk köylerinde 40 traktörü imha ederek öcaldılar. Tepkiler arasında İran'ın-ki en dikkat çekici olanı idi.

Turkse actie ook bedoeld voor Syrië

Koerden in oosten Turkije moeten wijken voor bossen en Afghanen

door Eildert Mulder

HE LAATSTE NIEUWS:

11.3.1987/B.M.

Bağımsız Kürt mücadeleciler:

"Eğer Batı Avrupa Türkiye'ye Yardım Ederse Baskıya Ortaktır"

Türkiye Kürt halkını imha etmek istiyor.

Sürgünler, açlık, işkence ve idamlar: Bunlar Kürt bağımsızlık çabalarını ortadan kaldırma araçlarıdır. Onun için Batı Avrupa Türkiye'ye siyasi, ekonomik ve askeri yardım etmemeli, eğer tersini yaparsa halkımıza yapılan baskıya ortaktır.

KUKC adına Brüksel'de yapılan basın toplantısında Avukat öyle söyledi. KUKC, gelişmiş bir örgüt olup 1985'te kurulan ve silahlı mücadele veren gerilla grubu Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'ni destekliyor. Çeşitli eylemler yapan Kürt bağımsızlık savaşçıları tarafından bu aylarda Türk-Irak-Suriye sınırlarında şiddetli eylemler devam ediyor. Kürt gerillaları Irak ve Suriye sınır köylerine saldırı düzenlediler. Ölenler oldu. Kürt militanların eylemleri köy korucularına yöneliktir, bunları Türk ordusu kendisine milis-çete olarak kullanmaktadır. Onlara göre bunlar Kürt işbirlikçileridir.

Türkiye 150.000 askerini sınıra yığmış ve geçen hafta Irak'taki Kürt hedeflerini bombalamıştır. Türkiye, Irak ile arasındaki antlaşmaya göre sınırı 20 km takip etme yetkisine sahiptir. Suriye ile öyle bir uzlaşma yoktur. Geçen hafta Ankara Irak, İran ve Suriye sınırına güçlü birlikler yolladı.

Koerdische strijder voor onafhankelijkheid:

«West-Europa medeplichtig aan onderdrukking als het Turkije steunt»

N.R.C: 21.2.1987

İstanbul/Frans von Hasselt

Kürt savaşçıları genellikle köy korucularına darbe vuruyorlar

Köy korucularını kim koruyor?

......

Türk gazeteleri Kürtler kelimesini yazmaktan kaçındılar. Bunun yerine hainler, eşkiyalar, en iyi kelimeleri olarak da bölücüler tabirini kullandılar. Kürt kelimesi Türkiye'de yasaktır.

Yine geçen perşembe günü Siirt ilinde bir köy muhtarının evine makinalı tüfekler ve bombalarla saldırıldı... Bu köy korucuları son günlerde PKK militanlarının bir numaralı hedefi haline geldiler.

......

Ortaya çıkan soru: "Kim bu köy korucularını koruyacaktır?" Gittikçe ağırlaşan bu durumdan sonra bu soru ortaya çıkmıştır. Gerillalar köyü sarıp nefret ettikleri evleri yakıp yıkıp sonra da, "Sizleri kim koruyor!" sloganları ile köyden uzaklaşıyorlar. Türk silahlı kuvvetleri ise ancak köy korucularının silah eğitimi ile ve bunların daha da modernleşmesi için çalışıyorlar.

......

İçişleri Bakanı müsteşarı olan Galip Demirel ise, şiddet olaylarının şimdiye kadar resmi sava göre sadece dışardan değil de, içerde de var olduğunu kabullendi, "failler genellikle bir köyden gelip diğer köyde olay yapa-rak tekrar kendi köyünde cenaze merasiminde hazır bulunuyorlar."

Hükümete göre, gerilla eylemleri bu kış biraz azalacaktır, ama havaların düzelmesi ile birlikte (Newroz bayramından sonra-21 Mart) olaylar tekrar şiddetlenecektir.

Koerdische strijders hebben het vooral op de „dorpsbewakers" gemunt

Wie bewaakt de bewakers in Turkije?

Door onze correspondent FRANS VAN HASSELT

Hollanda'daki Türk Elçiliğine, 9.3.1987

Sizden, 4 Mart'ta Kürt köylerinin bombalanmasını ve muhtemelen Dersim bölgesinde ve de Harran alanında gerçekleşecek olan toplu sürgünleri kınadığımızı, kendi devletinize iletmenizi istiyoruz.

Kürt halkına yönelik bu yeni asimilasyon adımı ve de yok etme politikasını, biz, bir faşist metod olarak kabul ediyoruz. Bu sizin ırkçı politikanızdan kaynaklanıyor, bu yalnız sizin şimdiki mevcut yönetiminize has politika değildir. Karanlık tarihinizde yüzyıllardan beri çeşitli rejimler tarafından uygulanagelmektedir.

Biz, Hitler rejimine karşı direnen yaşlı direnişçiler olarak, şunun inancındayız: Sizin yönetiminiz (devletiniz) bu gaddarca yöntemlerle insan hakları en ince noktasına kadar ezmiştir (çiğnemiştir). Biz bundan dolayı Hollanda politikacılarına da şikayette bulunacağız. Bunun için sizi bu katliamlara son vermeniz için, ulusal ve uluslararası alanda teşhir edeceğiz.

H.v. Luttikhuizen

(Voorzitter van de Anti-Fascistische -oud Verzetsstrijders - Nederland Bond van Anti - Fascisten)

Anti - Fascistische - oud Verzetsstrijders - Nederland Bond van Anti - Fascisten

TAZ: 24.2.1987

Kürt bölücüleri 14 insan öldürdüler

Kürt bölücü gerillalar pazar akşamı Taşdelen köyünde hükümet taraflısı bir milisin evini basıp 14 insanı öldürdüler. İllegal olan Kürt İşçi Partisi'nin gerillaları yoğun mücadeleleri ile resmi olarak etnik azınlık diye kabul edilmeyen ve tahminen 6-8 milyon nüfustan oluşan Kürtler için otonomiyi amaçlamaktadırlar.

Kurden sollen dem Wald weichen

Türkischer Militärüberfall auf Kurden im Irak

FRANKFURTER ALLGEMINE ZEITUNG: 24.2.1987

Güneydoğu türkiye'de bir Kürt baskınında 14 kişi öldü

Polisin yapmış olduğu açıklamalara göre, Kürt bölücülerinin Taşdelen yakınlarında yaptıkları bir baskında 14 sivil halktan kişiler öldürülmüş ve 9'u yaralanmıştır. Pazartesi günkü açıklamalara göre, bölücüler güvenlik güçlerinin kaldığı bir eve ateş açmış ve daha sonra el bombaları atmışlar. Kurbanlar arasında çocuk ve kadınların da bulunduğu söylenmektedir. Polisler, bunu gerçekleştiren kişilerin PKK üyeleri olduklarını tahmin etmektedir.

Eine Krisensitzung in Ankara

REFORMATORISCH DAGBLAD: 5.3.1987

Türkiye, Kürdistan direnişçilerine karşı Napalm bombaları kullanıyor

Türkiye, şimdi Kürdistan direnişçilerine karşı napalm bombalarını kullanıyor. Bu, Türkiye'nin dün Irak'taki Kürt mevzilerini bombalamasından sonra iyi haber alan kaynaklardan duyulmuştur. Bu olay askeri yönetimin 1980 yılından beri gösterilen sert tutumlarının iflas ettiğinin mümkün olduğunu gösterir. Sürekli daha fazla asker gönderildiği gibi, bunun dışında Kürtlerden oluşturulan ve Ankara tarafından desteklenen Kürt milisleri de bölgeye gönderilmiştir. Kürt milisleri, direnişçiler tarafından işbirlikçi diye anılır.

Askeri birliklerin arttırılmasından dolayı, direnişçiler son aylarda eylemlerini milis güçlerine ve onların ailelerine karşı... geliştiriyor. 22 Şubat günü, Irak sınırına yakın bir köyde yapılan böyle bir eylemde Kürt komandoları 2 köy korucusu ve onların ailelerine ait 14 kişiyi öldürdüler.

Turkije gebruikt napalm tegen Koerdisch verzet

APELDOORNSE COURAT: 6.3.1987

Türkiye şimdi ayaklanan Kürtlere karşı napalm bombasını kullanıyor.

Bu bilgiler Türkiye'nin çarşamba günü yaptığı bombardımandan sonra bilgi kaynaklarınca verildi.

Napalm tegen Koerden

ANKARA — Turkije gebruikt nu ook napalm tegen Koerdische opstandelingen. Dit is vernomen uit ingelichte bron nadat Turkije woensdag een bombardement uitvoerde op Koerdische steunpunten in Irak.

MÜCADELEMİZE IŞIK TUTAN ULUSAL KAHRAMANLARIMIZI SAYGIYLA ANIYORUZ

